

**Samorządy terytorialne
na służbie procesu integracji
z Unią Europejską**
- część pierwsza -

Autor:

mgr inż. Józef Bizoń

Pełnomocnik Stowarzyszenia
„RODZINA POLSKA”
województwa podkarpackiego,
tel./fax: (0-p-17) 87-14-862

WSTĘP

Niniejsze opracowanie służy uzmysłowieniu sobie stopnia zagrożenia, w jakim znalazła się Polska po 13 latach od chwili tzw. przemian społeczno-gospodarczych.

Całość opracowania oparta jest o aktualny stan prawny – ustawy, rozporządzenia, statuty, regulaminy. Opracowanie zawiera wypisy z tych aktów prawnych pod kątem zbudowanego mechanizmu prawno-organizacyjnego mającego w efekcie za zadanie dobicie Polski przy pomocy struktur samorządowych wszystkich trzech szczebli – po wygraniu przez zdrajców Polski nadchodzących jesienią 2002 r. wyborów samorządowych.

Wszystkie elementy likwidacji Państwa Polskiego i Narodu Polskiego zostały zaplanowane w najdrobniejszych szczegółach, a olbrzymi w tym swój udział ma Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, którym przez ostatnie 4 lata kierował czołowy działacz ZChN (jednocześnie jego współzałożyciel) i główny strateg dr Jerzy Kropiwnicki.

Wnikliwa analiza dat tworzenia aktów prawnych, ich dat kolejnych udoskonalień i uzupełnień o brakujące ogniwa, ukazuje, że za obecny stan rzeczy odpowiedzialne są wszystkie dotychczasowe rządy i partie polityczne – bez żadnego wyjątku. Odpowiedzialni są ci wszyscy, którzy o tym wiedzieli, paktowali, a zarazem milczeli, utrzymując Naród Polski w stanie nieświadomości, nie bacząc na jego cierpienia i przyszły jego los.

Aby zlikwidować państwo i naród, trzeba współpracy wielu wyrodných córek i synów tego narodu, co niestety ma obecnie u nas miejsce. Trzeba milczącego przyzwolenia tych, którym Naród Polski najbardziej ufał.

Analiza stanu rzeczy poprowadzona jest pod kątem cynicznego użycia samorządów terytorialnych w procesie dobicia Polski, w procesie tzw. integracji z UE, a faktycznie kolonizacji Polski. Każdemu regionowi Polski obcy przypisali wygodną dla nich funkcję. Podkarpaciu przypisano rolę rezerwuaru czystej wody, rekreacji i wypoczynku dla obcych. Ma być zalesione i ma się stać płucami tej części Europy. Ma zniknąć tutaj przemysł jako szkodliwy dla tak wyznaczonego celu, a wraz z nim ma zniknąć problem tego patriotycznego zakątka Polski, podobnie jak znikła kolebka „Solidarności” Stocznia Gdańska..

Jednak ukazany mechanizm identycznie zbudowany jest w stosunku do wszystkich pozostałych dziedzin życia społecznego, gospodarczego, kulturowego i religijnego. Hasła i dokonane zapisy ustawowe - odnośnie polityki prorodzinnej, działalności charytatywnej i tego typu podobnych – miały jedynie na celu uspienie czujności tych, których zadaniem i obowiązkiem było przestrzegać i ostrzegać przed nadchodzącymi zagrożeniami.

Losy Polski rozstrzygną się w nadchodzących wyborach samorządowych. Wiedzą o tym doskonale wrogowie Polski. Będą czynili wszelkie możliwe wysiłki i podejmowali wszelkie możliwe działania, aby zwieść ludzi i wygrać te wybory – obojętnie pod jakim szyldem – najlepiej nośnym społecznie. Polacy muszą teraz być niezwykle czujni. Muszą pozostawić swe tobołki na boku i ratować swoją Ojczyznę, jeśli chcą je uratować - o których to, niektórzy tylko myślą. Nie partie, nie hasła, nie emocje, a rozum i Polska muszą wziąć górę w naszym działaniu. Potrzeba nam teraz cudu nad Wisłą, na miarę tego, jaki miał miejsce w roku 1920. Cudu zrywu Narodu Polskiego i dokonania go nie orężnie, ale poprzez szybkie samoorganizowanie się i masowe użycie kartki wyborczej. Wówczas szatan szedł ze Wschodu ku Zachodowi. Dzisiaj przemieniony podąża przez Polskę z Zachodu na Wschód.

Trzeba nam dużo wiary, miłości, wytrwałości i czynu. Niech się tak stanie.

Józef Bizoń

Samorządy terytorialne na służbie procesu integracji z Unią Europejską.

CAŁA WŁADZA W RĘCE RAD UE!

Cała władza w ręce rad! - to znane naczelne hasło z okresu budowy komunizmu.

W okresie PRL-u o radnym mówilo się, że jest bezradnym i ma służyć Moskwie. Po 13 latach - od tzw. wolnych wyborów 4.06.1999r. do Sejmu RP - radny na powrót stał się bezradnym i tym razem ma służyć Brukseli.

Na powrót wróciło do społecznego obiegu i praktycznego stosowania stare hasło, ale w nowym już wydaniu: cała władza w ręce rad Unii Europejskiej.

Całość opracowania oparta jest o aktualny stan prawny – ustawy, rozporządzenia, statuty, regulaminy. **Opracowanie zawiera wypisy z tych aktów prawnych pod kątem zbudowanego mechanizmu prawno-organizacyjnego mającego w efekcie za zadanie dobiec Polski przy pomocy struktur samorządowych wszystkich trzech szczebli** – po wygranu przez zdrajców Polski nadchodzących jesienią 2002 r. wyborów samorządowych.

Wszystkie elementy likwidacji Państwa Polskiego i Narodu Polskiego zostały zaplanowane w najdrobniejszych szczegółach, a olbrzymi w tym swój udział ma Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, którym przez ostatnie 4 lata kierował czołowy działacz ZChN (jednocześnie jego współzałożyciel) i główny strateg dr Jerzy Kropiwnicki.

Wnikliwa analiza dat tworzenia aktów prawnych, ich dat kolejnych udoskonaleń i uzupełnień o brakujące ogniwa, ukazuje, że za obecny stan rzeczy odpowiedzialne są wszystkie dotychczasowe rządy i partie polityczne – bez żadnego wyjątku. Odpowiedzialni są ci wszyscy, którzy o tym wiedzieli, paktowali, a zarazem milczeli, utrzymując Naród Polski w stanie nieświadomości, nie bacząc na jego cierpienia i przyszły jego los.

Aby zlikwidować państwo i naród, trzeba współpracy wielu wyrodných córek i synów tego narodu, co niestety ma obecnie u nas miejsce. Potrzeba milczącego przyzwolenia tych, którym Naród Polski najbardziej ufal.

Analiza stanu rzeczy poprowadzona jest pod kątem cynicznego użycia samorządów terytorialnych w procesie dobicia Polski, w procesie tzw. integracji z UE, a faktycznie kolonizacji Polski. Każdemu regionowi Polski obcy przypisali wygodną dla nich funkcję. **Podkarpaciu przypisano rolę rezerwuaru czystej wody, rekreacji i wypoczynku dla obcych.** Ma być zalesione i ma się stać płucami tej części Europy. Ma zniknąć tutaj przemysł jako szkodliwy dla tak wyznaczonego celu, a wraz z nim **ma zniknąć problem tego patriotycznego zakątka Polski, podobnie jak zniknęła kołbka „Solidarności” - Stocznia Gdańska.**

Po 13 latach tzw. przemian powróciły w nowym wydaniu i pod nowymi szyldami stare wypróbowane struktury: KC PZPR – Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (aktualnie Komitet Integracji Europejskiej), WRN – Wojewódzka Rada Narodowa (obecnie: samorząd województwa – sejmik województwa), MRN – Miejska Rada Narodowa (obecnie: samorząd powiatowy – rada powiatu), GRN - Gminna Rada Narodowa (obecnie: samorząd gminy – rada gminy. Zmieniono tak dużo, by w efekcie nic nie zmienić, z jednym wszak istotnym wyjątkiem; by z mapy świata znikła Polska.

Takie postawienie sprawy wydają się być bardzo szokujące. Wszak wszędzie słyszymy, że samorządy terytorialne są niezależne od państwowych władz centralnych, a nadto, że niezależne od siebie są poszczególne szczeble samorządów: wojewódzki, powiatowy, gminny. Na dowód tego przytacza się stosowne zapisy ustawowe. W zapisach formalnych w istocie tak jest, ale przypomnijmy, że w komunistycznej Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z 22 lipca 1952r. w art. 70 zapisano: „Polska Rzeczpospolita Ludowa zapewnia obywatelom wolność sumienia i wyznania. Kościół i inne związki wyznaniowe mogą swobodnie wypełniać swoje funkcje religijne.” – a jak było w praktyce wszyscy wiemy.

Jako społeczeństwo jesteśmy organizowani od góry na wzór pruski przy pomocy rodzimych sprzedawczyków i pospolitych głupców mieniących się polskimi „elitami”. Najwyższy czas na masowe zorganizowanie się Polaków od dołu i przerwanie tego mechanizmu zniewalania Narodu Polskiego – dobrania się do tajnych porozumień zawieranych na wszystkich szczeblach samorządów terytorialnych.

We wszystkich ustawach: o samorządzie gminnym, powiatowym, wojewódzkim, dokonano charakterystycznych zapisów:

- „Radny obowiązany jest kierować się dobrem wspólnoty samorządowej”,
- „Radny utrzymuje stałą więź z mieszkańcami oraz ich organizacjami, a w szczególności przyjmuje zgłaszane odpowiednio; przez mieszkańców województwa, powiatu, gminy postulaty i przedstawia je do rozpatrzenia odpowiednio organom województwa, powiatu, gminy, nie jest jednak związany instrukcjami wyborców.

Skoro radny nie jest związany instrukcjami wyborców i w tym celu sięgnięto aż po zapis ustawowy, to narzucają się wprost pytania:

- kto określa, co jest, a co nie jest dobrem wspólnoty samorządowej?
- czyimi instrukcjami radny jest związany?
- po co radny ma przyjmować i zgłaszać postulaty od mieszkańców?
- kto, w jakim celu i w jaki sposób wykorzystuje przekazywane informacje przez radnych?

Znalezienie odpowiedzi na te pytania jest kluczem zrozumienia sytuacji w jakiej znalazł się w obecnej chwili Naród Polski i kluczem do zrozumienia, kto jest za to odpowiedzialny - jakie partie i jacy ludzie.

Konieczna jest analiza zdarzeń i wydawanych aktów prawnych metodą 'krok po kroku' poczynawszy od 1989 r., które są następstwem „Okrągłego Stołu”, dla którego to grunt został przygotowany poprzez wprowadzenie stanu wojennego 13 grudnia 1981 r. i mordu górników 16 grudnia 1981 r. podczas pacyfikacji Kopalni 'Wujek'.

Odnotujmy jeszcze parę ważnych zapisów dokonanych w ustawach samorządowych, a to:

1. Na podstawie zawartych porozumień władze poszczególnych szczebli samorządów mogą przekazywać sobie nawzajem kompetencje ustawowe oraz mogą być im przekazane niektóre kompetencje administracji rządowej. Mogą też tworzyć pomiędzy sobą związki oraz tworzyć stowarzyszenia, a także spółki.
2. **Samorządy wszystkich szczebli mogą współpracować z organizacjami samorządowymi innych państw**, ale pod kontrolą ministra spraw zagranicznych i ministra ds. administracji publicznej, Prezes Rady Ministrów, wojewody. **Już na szczeblu gminy wpisano jako zadanie własne współpracę ze społecznościami lokalnymi i regionalnymi innych państw** – [art. 7 ust. 1 pkt 20 ustawy o samorządzie gminnym]. Dla powiatu przewidziano przystępowanie do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych na podstawie odrębnych przepisów – [art. 75a ustawy o samorządzie powiatowym}. W **art. 76.** ust. 1 ustawy o samorządzie województwa wpisano: „**Współpraca województwa ze społecznościami regionalnymi innych państw prowadzona jest zgodnie z prawem wewnętrznym, polityką zagraniczną państwa i jego międzynarodowymi zobowiązaniami**, w granicach zadań i kompetencji województwa.”

Międzynarodowe zobowiązania RP.

Główne **międzynarodowe zobowiązania**, to zobowiązania Polski **wynikające z Układu Europejskiego sporządzonego w Brukseli dnia 16 grudnia 1991r.** (dokładnie w 10-tą rocznicę pacyfikacji Kopalni „Wujek”) i przekazanego w Warszawie **20 października 1992r.**, a opublikowanego dopiero **27 stycznia 1994 r.** w Dz. U. Nr 11 poz. 38 /, w którym to m.in. wpisano, że:

- „**Końcowym celem Polski jest członkostwo we Wspólnocie, a Stowarzyszenie zdaniem stron pomoże Polsce osiągnąć ten cel.**”
- „**Stowarzyszenie obejmuje okres przejściowy w maksymalnym wymiarze dziesięciu lat, podzielony na dwa kolejne etapy, każdy w zasadzie trwający pięć lat. Pierwszy etap rozpocznie się z dniem wejścia w życie niniejszego Układu.**”

I-wsza pięciolatka wg Układu Europejskiego. Objęła ona lata: 1992 r. do końca 1997r. Okres od 1990 r. do jesieni 1998 r. , to okres 2-ech kadencji rad gmin i sejmików wojewódzkich - do których to przedstawiciele swoich wybierały rady gmin. Okres rodzącej się oddolnej inicjatywy Polaków, rodzącej się oddolnie samoorganizacji społeczeństwa. To okres, w którym bardzo szybko zmieniał się na korzyść wygląd miast, miasteczek i wsi polskiej, co było wynikiem inicjatyw i zaangażowania społeczności lokalnych. Był to dłuższy okres odwilży politycznej – podobnie jak po 1956r. To okres czasu, o którym się mówiło, że jedynie reforma samorządowa się udała i wskazywano na jej bardzo pozytywne efekty, ale to również okres czasu, w którym rugowano ze wszystkich organizacji, w tym i z NSZZ „S” ludzi niewygodnych przy przejściu do realizacji zadań 2-iej pięciolatki Układu Europejskiego – okres czyszczenia przedpola. **Okres ten zakończył się w 1998r. wraz z wprowadzeniem samorządu powiatowego i samorządu województwa.** Propagandowe tuby używają teraz tego minionego okresu czasu jako zasłony dymnej wprowadzonych w życie w 1998r. 3-ech szczebli samorządów terytorialnego i podziału dzielnicowego Polski. W tym miejscu przypomnijmy o publicznych przekonywaniach społeczeństwa przez Mariana Krzaklewskiego o dziejowej konieczności wprowadzenia w życie reformy administracyjnej Polski.

II-ga pięciolatka wg Układu Europejskiego. Rozpoczęła się ona na przełomie 1997/98 r. i ostateczny jej koniec upływa końcem 2002r. wraz z ostatecznym upływem terminu przejściowego określonego w Układzie Europejskim. **Podwaliny pod realizację zadań 2-iej pięciolatki dał lewicowy Sejm RP (i rząd SLD-PSL) podejmując prace nad reformą centralnych urzędów państwowych i ostatecznie uchwalając 8 sierpnia 1996r. „Ustawę o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz zakresie działania ministrów”.**

8 sierpnia 1996r. lewicowy Sejm RP uchwalił jeszcze dwie inne ustawy o strategicznym znaczeniu: „**Ustawę o Komitecie Integracji Europejskiej**” i „**Ustawę o Rządowym Centrum Studiów Strategicznych**”. **2 kwietnia 1997 r.**, po przegranym referendum konstytucyjnym, uchwalona została **Konstytucja RP** z art. 90 i 91 umożliwiającymi zrzeczenie się suwerenności Polski i nadrzędnością prawa obcego nad prawem polskim oraz z art. 172 upoważniającym jednostki samorządu terytorialnego do przystępowania do międzynarodowych zrzeszeń. **15 lipca 1997 r.** lewicowy rząd SLD-

PSL wydał „Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie powołania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego”. 18 sierpnia 1997r. Komitet Integracji Europejskiej podejmuje „uchwałę w sprawie Wojewódzkich Zespołów Integracji Europejskiej”.

Rządy tzw. prawicy (AWS-UW, AWS) w latach następnych skrupulatnie wypełniły resztę zadań prawno-organizacyjnych przewidzianych dla tej pięcioletki, a to czego nie zdążono zrealizować nakazano wypełnić przyszłemu Sejmowi RP IV Kadencji (oraz powołanemu nowemu rządowi) podejmując w dniu 18 lutego 2000 r. „Uchwałę w sprawie przygotowań do członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej” – (opublikowanej w Monitorze Polskim Nr 6, poz. 124 z dnia 25 lutego 2000 r.).

Wraz z początkiem 2-giej pięcioletki rozpoczął się początek końca prawdziwej samorządności. To początek powrotu do dawnych wypróbowanych już organizacyjnych struktur z okresu PRL-u, ale już pod zmienionymi nazwami i na użytek systemu neoliberalnego i nowego mocodawcy - BRUKSELI – (a dawniej systemu komunistycznego i MOSKWY).

Sporządzony w Brukseli dnia 16 grudnia 1991 r. „Układ Europejski” rozpoczął proces nowoczesnej „pacyfikacji” Narodu Polskiego poprzez kolonizację Polski.

Nowe – stare urzędy.

„Komitet Integracji Europejskiej” - ustanowiony ustawą z dnia 08.08.1996r. zastąpił **Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej**. W ustawie wpisano, że jest on „naczelnym organem administracji rządowej, powołanym dla programowania i koordynowania polityki w sprawach związanych z integracją Polski z Unią Europejską oraz do programowania i koordynowania działań dostosowawczych Polski do standardów europejskich, jak również koordynowania działań administracji państwowej w zakresie otrzymywanej pomocy zagranicznej.

Jest to ciało polityczne do nadzoru realizacji Układu Europejskiego sporządzonego w Brukseli 16 grudnia 1991 r. i przekazanego Warszawie w dniu 20.10.1992 r. - (ciągle modyfikowanego i uzupełnianego). Funkcję przewodniczącego KOMITETU pełni (może pełnić) Prezes Rady Ministrów, a w jego skład wchodzi m.in.: „Gabinet Polityczny Przewodniczącego Komitetu”, „Departament Polityki Integracyjnej”, „Departament Programów Rozwoju Instytucjonalnego”, „Departament ds. Obsługi Negocjacji Akcesyjnych”, „Departament Harmonizacji Prawa”, „Departament Legislacji Europejskiej”, „Departament Kształcenia Kadr Administracji Publicznej i Studiów Europejskich”, „Departament Komunikacji Społecznej” – czytaj **propagandy**. Wszystkie istotne podejmowane działania muszą być uzgodnione i zaakceptowane przez ten komitet.

W zakresie zadań tegoż „Komitetu” wpisano m.in. „współdziałanie z organizacjami samorządowymi, zmierzające do udziału tych organizacji w różnych strukturach instytucjonalnych Unii Europejskiej”.

Członkami Komitetu są wszyscy ministrowie poszczególnych ministerstw, a w posiedzeniach uczestniczy Prezes Narodowego Banku Polskiego (wcześniej Hanna Gronkiewicz-Waltz, a obecnie Leszek Balcerowicz – który wcześniej zasiadał w KOMITECIE jako minister finansów) oraz Prezes Rządowego Centrum Studiów Strategicznych (przez 4 lata Jerzy Kropiwnicki - obecny prezes ZChN, a obecnie jego miejsce ponownie zajął Mirosław Pietrewicz z PSL).

Rząd – Rada Ministrów.

8.08.1996r. lewicowy Sejm RP uchwała „ustawę o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów”. W ustawie w pisano, że w każdym ministerstwie tworzy się m.in.: „**gabinet polityczny ministra**”, komórki organizacyjne m.in. ds. „integracji europejskiej i współpracy z zagranicą”, „ochrony informacji niejawnej”.

„Członek Rady Ministrów realizuje politykę ustaloną przez Radę Ministrów” oraz „współdziała z samorządem terytorialnym organizacjami społecznymi i przedstawicielstwami środowisk zawodowych i twórczych”. – zawarto m.in. w ustawie. Ustawą tą powołano też „Radę Legislacyjną” działającą przy Prezesie Rady Ministrów oraz „Rządowe Centrum Legislacji” - do którego zadań należy m.in. „współdziałanie z **Komitetem Integracji Europejskiej** w sprawie harmonizacji prawa polskiego z wymogami prawa Wspólnot Europejskich.”

„Rządowe Centrum Studiów Strategicznych” [adres internetowy: <http://www.rcss.gov.pl> – chwili obecnej na dzień kwiecień 2010 r. już nieaktualny] - powołano ustawą z dnia 08.08.1996r. w miejsce „Centralnego Urzędu Planowania”. W jego strukturze organizacyjnej zawarto m.in.: „Gabinet Polityczny Prezesa Centrum”, „Departament Strategii i Integracji Międzynarodowej”, „Departament Struktur Państwa”, „Departament Polityki Regionalnej i Przestrzennej”, „Biuro Rozwoju Regionalnego” (z siedzibami w Białymstoku, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu), „Biuro Komunikacji Społecznej i Informacji” – biuro propagandy.

Prezesem tegoż „CENTRUM” z nadania koalicji rządowej AWS_UW – na podstawie imiennego „Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów /Jerzego Buzka/ z dnia 7 listopada 1997r. został **człowy działacz ZChN Jerzy Kropiwnicki** – obecnie prezes ZChN (głosujący 5.06.1998r. za podziałem dzielnicowym Polski), a u jego boku znalazło „pracę” szereg mniej znanych opinii publicznej działaczy ZChN. Nie przypadkowo ZChN tworzył od lipca 1992 do październi-

ka 1993 gabinet rządowy Hanny Suchockiej razem z UW, w którym to Jerzy Kropiwnicki był *ministrem-kierownikiem Centralnego Urzędu Planowania* - (krótko, bo krótko, ale w bardzo newralgicznym i krytycznym momencie).

14 lutego 2002 r. miejsce Jerzego Kropiwnickiego zajął nowy Prezes Mirosław Pietrewicz - od 1961 r. członek i wysokiej rangi działacz ZSL (w latach 1986-88 członek Komisji Planowania przy Radzie Ministrów), obecnie członek władz PSL (od 26.10.1993 r. do 30.09.1996 r. Minister-Kierownik Centralnego Urzędu Planowania, bezpośrednio poprzedzający na tym stanowisku Jerzego Kropiwnickiego po zmianie nazwy Centralnego Urzędu Planowania na Rządowe Centrum Studiów Strategicznych).

Jerzy Kropiwnicki (ZChN) wymienił się ponownie na stanowisku z Mirosławem Pietrewiczem (PSL). Obecnie przyszła pora na wykończenie rolnictwa polskiego i rolników, toteż najlepszym znawcą do tego celu jest PSL, a i narkoza do tej operacji - płynąca z tej formacji - winna być najbardziej skuteczna.

Dwie partie obrotowe, jedna po stronie lewej, druga po tzw. stronie prawej. Pierwsza; **ZChN - lep na katolików**, druga; **PSL - lep na rolników**, a obie ponoć katolickie i narodowe.

Jerzy Kropiwnicki, po „laniu” wyborczym jakie otrzymała AWS w wyborach parlamentarnych jesienią 2001 r., objął stanowisko Prezesa ZChN. W listopadzie 1991 r. Jerzy Kropiwnicki został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Polonia Restituta przez Prezydenta RP na Wychodźstwie Ryszarda Kaczorowskiego. Od 16 czerwca 2000 roku jest ministrem rozwoju regionalnego i budownictwa. No cóż, najciemniej jest pod latarnią.

Komitet Integracji Europejskiej (dawne KC PZPR), **Rządowe Centrum Studiów Strategicznych** (dawny Centralny Urząd Planowania), **Rada Ministrów** z jej Urzędem Rady Ministrów, to bardzo ściśle współpracujące z sobą zinstytucjonalizowane twory, to centrum rzeczywistej władzy, pracujące na rzecz BRUKSELI i pod jej nadzorem (tak jak kiedyś pod nadzorem Moskwy), pod nadzorem unijnych Komisarzy, kiedyś komisarzy Kraju Rad. Sejm i Senat, to atrapy władzy dla maluczkich. To zasłona dymna dla bardzo silnie scentralizowanej władzy realizowanej instrumentami prawo-organizacyjnymi, to teatr dla maluczkich zwany demokracją.

Próbkę tego, czym się zajmował Jerzy Kropiwnicki i kierowane przez niego „Rządowe CENTRUM Studiów Strategicznych” odnajdujemy w „**OBWIESZCZENIU PREZESA RADY MINISTRÓW z dnia 26 lipca 2001 r. o ogłoszeniu Koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju** - (Mon. Pol. Nr 26 z dnia 16 sierpnia 2001 r. poz. 432). Koncepcji opracowanej przez **Departament Polityki Regionalnej i Przestrzennej Rządowego Centrum Studiów Strategicznych** pod czujnym okiem **Komitetu Integracji Europejskiej (KC BRUKSELI) i przyjętej w dniu 5 października 1999 r. przez Radę Ministrów** oraz w dniu **17 listopada 2000 r. przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej**. Opublikowanej dopiero 16 sierpnia 2001r. w Monitorze Polskim, w trakcie rozkręcającej się kampanii wyborczej do Sejmu i Senatu RP – wiadomo, w takiej sytuacji umknie to uwadze społecznej. Treść tej „**koncepcji**” dostępna jest obecnie pod adresem internetowym: <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WMP20010260432> [uprzednio w chwili opracowywania tego materiału była pod adresem http://www.geobid.com.pl/prawo/mp_2001_26_432.htm].

Jednym z efektów ich wspólnej pracy, to wykonana pod dyktando Brukseli – w myśl zawartego Układu Europejskiego - „**KONCEPCJA POLITYKI PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA KRAJU**”, w której to wprowadzeniu zapisano: „**Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju** (zwana dalej „Koncepcją”) **jest podstawowym dokumentem określającym zasady polityki państwa w dziedzinie przestrzennego zagospodarowania kraju w perspektywie najbliższych kilkunastu lat**”. Zauważmy udział w opracowywaniu tego dokumentu „**Departamentu Strategii i Integracji Międzynarodowej**”, „**Departamentu Polityki Regionalnej i Przestrzennej**” pod nadzorem **Gabinetu Politycznego Prezesa Rządowego Centrum Studiów Strategicznych**.

W „koncepcji” tej m.in. zapisano:

- „**Uwarunkowania przekształceń zagospodarowania przestrzennego kraju** wynikają z: **globalnych i europejskich megatrendów** i wyzwiań rozwoju: ...”, a nie aktualnych i przyszłych potrzeb Polaków i Polski,
- „**system osłony ekologicznej, jest kluczowym zagadnieniem polityki przestrzennej**. Wstępne koncepcje tego systemu przyjmują, że **obejmie on ok. 30% powierzchni kraju**”,
- „Do projektu krajowej sieci ekologicznej **ECONET** - Polska zostało włączonych **46% powierzchni kraju**. Sieć składa się z **78 obszarów węzłowych (30% powierzchni kraju)**, połączonych siecią **korytarzy ekologicznych (16%)**.”,
- Udział lasów w strukturze użytkowania gruntów powinien osiągnąć poziom **33% powierzchni kraju** (10.320 tys. ha), co wiąże się z wyłączeniem, głównie z rolniczego użytkowania, około 1.500 000 ha. **Mówi się nawet o wyłączeniu z użytkowania rolnego 3,3 mln. ha polskiej ziemi**,
- „**Gospodarka leśna** stanie się współzależnym z rolnictwem ogniwem rozwoju wielofunkcyjnego obszarów wiejskich.”,
- „**Utworzenie europejskiej sieci ekologicznej jest niezbędnym elementem procesu integracji europejskiej**. Podstawowym celem utworzenia sieci ekologicznej w kraju i w Europie jest zwiększenie skuteczności ochrony różnorodności biologicznej.”

W „Koncepcji” tej z ekologii uczyniono bardzo wygodnego bożka dla swoiście rozumianego „zwornikowego położenia Polski” – jako to określono w „Koncepcji”.

W odrębnej części zatytułowanej „Samorządy terytorialne jako narzędzie realizacji „Koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju””, będącej dalszym ciągiem niniejszego opracowania, zostanie wyjaśnione co w praktyce oznaczają te zapisy dla Polski i Narodu Polskiego i jak już są one obecnie realizowane.

Naiwność Polaków.

Ks. prof. dr Stanisław Trzeciak ur. 25.10.1873 r. w Rudnej Wielkiej koło Rzeszowa - zginął od niemieckiej kuli w czasie powstania warszawskiego 9 sierpnia 1944 r. -, na którego dorobku naukowym w dużej mierze oparł się prof. Feliks Koneczny w swej pracy nad cywilizacją żydowską (w wydanej i dostępnej obecnie książce pt. „Cywilizacja Żydowska”), w jednym z rozdziałów swej pracy pt. „TALMUD O GOJACH a kwestia żydowska w Polsce” (wydanej obecnie i dostępnej na rynku polskim) zatytułowanym „*Stowarzyszenie Żydów-Chrześcijan i inne obce agentury*” napisał:

- „Wśród różnych zakłamywań i omamień łatwowiernego Narodu Polskiego jest **Stowarzyszenie Żydów-Chrześcijan** powstałe w Warszawie i zatwierdzone w Komisariacie Rządu w r. 1930 dnia 13 stycznia za nr 969 nr BP. 5062/29.”
- „**Wszystko tu wskazuje, jakim celem i komu ma służyć ta obca agentura. Ostatni czas, by znikła z granic Polski. Zbyt widocznym jest niebezpieczeństwo dla Państwa Polskiego, szkodliwym jest również i dla Kościoła, bo wprowadza zamieszanie pojęć religijnych i będzie rozsądnikiem sekciarstwa, zgubnym jest także społecznie, bo żydzi, poszywając się pod nazwę chrześcijańską, a w duszy pozostając żydami, łatwiej będą mogli wyzyskiwać społeczeństwo polskie i większe jeszcze będą mu przynosili szkody.**”

Bój o Konstytucję RP.

Płomiennie debaty i spory publiczne nad preambułą przyszłej Konstytucji RP trwały w czasie, gdy trwały prace legislacyjne nad reformą centrum władzy państwowej i dostosowywania jej struktur do nowej ideologii liberalnej oraz nowych mocodawców w Brukseli – uwieńczone przyjęciem przez Sejm RP w dniu **8 sierpnia 1996r.** wymienionych już ustaw:

- „o organizacji i trybie pracy rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów” – (Dz. U. Nr 82 poz. 929 z 1999r. z późn. zm. - tekst jednolity)
- „o Komitecie Integracji Europejskiej” – (Dz. U. Nr 106 poz. 494 z dn. 30.08.1996 r.),
- „o Rządowym Centrum Studiów Strategicznych” – (Dz. U. Nr 106 poz. 495 z 30.08.1996 r. z późn. zm.),

oraz wydaniem na ich podstawie stosownych rozporządzeń:

- Prezesa Rady Ministrów z dnia 2.10.1996r. „w sprawie nadania statutu **Urzędowi Komitetu Integracji Europejskiej**” – (Dz. U. Nr 116 poz. 555 z 3.10.1996r. z późn. zm.)
- Prezesa Rady Ministrów z dnia 24.12.1996r. „w sprawie nadania statutu **Rządowemu Centrum Studiów Strategicznych**” – (Dz. U. Nr 157 poz. 802 z 31.12.1996r. z późn. zm.).

W tym miejscu przypomnijmy niemrawe włączenie się NSZZ „Solidarność” pod przewodnictwem Mariana Krzaklewskiego w nurt sprzeciwu przyjęcia w referendum uchwalonej przez Zgromadzenie Narodowe nowej Konstytucji RP. Tylko Radio Maryja rzeczowo informowało o zagrożeniach płynących z zapisów Konstytucji godzących w suwerenność Polski. Z ubolewaniem należy stwierdzić, że niektórzy duchowni publicznie opowiedzieli się w tym czasie za przyjęciem w referendum nowej Konstytucji RP. Ostatecznie obecna Konstytucja RP została przyjęta w referendum niewielką przewagą głosów.

W Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997r. – (Dz. U. Nr 78 poz. 483 z dnia 16 lipca 1997 r.) - znalazły się m.in. zapisy a) w zakresie źródeł prawa m.in.:

- „**Art. 87. 1.** Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, **ratyfikowane umowy międzynarodowe** oraz rozporządzenia.”
- „**Art. 90. 1.** Rzeczpospolita Polska może na podstawie umowy międzynarodowej **przekazać organizacji międzynarodowej** lub organowi międzynarodowemu **kompetencje organów władzy państwowej** w niektórych sprawach.”
- „**Art. 91. 1.** Ratyfikowana umowa międzynarodowa, po jej ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, **stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana**, chyba że jej stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy.
2. Umowa międzynarodowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową.”

3. Jeżeli wynika to z ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską umowy konstytuującej organizację międzynarodową, prawo przez nią stanowione jest stosowane bezpośrednio, mając pierwszeństwo w przypadku kolizji z ustawami.”

b) odnośnie samorządu terytorialnego m.in.:

- „**Art. 172. 1.** Jednostki samorządu terytorialnego mają prawo zrzeszania się.
- 2. Jednostka samorządu terytorialnego ma prawo przystępowania do międzynarodowych zrzeszeń** społeczności lokalnych i regionalnych oraz współpracy ze społecznościami lokalnymi i regionalnymi innych państw.
- 3. Zasady**, na jakich jednostki samorządu terytorialnego mogą korzystać z praw, o których mowa w ust. 1 i 2, **określa ustawa.”**

Przyjęcie Konstytucji z tymi zapisami ma swoje dalsze brzemiennie negatywne skutki dla Polski. Konstytucja w tym kształcie faktycznie zalegalizowała wcześniej wymieniony Układ Europejski i wymienione już ustawy z dnia 08.08.1996r. oraz wydane na ich podstawie rozporządzenia, które to w sytuacji odrzucenia Konstytucji w referendum musiałyby być poddane rewizji, a dalsze kontynuowanie prac w tym kierunku stałoby się niemożliwe. **Odrzucenie Konstytucji wymusiłoby zwrot polityczny w kierunku budowy niepodległego i suwerennego bytu państwowego Polski.** Tak się jednak nie stało. Konstytucja otworzyła drogę do kolonizacji Polski.

Uchwalenie i przyjęcie w referendum Konstytucji pozwoliło na dalsze kontynuowanie prac w kierunku kolonizacji Polski przez Unię Europejską i wciągnięcia w ten proces samorządów terytorialnych, bez których to masowego udziału niemożliwym jest osiągnięcie tego celu.

Konstruowanie brakujących ogniw.

Po przyjęciu Konstytucji RP sprawy już szybko i w miarę bezpiecznie posuwają się do przodu i tym łatwiej, że teraz przy władzy jest AWS – ponoć prawnicy. Uspiona jest czujność znacznej części Narodu Polskiego.

15 lipca 1997 r. Rada Ministrów wydaje Rozporządzenie „w sprawie powołania **Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego**” – (Dz. U. Nr 91 poz. 558 z dnia 6.08.1997 r. z późn. zm.).

18 sierpnia 1997r. Komitet Integracji Europejskiej wydaje Uchwałę „w sprawie **Wojewódzkich Zespołów Integracji Europejskiej**” – (Dz. Urz. KIE Nr 1 poz. 6 z dnia 27.03.2000 r.). Uchwałę opublikowano po 3-ch latach od chwili jej podjęcia, mimo, iż weszła w życie z dniem jej podjęcia. **Przez okres 3-ch lat miała ona charakter tajny.**

3 października 1997r. wydawane jest „Zarządzenie Nr 106 Prezesa Rady Ministrów w sprawie powołania **Międzyresortowego Zespołu do Spraw Migracji**” – (M.P. Nr 73 poz. 692 z dnia 11.10.1997 r.). Zadaniem tego zespołu jest m.in. „**przygotowywanie projektów założeń zmian strukturalnych i organizacyjnych** mających na celu realizację zadań państwa w zakresie polityki migracyjnej”. Powołanie tego zespołu jest dowodem na to, że dalsze posunięcia władz muszą wywołać i wywołają migrację ludności z dotychczasowego jej miejsca zamieszkania. Migrację do innych województw, a głównie za granicę państwa. Migracja ta będzie wynikiem realizacji prowadzonej polityki gospodarczej i realizacji „Koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju” realizowanej rękoma samorządów terytorialnych. Dlatego też do obowiązku tego zespołu wpisano; „**W toku wykonywania swoich zadań Zespół współdziała z organami samorządu terytorialnego oraz zainteresowanymi organizacjami społecznymi**”.

7 listopada 1997r. Prezes Rady Ministrów Jerzy Buzek wydaje Rozporządzenie „w sprawie ustalenia szczegółowego zakresu działania Ministra-członka Rady Ministrów Jerzego Kropiwnickiego”, jako Prezesa Rządowego Centrum Studiów Strategicznych – (Dz. U. Nr 136 poz. 923 z dnia 8 listopada 1997 r.

24 marca 1998r. wydawane jest „Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do Spraw Negocjacji o Członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej” – (Dz. U. Nr 39 poz. 225 z dnia 26 marca 1998 r.), w którym czytamy: „**Do zadań Pełnomocnika należy przygotowanie koncepcji, koordynowanie procesu negocjacyjnego o członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej oraz negocjowanie traktatu między Rzeczpospolitą Polską a państwami członkowskimi Unii Europejskiej o członkostwie Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.**”, „Pełnomocnik wykonuje zadania **zgodnie z instrukcjami negocjacyjnymi**”, „Pełnomocnik przedstawia Radzie Ministrów i **Komitetowi Integracji Europejskiej oceny i wnioski związane z zakresem jego działania**”, „**Pełnomocnik uczestniczy w posiedzeniach Komitetu Integracji Europejskiej**, informując o wszystkich sprawach związanych z procesem negocjacji.”

5 czerwca 1998r. Sejm RP uchwała:

- ustawę o samorządzie powiatowym – (Dz. U. Nr 91 poz. 578 z dnia 18 lipca 1998 r. z późn. zm.), wielokrotnie uzupełnianą kolejnymi jej zmianami, aż w końcu zmianą z dnia 15.09.2000r. wprowadzono zapis: „**Art. 75a. Zasady przystępowania powiatu do międzynarodowych zrzeszeń** społeczności lokalnych i regionalnych określają odrębne przepisy.”
- ustawę o samorządzie wojewódzkim - (Dz. U. Nr 91 poz. 576 z dnia 18 lipca 1998 r. z późn. zm.), wielokrotnie uzupełnianą kolejnymi zmianami i ostatecznie zawierającą m.in. zapisy:

„Art. 12. 1. Samorząd województwa, przy formułowaniu strategii rozwoju województwa i realizacji polityki jego rozwoju, współpracuje w szczególności z:

- 1) jednostkami lokalnego samorządu terytorialnego z obszaru województwa oraz z samorządem gospodarczym i zawodowym,
- 2) administracją rządową, szczególnie z wojewodą,
- 3) innymi województwami,
- 4) organizacjami pozarządowymi,
- 5) szkołami wyższymi i jednostkami naukowo-badawczymi.”

„Art. 76. 1. Współpraca województwa ze społecznościami regionalnymi innych państw prowadzona jest zgodnie z prawem wewnętrznym, polityką zagraniczną państwa i jego międzynarodowymi zobowiązaniami, w granicach zadań i kompetencji województwa.

2. Województwo uczestniczy w działalności międzynarodowych instytucji regionalnych oraz jest w nich reprezentowane na zasadach określonych w porozumieniu zawartym przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające jednostki samorządu terytorialnego.

3. Zasady przystępowania województwa do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych określają odrębne przepisy.”

„Art. 77. 1. "Priorytety współpracy zagranicznej województwa" mogą być uchwalane oraz inicjatywy zagraniczne województwa, w tym w szczególności projekty umów o współpracy regionalnej, mogą być podejmowane za zgodą ministra właściwego do spraw zagranicznych.

2. Uchwały, o których mowa w ust. 1, zapadają bezwzględną większością głosów ustawowego składu sejmiku województwa.

3. Uchwała oraz zawarte umowy o współpracy regionalnej, o których mowa w ust. 1, przesyłane są przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz ministra właściwego do spraw administracji publicznej.”

16 czerwca 1998 r. wychodzi „Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do Spraw Obsługi Środków Finansowych Pochodzących z Unii Europejskiej” – (Dz. U. Nr 76 poz. 494 z dnia 24 czerwca 1998 r. z późn. zm.), a w nim m.in. zapisy:

- „Ustanawia się Pełnomocnika Rządu do Spraw Obsługi Środków Finansowych Pochodzących z Unii Europejskiej do czasu uzyskania pełnego członkostwa w Unii Europejskiej, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”,
- „Do zadań Pełnomocnika należą zagadnienia z zakresu zarządzania finansowego środkami pomocy przedakcesyjnej, w tym w szczególności:
 - 1) przyjmowanie i przekazywanie środków finansowych z Unii Europejskiej na wyodrębniony rachunek w Narodowym Banku Polskim, zgodnie z planem finansowym opartym na decyzjach programowych podjętych przez Radę Ministrów, po przedstawieniu przez Komitet Integracji Europejskiej,
 - 2) zatwierdzanie planów finansowych, o których mowa w pkt 1,
 - 3) przekazywanie, na podstawie odrębnych umów, środków finansowych pochodzących z Unii Europejskiej instytucjom wdrażającym programy realizowane na podstawie decyzji, o których mowa w pkt 1,
 - 4) przekazywanie środków z budżetu państwa na współfinansowanie programów, o których mowa w pkt 3,
 - 5) zapewnienie płynności zasilania finansowego ze środków Unii Europejskiej do realizowania programów, o których mowa w pkt 3, ...”

W związku z wprowadzeniem samorządu powiatu i samorządu województwa **nastąpiły wielokrotne kolejne modyfikacje ustawy o samorządzie gminnym** z dnia 8 marca 1990 r. dostosowujące ten samorząd do zbudowanego odgórnie mechanizmu. W efekcie w ustawie tej znalazły się zapisy:

„Art. 84. 1. W celu wspierania idei samorządu terytorialnego oraz obrony wspólnych interesów, **gminy mogą tworzyć stowarzyszenia**, w tym również **z powiatami i województwami.** ...”

„Art. 84a. Zasady przystępowania gminy do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych określają odrębne przepisy.”

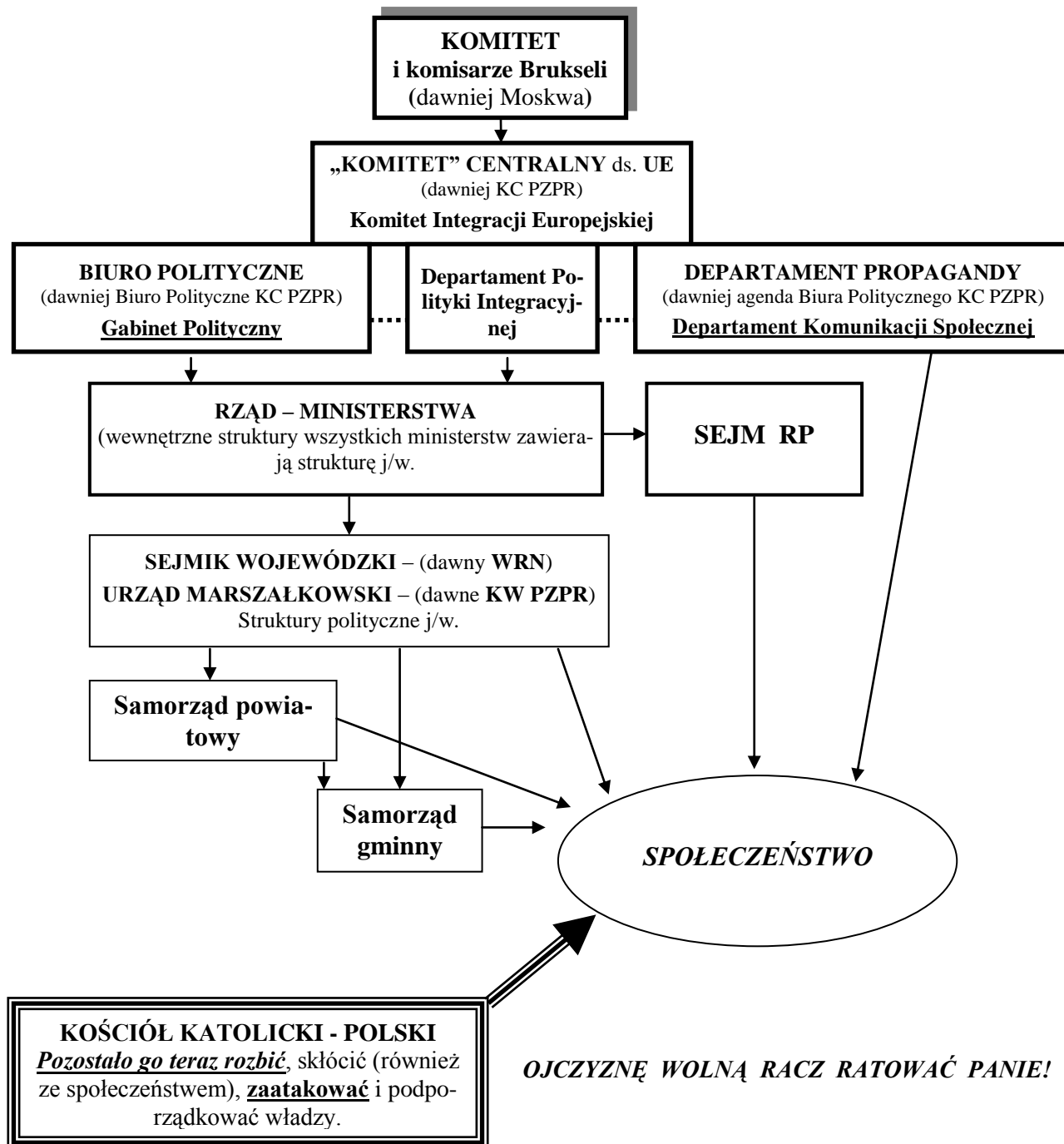
Proces budowy struktur odgórnej kontroli (aż do poziomu gmin) procesów przemian pod dyktando Brukseli **został zakończony w swych głównych punktach węzłowych.** W skali całego kraju odtworzone zostały stare wypróbowane już struktury władzy, ale już pod nowymi zmienionymi sztyldami i na użytek nowego mocodawcy.

Teraz nadeszła pora na przeprowadzenie wyborów samorządowych do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw. Termin wyborów samorządowych został wyznaczony na dzień 11.10.1998r. Pamiętamy też, jaki popłoch u wszystkich partii i ruchów politycznych wywołało wzięcie udziału w tych wyborach Stowarzyszenia „Rodzina Polska” z jego Prezesem prof. Piotrem Jaroszyńskim i wystawienie swych kandydatów na radnych sejmiku wojewódzkiego we wszystkich okręgach wyborczych w całej Polsce, – jakie ściągnęło na siebie ataki ze wszystkich możliwych stron. Te-

raz widać, że wszyscy wówczas atakujący Stowarzyszenie „Rodzina Polska” wiedzieli co robią. **Wszak sejmiki wojewódzkie i urzędy marszałkowskie, to główne terenowe centra władzy, to pasy transmisyjne obcej polityki w dół na poziom poszczególnych gmin, to terenowa centra panowania nad kulturą i oświatą.**

Odbudowaną starą – nową strukturę władzy przedstawiono na Rys. 1.

Rys. 1. Odbudowane stare-nowe struktury władzy



Opracował: mgr inż. Józef Bizoń - Pełnomocnik Stowarzyszenia „Rodzina Polska” woj. podkarpackiego

Dalsze uszczelnianie i stabilizacja systemu władzy.

22 stycznia 1999 r. - Sejm RP przyjmuje „**Ustawę o ochronie informacji niejawnych**” – (Dz. U. 11 poz. 95 z dnia 8 lutego 1999 r. z późn. zm.) – ustawę wielokrotnie później modyfikowaną.

Przepisy ustawy mają zastosowanie m in. do:

- „1) **organów władzy publicznej**, w szczególności:
- Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,
 - Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
 - organów administracji rządowej,
 - organów jednostek samorządu terytorialnego**,
 - sądów i trybunałów, ...”

Zwróćmy też uwagę na rozciągłość pojęć tajemnicy państwowej i tajemnicy służbowej zawarte w art. 2 ustawy.

„**Art. 2.** W rozumieniu ustawy:

- tajemnicą państwową - jest informacja niejawna określona w wykazie rodzajów informacji niejawnych, stanowiącym załącznik nr 1, której nieuprawnione ujawnienie może spowodować istotne zagrożenie dla podstawowych interesów Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności dla niepodległości lub nienaruszalności terytorium, interesów obronności, bezpieczeństwa państwa i obywateli, albo narazić te interesy na co najmniej znaczną szkodę,
- tajemnicą służbową - jest informacja niejawna nie będąca tajemnicą państwową, uzyskana w związku z czynnościami służbowymi albo wykonywaniem prac zleconych, której nieuprawnione ujawnienie mogłoby narazić na szkodę interes państwa, interes publiczny lub prawnie chroniony interes obywateli albo jednostki organizacyjnej,”

Zauważmy, że celem wszystkich dotychczasowych ekip politycznych i rządowych jest wepchnięcie Polski do UE, dlatego też każda istotna informacja związana z tym procesem będzie skrywana za parawanem tajemnicy państwowej lub tajemnicy służbowej. Informacje te będą skrywane przed społeczeństwem na wszystkich poziomach samorządów terytorialnych (na gminie kończąc). **Jest to bardzo wygodne narzędzie przy opracowywaniu wszelkich strategii wyprzedzenia społeczeństwa „w pole”.**

5 października 1999 r. – Rada Ministrów przyjmuje „Koncepcję polityki przestrzennego zagospodarowania kraju” opracowaną w Rządowym Centrum Studiów Strategicznych pod przewodnictwem Jerzego Kropiwnickiego. W ten sposób sejmiki wojewódzkie, a w szczególności powstałe już urzędy marszałkowskie otrzymują odgórnie cele strategiczne do realizacji w terenie.

17 listopada 2000 r. - „Koncepcja” ta po dalszych modyfikacjach i uzupełnieniach ostatecznie przyjmowana jest przez tzw. prawicowy Sejm RP – dokładnie w 82 rocznicę I-wszej fazy „operacji Wisła”. **17 listopada 1918 r. Grupa Zachodnia Armii Czerwonej w ślad za wycofującymi się wojskami niemieckimi rozpoczęła „czerwony marsz” na Zachód, realizując I fazę „operacji Wisła”.**

16 sierpnia 2001 r. „Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju” publikowana jest w Monitorze Polskim Nr 26 pod poz. 432 – w kolejną rocznicę „Cudu nad Wisłą”. **16 sierpnia 1920r. pod Maciejowicami**, wślawił się szarżą 15 pułk Ułanów Poznańskich **dowodzony przez plk. Władysława Andersa**. Zwróćmy uwagę, że data publikacji nie jest datą przypadkową, gdyż prawie rok zwlekano od chwili przyjęcia przez Sejm RP tej „Koncepcji”.

18 lutego 2000 r. – Sejm RP podejmuje „**Uchwałę w sprawie przygotowań do członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej**” – (opublikowana została ona w Monitorze Polskim Nr 6 poz. 124 z dnia 25 lutego 2000 r.). Pełny imienny wykaz głosowania opublikowało w internecie Stowarzyszenie „Rodzina Polska” pod adresem: (<http://www.rodzinapolska.pl>).

A oto pełny tekst podjętej Uchwał:

**„UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 18 lutego 2000 r.

w sprawie przygotowań do członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

(M.P. z dnia 25 lutego 2000 r.)

Świadome, zaplanowane i terminowe działanie Rządu w zakresie inicjatyw ustawodawczych, mające na celu harmonizację prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej, jest warunkiem koniecznym trwałego umiejscowienia Polski w strukturach cywilizacji euroatlantyckiej. Sejm podejmuje niniejszą uchwałę kierując się interesem Rzeczypospolitej Polskiej - obecnie państwa stowarzyszonego, a w przyszłości państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

1. Wobec krótkiego czasu, jaki pozostał do upływu wskazanego przez Rząd terminu gotowości Polski do członkostwa w Unii Europejskiej (31 grudnia 2002 r.), Sejm zwraca uwagę na potrzebę aktywniejszego działania Rządu w zakresie dążenia do osiągnięcia spójności polskiego systemu prawa z prawem europejskim oraz koordynacji działań, a

także czytelnego skorelowania kompetencji i funkcji Komitetu Integracji Europejskiej, Rządowego Centrum Legislacji oraz departamentów zajmujących się harmonizacją prawa w poszczególnych ministerstwach.

2. Sejm zwraca uwagę, iż Rząd, licząc się z realiami procesu ustawodawczego, powinien do końca lipca 2000 r. skierować do łaski marszałkowskiej projekty podstawowych aktów prawnych, konieczne do dostosowania prawa polskiego do prawa wspólnotowego. W tym zakresie, w związku z obserwowaną praktyką weryfikowania kolejnych harmonogramów działań dostosowawczych pod wpływem zaistniałych opóźnień, Sejm uznaje, iż formuła aktualizowania Narodowego Programu Przygotowania Polski do Członkostwa (NPPPC), umiejscawianie odpowiedzialności za terminowość realizacji określonych zadań w poszczególnych ministerstwach i urzędach centralnych oraz sposób wypełniania przez Komitet Integracji Europejskiej funkcji programowania i koordynowania działań dostosowawczych nie są wystarczająco efektywne. Stwarza to zagrożenie dla przyjętej przez Rząd daty gotowości do członkostwa Polski w Unii Europejskiej.

3. W związku z powyższym Sejm oczekuje od Rządu:

- a) nadania zdecydowanego priorytetu pracom dostosowującym prawo polskie do prawa Unii Europejskiej w zakresie przygotowywania projektów ustaw,
- b) przedstawienia całościowego i kompletnego harmonogramu rządowych inicjatyw ustawodawczych i wpisania go w program dostosowania prawa polskiego do prawa wspólnotowego,
- c) odniesienia się w harmonogramie do konkretnych ustaw, zakresu i kierunku zmian poszczególnych ustaw oraz zdefiniowania potrzeby uchwalenia nowych ustaw, pożądanego terminu uchwalenia ustawy lub nowelizacji przepisów obowiązujących oraz terminu planowanego wejścia ich w życie - adekwatnej do poszczególnych obszarów negocjacji akcesyjnych,
- d) konsekwentnego i jednolitego prezentowania stanowisk przez przedstawicieli Rządu w trakcie prac nad ustawami w Sejmie oraz bardziej aktywnego uczestnictwa przedstawicieli Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej w pracach komisji sejmowych, w tym sprawnego wydawania opinii końcowych do projektów ustaw, nad którymi Sejm zakończył prace w II czytaniu,
- e) wskazania jednego podmiotu, który z woli Rządu i Prezesa Rady Ministrów ponosić będzie odpowiedzialność za sprawność i koordynację prac dostosowawczych oraz zdyscyplinowaną realizację harmonogramu inicjatyw ustawodawczych w tym zakresie.

4. Sejm deklaruje wolę aktywnego współdziałania z Rządem w realizacji zgłoszonych w uchwale postulatów. Sejm doloży wszelkich starań, aby respektować priorytety prac ustawodawczych, eliminować opóźnienia na etapie procesu legislacyjnego i ułatwić Rządowi realizację zobowiązań wynikających z Konstytucji, Układu Europejskiego i negocjacji akcesyjnych.

5. Mając na względzie cel, **jakim jest członkostwo Polski w Unii Europejskiej**, oraz formalne działanie obowiązującej zasady dyskontynuacji, **Sejm zwraca się do wszystkich partii i stronnictw politycznych, aby w Sejmie IV kadencji uznały wypracowane z ich udziałem rozwiązania i kompromisy, których nie zdołano uchwalić w trakcie obecnej kadencji.**

6. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązuje Rząd do przedstawienia w terminie do dnia 31 maja 2000 r. bilansu:

- a) kosztów poniesionych przez państwo polskie w dotychczasowym procesie preakcesyjnym oraz uzyskanych korzyści,
- b) szacunku wysokości niezbędnych nakładów, które poniesie państwo polskie w planowanym procesie integracji europejskiej, oraz planowanego zakresu przewidywanych korzyści."

Podjęta uchwała daje też rękojmię bezkarności na wypadek jakiegś wpadki w nadchodzących wyborach parlamentarnych jesienią 2001 r. (oraz dalszych wyborach). Ma ona również wartość natury prawnej w sytuacji ewentualnego zagrożenia procesem karnym – z czego doskonale zdawał sobie sprawę głoszący za tą Uchwałą m.in. ówczesny Prezes ZCHN Stanisław Zajac (i wice-marszałek Sejmu RP) - wieloletni zawodowy adwokat.

9 stycznia 2001 r. – Rada Ministrów wydaje „**Rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu i harmonogramu prac nad długofalową strategią rozwoju regionalnego kraju**” - (Dz. U. Nr 4 poz. 30 z dnia 23 stycznia 2001 r.).

Oto całość treści tego Rozporządzenia:

„Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Rządowym Centrum Studiów Strategicznych (Dz. U. Nr 106, poz. 495, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, zwane dalej "Centrum", w terminie do dnia 31 marca 2001 r. **opracuje projekt długofalowej strategii rozwoju regionalnego kraju**, zwanej dalej "strategią".

§ 2. 1. Prezes Centrum występuje do właściwych ministrów z wnioskiem o przekazanie do Centrum, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia, materiałów dotyczących rozwoju regionalnego w zakresie poszczególnych działów administracji rządowej w okresie obowiązywania strategii.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Centrum określa zakres niezbędnych materiałów.

§ 3. Prezes Centrum **przedstawia projekt strategii do konsultacji zarządom województw**, które mogą zgłaszać pisemne uwagi w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektu strategii.

§ 4. Prezes Centrum **przedstawia projekt strategii** do zaopiniowania Państwowej Radzie Gospodarki Przestrzennej, w zakresie odpowiadającym **Koncepcji Polityki Przestrzennego Zagospodarowania Kraju**, o której mowa w odrębnych przepisach.

§ 5. Zmian strategii dokonuje się w trybie przewidzianym w rozporządzeniu.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”

Łatwo już teraz zauważyć, że gotowa jest „Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju”, gotowa też jest długofalowa strategia uzgodniona z zarządami województw – tj. strategia manipulacji. Teraz pozostało wygrać wybory samorządowe i przejść do realizacji obcych planów.

Samorządy terytorialne w procesie kolonizacji Polski przez UE.

Po wyborach samorządowych w 1998 r. uchwalane są wewnętrzne akty prawne samorządów województwa, powiatu, gminy. Uchwalane są regulaminy i struktury organizacyjne organów samorządowych i ich urzędów w dostosowaniu do nowych wymagań płynących „z góry” uwarunkowanych podporządkowaniem Brukseli działalności samorządów terytorialnych. Za przykład niech posłużą zapisy zaczerpnięte ze „Struktury Organizacyjnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego” oraz z „Organizacji wewnętrznej departamentów i równorzędnych komórek organizacyjnych oraz zakresów ich działania” tegoż Urzędu – (całość dostępna również na stronie internetowej:

<http://www.podkarpackie.pl>) - z województwa, gdzie niepodzielną władzę w samorządach sprawuje AWS, w skład którego wchodzi ZChN (o najliczniejszych swych szeregach w stosunku do reszty Polski). Stąd liczna reprezentacja ZChN jako radnych Sejmiku Podkarpackiego – z Przewodniczącym Sejmiku Zdzisławem Banatem /byłem pracownikiem Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie/, oraz liczna ich reprezentacja w Urzędzie Marszałkowskim z jego Marszałkiem – Bogdanem Rzońcom (byłym wojewodą krośnieńskim). Wiedzieli co tzw. „góra” kroi dla tzw. „dołów”, to i do bór ich nie stał się też przypadkowym. Łatwo też było budować struktury ZChN na Podkarpaciu wykorzystując naiwność tutejszych katolików.

W strukturze organizacyjnej Urzędu Marszałkowskiego są m.in.:

1. **DEPARTAMENT WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ I PROMOCJI** – (dyrektor – **Jarosław Angerman**), *z-ca dyrektora ...*; sekretariat) – składający się z:
 - **Oddział współpracy z zagranicą i integracji europejskiej** – (kierownik – ...),
 - Oddział promocji i informacji – (kierownik – ...),
 - Oddział turystyki – (kierownik – ...).
2. **DEPARTAMENT POLITYKI REGIONALNEJ** – (dyrektor – **Jacek Woźniak**; *z-ca dyrektora ...*; sekretariat) – składający się z:
 - **Oddział analiz i studiów strategicznych** – (kierownik – ...),
 - **Oddział strategii rozwoju i gospodarki przestrzennej** – (kierownik – ...),
 - Oddział programów pomocowych – (kierownik – ...),
 - Oddział rozwoju gospodarczego – (kierownik – ...),
 - **Biuro ds. kontraktu regionalnego** – (kierownik – ...),
3. **WOJEWÓDZKIE BIURO WDRAŻANIA PROGRAMU AKTYWIZACJI OBSZARÓW WIEJSKICH** – (po. dyrektor – **Władysław Rzepka**),
4. **BIURO PEŁNOMOCNIKA DS. OCHRONY INFORMACJI NIEJAWNYCH** – (pełnomocnik – **Ryszard Głowka**).

Wykaz niektórych zadań:

DEPARTAMENT WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ I PROMOCJI

1. Pracą Departamentu kieruje dyrektor przy pomocy zastępcy dyrektora departamentu.

2. W Departamencie tworzy się komórki organizacyjne i stanowisko pracy, które przy znakowaniu spraw posługują się następującymi cyframi rzymskimi:

1. **Oddział współpracy z zagranicą i integracji europejskiej I**,
2. Oddział promocji i informacji II,
3. Oddział turystyki III,
4. **Stanowisko ds. współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego IV**,
5. Sekretariat V.

3. Do zakresu działania Oddziału współpracy z zagranicą i integracji europejskiej należy:

1. merytoryczne opracowywanie „Priorytetów współpracy zagranicznej Województwa Podkarpackiego”,
2. realizacja „Priorytetów współpracy zagranicznej Województwa” uchwalonych przez Sejmik,
3. uczestniczenie w pracach międzynarodowych zrzeszeń regionalnych i innych formach współpracy regionalnej, w tym koordynacja współpracy zagranicznej z regionami związanymi z Województwem umowami:
 - a. o partnerstwie między regionami,
 - b. o współpracy między regionami,
5. gromadzenie informacji o regionach współpracujących z Województwem,
6. obsługa merytoryczna kontaktów Marszałka, Członków Zarządu i Sejmiku z podmiotami zagranicznymi:
 - a. organizacja pobytu w Województwie Podkarpackim przedstawicieli placówek dyplomatycznych oraz delegacji zagranicznych przyjmowanych przez władze regionu w zakresie merytorycznego przygotowania programu spotkań,
 - b. organizacja wyjazdów służbowych za granicę przedstawicieli Marszałka, Członków Zarządu i Sejmiku w zakresie merytorycznego przygotowania programu spotkań,
 - c. ewidencjonowanie korespondencji zagranicznej dotyczącej spraw określonych w literach a i b,
 - d. zabezpieczenie tłumaczeń z języków obcych dla potrzeb Marszałka, Zarządu i Sejmiku,
7. pozyskiwanie informacji na temat środków pomocowych,
8. opracowywanie materiałów informacyjnych i sprawozdawczych z dziedziny współpracy z zagranicą i integracji europejskiej

Do zakresu działania stanowiska ds. współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego należy:

1. organizowanie i koordynowanie współpracy Województwa z jednostkami samorządu terytorialnego (powiatami, gminami),
2. współpraca z jednostkami samorządu terytorialnego w zakresie realizowanych przez nie projektów o wymiarze regionalnym,
3. zabezpieczanie obsługi organizacyjnej **Konwentu Samorządowego Województwa Podkarpackiego** i Prezydium Konwentów Samorządowych Województwa Podkarpackiego,
4. współpracowanie w redagowaniu czasopisma samorządu terytorialnego - „Podkarpacki Przegląd Samorządowy”,
5. udział w pracach międzyregionalnych i międzynarodowych komisji do spraw współpracy transgranicznej samorządów terytorialnych.

Ustawą z dnia 08.08.1996r. „o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów” wprowadzono obowiązek utworzenia w każdym ministerstwie m.in. następujących komórek organizacyjnych: „gabine-tu politycznego”, „integracji europejskiej i współpracy z zagranicą”, „kadr, szkolenia i organizacji”, „ochrony informacji niejawnych”, „informacji”- (czytaj propagandy, która przybrała też nazwę „komunikacji społecznej i informacji” lub też „komunikacji społecznej”). Każdy też z ministrów został ustawowo zobowiązany do „współdziałania z samorządem terytorialnym, organizacjami społecznymi i przedstawicielstwami środowisk zawodowych i twórczych.”, co w praktyce oznacza wykorzystanie samorządów do realizacji obcej polityki (płynącej z Brukseli) oraz współpracę z organizacjami nastawionymi na rzecz wchłonięcia Polski przez UE – (przez nowy Kraj Rad – nowy substytut Związku Radzieckiego) - w tym z licznymi i licznie powstającymi w Polsce ROTARY CLUB.

W ustawie o **Komitecie Integracji Europejskiej** z dnia 08.08.1996r. wpisano wprost: „Do zadań Komitetu należy współdziałanie z organizacjami samorządowymi, zmierzające do udziału tych organizacji w różnych strukturach instytucjonalnych Unii Europejskiej.”, „Posiedzenia Komitetu mają charakter poufny. Przewodniczący posiedzenia może zarządzić tajność całości posiedzenia bądź części posiedzenia.”, „Uchwały Komitetu ogłaszane są w dzienniku Urzędowym Komitetu Integracji Europejskiej, chyba że Przewodniczący Komitetu zarządzi inaczej.”

W imiennym rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów (Jerzego Buzka) dla Ministra-członka Rady Ministrów **Jerzego Kropiwnickiego** z dn. 07.11.1997r. zapisano: „Zasady i formy współdziałania Ministra z organami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi określa się w porozumieniach zawartych z tymi organami i organizacjami.” Zauważmy, że w tym miejscu jest mowa o organach samorządu terytorialnego (rady, zarządy gmin wszystkich szczebli), a p/w jest mowa o organizacjach samorządowych (związki międzygminne, stowarzyszenia, spółki).

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1997r. „w sprawie powołania **Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego**” powołano do życia taką komisję, której jako cel podano: „**określenie zadań administracji publicznej związanych z przygotowywaniem struktur samorządu terytorialnego do procesu Integracji z Unią Europejską** i zagwarantowania polskich interesów narodowych w ramach tego procesu.” – co jest polskim interesem narodowym określa obcy. Zgodnie z rozporządzeniem „Komisji” przewodniczy przedstawiciel rządu, a w skład komisji wchodzi przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów i 14 przedstawicieli powołanych przez Prezesa Rady Ministrów, a „**samorząd terytorialny w Komisji reprezentują** osoby powołane w jej skład przez Prezesa Rady Ministrów:

- 1) wskazane przez statutowe władze ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego:
 - a) Unii Metropolii Polskich - **2 osoby**,
 - b) Unii Miasteczek Polskich - **2 osoby**,
 - c) Związku Miast Polskich - **2 osoby**,
 - d) Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej - **2 osoby**,
 - e) Związku Powiatów Polskich - **2 osoby**,
- 2) **po dwóch** reprezentantów:
 - a) Federacji Związków i Stowarzyszeń Gmin i Powiatów Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) **wybranych przez marszałków województw.**”

Zadaniem przedstawiciela Prezesa Rady Ministrów jest „**zapewnienie bezpośredniego wpływu Prezesa Rady Ministrów na organizację prac programowych i kontrolę wykonywania zobowiązań administracji rządowej, podejmowanych w ramach pracy Komisji**”.

Wojewódzkie Zespoły Integracji Europejskiej.

Niezależnie od powołanej „Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego” uchwałą Komitetu Integracji z dnia 18 sierpnia 1997 r. powołano **Wojewódzkie Zespoły Integracji Europejskiej**. Zespołowi przewodniczy wojewoda, a jego skład jako członkowie wchodzi m.in.: przewodniczący wojewódzkiego sejmiku samorządowego, kurator oświaty, komendant wojewódzkiej policji, geodeta wojewódzki, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, dyrektorzy innych delegatur centralnych i naczelnicy organów administracji.

Zadaniem tego „Zespołu” jest:

- a) **koordynowanie na terenie województwa działań dostosowawczych organów administracji rządowej i samorządowej na rzecz integracji z Unią Europejską**,
- b) **przygotowanie instytucjonalne i kadrowe organów administracji rządowej i samorządowej do realizacji zadań wynikających z integracji europejskiej, w tym tworzenie warunków organizacyjnych i instytucjonalnych do korzystania z funduszy pomocowych i strukturalnych**,
- c) **podejmowanie działań szkoleniowych pracowników organów administracji rządowej i samorządowej z zakresu wiedzy o integracji europejskiej**.

a „**Wojewódzkie Zespoły współdziałają z Komitetem Integracji Europejskiej** w realizacji zadań określonych w uchwale.”

Narodowa Rada Integracji Europejskiej.

9 kwietnia 2002r. masmedia donoszą: Premier RP Leszek Miller (SLD) w Łodzi 08.04.2002 r. zapowiada dymisję swego rządu, jeśli w przyszłorocznym referendum społeczeństwo nie poprze wejścia Polski do Unii Europejskiej. „Albo Unia albo dymisja” – donoszą tytuły prasowe. W rzeczywistości Leszek Miller mówi: sami nie damy rady – pomożecie towarzysze? Pomożemy – odpowiada Marian Krzaklewski (przewodniczący NSZZ „Solidarność”), a prasa 12 kwietnia zamieszcza na pierwszych stronach zdjęcie uśmiechniętego Millera i Krzaklewskiego we wzajemnym uścisku dłoni. Uf, po 13-tu latach w końcu razem.

11 kwietnia 2002 r. Prezes Rady Ministrów Leszek Miller powołał do życia jeszcze jedno ciało: „**Narodową Radę Integracji Europejskiej**”. Ciało polityczno-propagandowe, w którego skład weszli m.in.: **przedstawiciele** samorządów terytorialnych wymienieni w składzie „**Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego**”, **Marian Krzaklewski** – przewodniczący NSZZ „Solidarność”, **Maciej Manicki** – przewodniczący OPZZ, **Jacek Soska** (PSL) – prezes Wiejskiego Centrum Integracji, **Władysław Serafin** – przewodniczący Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, **Irena Gasperowicz** – przewodnicząca Wspólnoty Litwinów w Polsce, **Henryk Kroll** – przewodniczący Społeczno-Kulturalnego Towarzystwa Niemców w Polsce, **Jerzy Kichler** – przewodniczący Zarządu Związku **Gmin Wyznaniowych Żydowskich RP**, **Jan Kulakowski** – członek Komitetu Integracji Europejskiej, **Józef Oleksy** – przewodniczący Komisji Europejskiej Sejmu RP, **Bronisław Geremek**, **Adam Michnik**, **ks. abp Abel** – prawosławny arcybiskup lubelski i chełmski, **ks. abp Henryk Muszyński** – metropolita gnieźnieński, **ks. Andrzej Szostek** – rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Radny związany instrukcjami Brukseli.

Teraz staje się jasny i zrozumiały zapis art. 76 ust. 1 *ustawy o samorządzie województwa*: „Współpraca województwa ze społecznościami regionalnymi innych państw prowadzona jest zgodnie z prawem wewnętrznym, polityką zagraniczną państwa i jego międzynarodowymi zobowiązaniami, w granicach zadań i kompetencji województwa.”

Oczywisty też staje się zapis art. 12a tej ustawy: „Sejmik województwa określa zasady, tryb i harmonogram opracowania strategii rozwoju województwa i programów wojewódzkich, ...” Zauważmy, że co i jak ma być w danym województwie przez najbliższe kilkanaście (kilkadziesiąt) lat - zawarte jest w obowiązującej „**KONCEPCJI POLITYKI PRZESTRZENNEGO ZAGOSPODAROWANIA KRAJU**”, a to, czego tam nie zapisano zawierają uzgodnienia, porozumienia (pisemne i ustne) z władzą centralną, które z łatwością można skryć za parawanem **ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. „o ochronie informacji niejawnych**.” Sejmikowi pozostaje uzupełnienie „koncepcji” o brakujące elementy, ale zgodne z jej linią programową określoną przez mocodawców z Brukseli. **W tej sytuacji główne zadanie sejmiku i urzędu marszałkowskiego, to opracowanie strategii wprowadzenia w życie obcych planów, wciągnięcie do jej realizacji samorządów powiatowych i gminnych.**

Środki finansowe dostarczane w ramach tzw. kontraktów wojewódzkich kierowane są na realizację tylko tych planów.

Sejmiki wojewódzkie, a w szczególności urzędy marszałkowskie, to kluczowe ogniwa władzy w terenie. To pasy transmisyjne obcej polityki w dół, aż na poziom gmin.

Dla przykładu przypomnijmy; w strukturze organizacyjnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego ustanowiono m.in.: „**Departament Współpracy Międzynarodowej i Promocji**” z „**Oddziałem współpracy z zagranicą i integracji europejskiej**”, „**Oddziałem promocji i informacji**”; „**Departament Polityki Regionalnej**” z „**Oddziałem analiz i studiów strategicznych**”, „**Oddziałem strategii rozwoju i gospodarki przestrzennej**”; „**Oddział kadr i szkoleń**”; „**Stanowisko ds. współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego**”; „**Biuro ds. informacji niejawnych**”.

Dopiero teraz dochodzimy do udzielenia odpowiedzi na postawione na wstępie pytania.

1. **To, co jest dobrem danej wspólnoty samorządowej określają mocodawcy (komisarze) z Brukseli.**
2. **Radny związany jest instrukcjami płynącymi z góry – ostatecznie płynącymi z Brukseli.**
3. Radny ma przyjmować i zgłaszać postulaty od mieszkańców, aby w ten sposób można było prowadzić rozpoznanie co do stanu świadomości mieszkańców odnośnie otaczającej ich rzeczywistości i na tej podstawie można było korygować oddziaływanie propagandowe dla zwiększenia jego skuteczności.
4. **Ostatecznym celem działania władz centralnych i samorządowych jest skolonizowanie i wchłonięcie Polski przez Unię Europejską.**
5. **Uczynienie z terytorium Polski jednego wielkiego korytarza pomiędzy bogatą Europą Zachodnią a bardzo chłonnymi rynkami Europy Wschodniej – zgodnie z „Koncepcją polityki zagospodarowania kraju” wykonanej pod dyktando i na potrzeby Brukseli, a nie pod potrzeby Narodu Polskiego i Państwa Polskiego.**

Uczyniono wszystko, co tylko możliwe w pozorach demokracji i niezależności, aby radnych związać instrukcjami Brukseli (i Niemiec) i użyć ich jako narzędzia do realizacji procesu wchłonięcia Polski przez UE.

Taki ostateczny cel został potwierdzony przez Sejm RP III kadencji w Uchwale z dnia 18 lutego 2000 r.

„w sprawie przygotowań do członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej” opublikowanej w Monitorze Polskim Nr 6 poz. 124 z dnia 25 lutego 2000 r.

W Uchwale tej przecież czytamy m.in.:

- „Sejm deklaruje wolę aktywnego współdziałania z Rządem w realizacji zgłoszonych w uchwale postulatów. *Sejm dołoży wszelkich starań, aby respektować priorytety prac ustawodawczych, eliminować opóźnienia na etapie procesu legislacyjnego i ułatwić Rządowi realizację zobowiązań wynikających z Konstytucji, Układu Europejskiego i negocjacji akcesyjnych.”*
- „Mając na względzie cel, jakim jest członkostwo Polski w Unii Europejskiej, oraz formalne działanie obowiązującej zasady dyskontynuacji, *Sejm zwraca się do wszystkich partii i stronnictw politycznych, aby w Sejmie IV kadencji uznały wypracowane z ich udziałem rozwiązania i kompromisy, których nie zdołano uchwalić w trakcie obecnej kadencji.*”

Za tą Uchwałą głosowało m.in.: 150 posłów z SLD, 52 posłów z UW, 56 posłów z AWS: - a wśród nich m.in.:

1. Gabriel Janowski – (obecnie Liga Polskich Rodzin (LPR) - ówczesny przewodniczący Sejmowej Komisji Rolnictwa /co się nie robi, aby ponownie zostać wybranym na posła?/),
2. Jarosław Kaczyński – (obecnie Prawo i Sprawiedliwość (PiS), wówczas ROP),
3. Stanisław Zajęc – (wówczas prezes ZChN i Vice-marszałek Sejmu RP – *woj. podkarpackie*),

4. Marian **Krzaklewski** – (wówczas **Prezes Klubu AWS** i przewodniczący Związku **NSZZ „S”** – rodem z **Kolbuszowej, woj. podkarpackie**),
5. Adam **Słomka** i Tomasz **Karwowski** – z **KPN Ojczyzna**,
6. Józef **Górny** – (wypromowany na posła przez **Stowarzyszenie Rodzin Katolickich**),
7. Ryszard **Kędra** – (obecnie **Liga Polskich Rodzin (LPR)**, wówczas **Polska Racja Stanu (PRS)** - *woj. podkarpackie /Sanok/*).

Obecny Sejm IV kadencji i Rząd koalicji SLD-PSL realizuje to, czego nie zdołał zrealizować Rząd Jerzego Buzka, zgodnie z wytycznymi w podjętej Uchwale Sejmu z dnia 18 lutego 2000 r.

Dla równowagi i wzajemnego współdziałania w głosowaniu nad wyborem Leszka Balcerowicza na stanowisko Prezesa NBP (kadencja trwa 6 lat) SLD głosowało tym razem „przeciw”. „Za” głosowała UW i cały klub AWS z nielicznymi - również taktycznymi – wyjątkami.

I jak tu można mieć teraz pretensje do obecnej koalicji rządowej?

Nabici w przysłowiową butelkę.

Dokonany tutaj opis kolejnych aktów prawnych i podejmowanych działań pozwala na prześledzenie procesu zakuwania w dyby Narodu Polskiego. Warto zwrócić uwagę na kolejność (daty) wydawania poszczególnych ustaw i rozporządzeń oraz na kolejne ich daty modyfikacji. Wyłania się z tego metoda działania; krok po kroku, rozłożenie w dłuższym okresie czasu, uszczegółowianie zapisów prawnych poprzez kolejne modyfikacje, w prowadzenie kolejnych elementów całego mechanizmu w sposób niechronologiczny - aby uniemożliwić szybkie skojarzenie jaki mechanizm jest budowany.

Widoczny jest podstęp, działanie dla pozorów, oszustwo, kłamstwo i zdrada.

Po 13 latach tzw. przemian wróciły w nowym wydaniu stare struktury: KC PZPR, WRN, MRN i GRN - łącznie z ludźmi dawnego systemu. **Zmieniono tak dużo**, by w efekcie nic nie zmienić, z jednym wszak istotnym wyjątkiem; **by z mapy świata znikła Polska.**

Wszyscy razem oszukali elektorat lewicowy i elektorat prawicowy – oszukali Naród Polski.

Miejsce sierzmięznego nakazu współpracy byłych rad narodowych ze Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i Moskwą zastąpiła wyrafinowana współczesna manipulacja społeczeństwem i radnymi samorządów terytorialnych oraz tzw. demokracja w brukselskim (masońskim) wydaniu. Wszystko osiągnięto w wyniku manipulacji stosowanej na wszystkich możliwych polach – z manipulacją i wykorzystaniem Kościoła Katolickiego łącznie.

Opisany zbudowany mechanizm i jego działanie schematycznie przedstawiono na „Rys. 2 - Mechanizm manipulacji radnymi samorządów terytorialnych w aspekcie kolonizacji Polski przez Unię Europejską.”

Schemat ten ukazuje centra rzeczywistej władzy ich wzajemne powiązania, rolę ustawy o ochronie informacji niejawnych, kolejne wewnętrzne schodzące w dół stopnie manipulacji, aż na poziom radnych wszystkich szczebli samorządów terytorialnych, tak by ci ostatni podejmowali (zaklepywali) stosowne uchwały, by wydawało się im, że mają realny wpływ na rzeczywistość – a społeczeństwo epatować dobrami płynącymi z demokracji w tym masońskim wydaniu. Całość dziejących się procesów nakryta jest zmasowaną propagandą płynącą od góry i dodatkowo wzmacnianą przez poszczególne – schodzące w dół – szczeble władzy. Tylko stosunkowo nieliczni i wtajemniczeni wiedzą ‘co faktycznie’, ‘jak’, ‘dlaczego’ jest podejmowane i wykonywane.

W tych warunkach musi smucić i zastanawiać brak należytej troski (w bardzo wielu miejscach Polski) u większości parlamentarzystów z LPR o jakość (i czystość) swych członków na tzw. *dołach przed zbliżającymi się jesiennymi wyborami samorządowymi w 2002 r.* Smuci brak ich publicznego wsparcia dla pracy Instytutu Edukacji Narodowej przy Radiu Maryja, szczególnie w aspekcie publicznego przez nich wsparcia zapisywania się ludzi (w tym swych członków i sympatyków) do Studium Edukacji Narodowej i Studium Edukacji Samorządowej. Może się okazać, że naród Polski zapatrzony na liderów LPR w Parlamencie, automatycznie w ślepo zagłosuje na listy kandydatów LPR do samorządów terytorialnych i wówczas wejdą do nich ludzie, którzy zrealizują obecnie postawione przez CENTRUM władzy ostateczne zadanie dla samorządów - przekucia w czyn „określonych zadań administracji publicznej związanych z przygotowywaniem struktur samorządu terytorialnego do procesu Integracji z Unią Europejską” - zadań uzgodnionych i ustalonych w „Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego” powołanej Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1997r. Wówczas LPR odegrałaby rolę konia trojańskiego, a Polska zostałaby dobita przez obecny SEJM i samorządy terytorialne opanowane po wyborach przez zdrajców.

Na tle całości powyższego opracowania warto w tym miejscu przytoczyć w całości zapisy „Programu gospodarczego Ligi Polskich Rodzin” na nadchodzące wybory samorządowe jesienią 2002r. dla szczebla wojewódzkiego, gdzie zapisano:

„Na szczeblu województwa LPR dążyć będzie do opracowania i wynegocjowania z Rządem RP jak najlepszego kontraktu dla danego województwa, który musi zawierać istotne rozwiązania takie jak: przebieg i budowę autostrad wraz z terminami rozpoczęcia i zakończenia budowy, nakładów inwestycyjnych.

Władze Sejmiku powinny być bardziej aktywne w kontaktach z Rządem. LPR wprowadzi dynamikę działań Sejmiku w obronnie suwerenności Polaków.

Nie będziemy tworzyć ani popierać i otwierać kosztownych biur przy UE w Brukseli. Wspierać będziemy szkolnictwo wyższe, polską kulturę i ich dobra, politykę prorodzinną, pomoc społeczną, a także modernizować tereny wiejskie, kulturę fizyczną i turystykę, chronić prawa konsumentów, przeciwdziałać bezrobociu, aktywizować wojewódzki rynek pracy, promować województwo w Świecie.

Będziemy ściśle kontrolować Kasy Chorych i Rady Kas Chorych. Ukróćimy rozrzutność i niemoralność Kas Chorych.”

Trzeba przyznać, że dziwnie to jakoś brzmi w kontekście przedstawionego tu materiału i jakoś dziwnie mało jest mowy odnośnie tego szczebla samorządowego – same ogólniki. Współpraca sejmików z Rządem idącym na pasku Brukseli jest jeszcze zbyt słaba? Trzeba ją wzmocnić? A, to ciekawe?

Przebieg tras autostrad przez Polskę już dawno został określony w przyjętej przez SEJM RP w dniu 17 listopada 2000 r. „Koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju” wykonanej pod dyktando Brukseli. Nadchodzi teraz pora fizycznej realizacji autostrad, to sejmiki i urzędy marszałkowskie z wykazanymi uprawnieniami są jak ułaj do dopilnowania w terenie całej sprawy: wykonania stosownych nacisków na władze powiatów i gmin, aby dopilnować terminów realizacji - zsynchronizowanych w czasie pomiędzy poszczególnymi województwami, zadbania o to, by w kontraktach wojewódzkich nie brakło środków tzw. pomocowych z UE (zasilanych dodatkowo z kieszeni polskiego podatnika) i aby z tego tytułu nie było opóźnień realizacyjnych. Specyficzną i swoiście pojętą modernizację obszarów wiejskich też przewidziano w tej „Koncepcji” – super ekologii i turystykę, też.

Słusznie mówi się, że nie będzie się popierać i otwierać kosztownych biur w Brukseli. Są one już na miejscu w Polsce. Wszystko już jest pod kontrolą Brukseli. Teraz trzeba być na miejscu i dopilnować tutaj realizacji planów Brukseli – na początek budowy autostrad. Promocja województwa w Świecie jest zgodna z dyrektywami Brukseli. Kwestie prorodzinne i inne oraz ich znaczenie są już znane z programu AWS. Skąd na to pieniądze, gdy pójdą one z kasy państwowej m.in. na budowę autostrad?

W tej sytuacji słusznie się mówi, że „LPR wprowadzi dynamikę działań Sejmiku w obronnie suwerenności Polaków.”

Nie ma co marzyć o suwerenności i niepodległości Państwa Polskiego – będzie „wprowadzona dynamika działań w obronnie suwerenności Polaków”. Wiem co dobre, a idę za złem i będzie z Polską to, co zawarto na okładce programu LPR w odpowiedzi na pytanie „Dlaczego LPR jest przeciwna wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej”. Przypomina się znane powiedzenie; „jestem za a nawet przeciw”. Czy stało się ono znowu aktualne?

Podsumowanie.

Ukazany mechanizm identycznie zbudowany jest w stosunku do wszystkich pozostałych dziedzin życia społecznego, gospodarczego, kulturowego i religijnego. Hasła i dokonane zapisy ustawowe - odnośnie polityki prorodzinnej, działalności charytatywnej i tego typu podobnych – miały jedynie na celu uśpienie czujności tych, których zadaniem i obowiązkiem było przestrzegać i ostrzegać przed nadchodzącymi zagrożeniami.

W trakcie budowania całego tego misternego mechanizmu Kościół Katolicki w Polsce był kokietowany, zwodzony, mamiony, oszukiwany i wykorzystywany. Teraz po oszukaniu i wykorzystaniu Go przyszła pora - w ramach przyjętej strategii działania – na publiczne opluwanie i szydzenie z Kościoła, z księży katolickich i z naszej świętej katolickiej wiary. „W pierwszej linii będziemy walczyć z największą zaciekleścią przeciw klerowi katolickiemu. – Będziemy rzucać przeciwko niemu szyderstwa i skandale z jego życia, aby go narazić na obrzydzenie wobec świata.” – podaje we wspomnianej już pracy z okresu międzywojennego ks. prof. dr Stanisław Trzeciak. Dzisiaj jest to szczególnie aktualne.

Trzeba nam wspólnie wołać: **Ojczyznę wolną racz ratować Panie!**

Losy Polski rozstrzygną się w nadchodzących wyborach samorządowych. Wiedzą o tym doskonale wrogowie Polski. Będą czynili wszelkie możliwe wysiłki i podejmowali wszelkie możliwe działania, aby zwieść ludzi i wygrać te wybory – obojętnie pod jakim szyldem – najlepiej nośnym społecznie. **Polacy muszą teraz być niezwykle czujni.** Muszą pozostawić swe tobołki na boku i ratować swoją Ojczyznę, jeśli chcą je uratować - o których to, niektórzy tylko myślą.

Nie partie, nie hasła, nie emocje, a rozum i Polska muszą wziąć górę w naszym działaniu.

Potrzeba nam teraz cudu nad Wisłą, na miarę tego, jaki miał miejsce w roku 1920. Cudu zrywu Narodu Polskiego i dokonania go nie orężnie, ale poprzez szybkie samoorganizowanie się i masowe użycie kartki wyborczej. Wymierzona w Polaków ordynacja wyborcza może stać się grobem dla szyderców Polski, ale pod warunkiem, że będziemy mieli kogo wybrać i masowo pójdziemy do urn wyborczych. Wówczas szatan szedł ze Wschodu ku Zachodowi. Dzisiaj przemieniony podąża przez Polskę z Zachodu na Wschód.

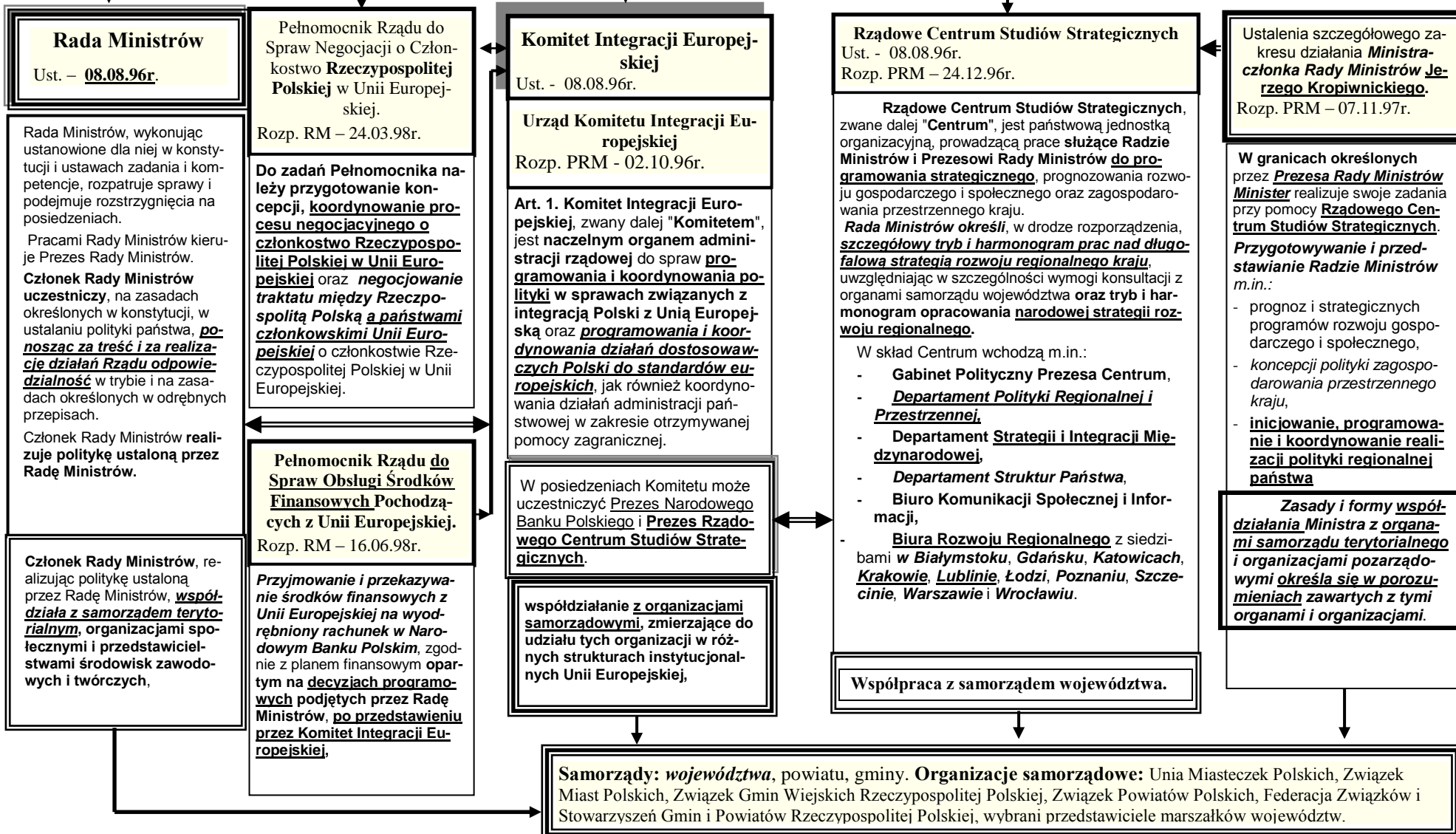
Odlóżmy emocje i uczucia na bok! Taką lekcję już przerabialiśmy za AWS. **Użyjmy rozumu i szybko organizujmy się od dołu, a naszym liderem niech będzie Bóg i potrzeba obrony śmiertelnie zagrożonej Ojczyzny – Polski i potrzeba oddalenia wiszącego zagrożenia dla nas samych - Polaków.**

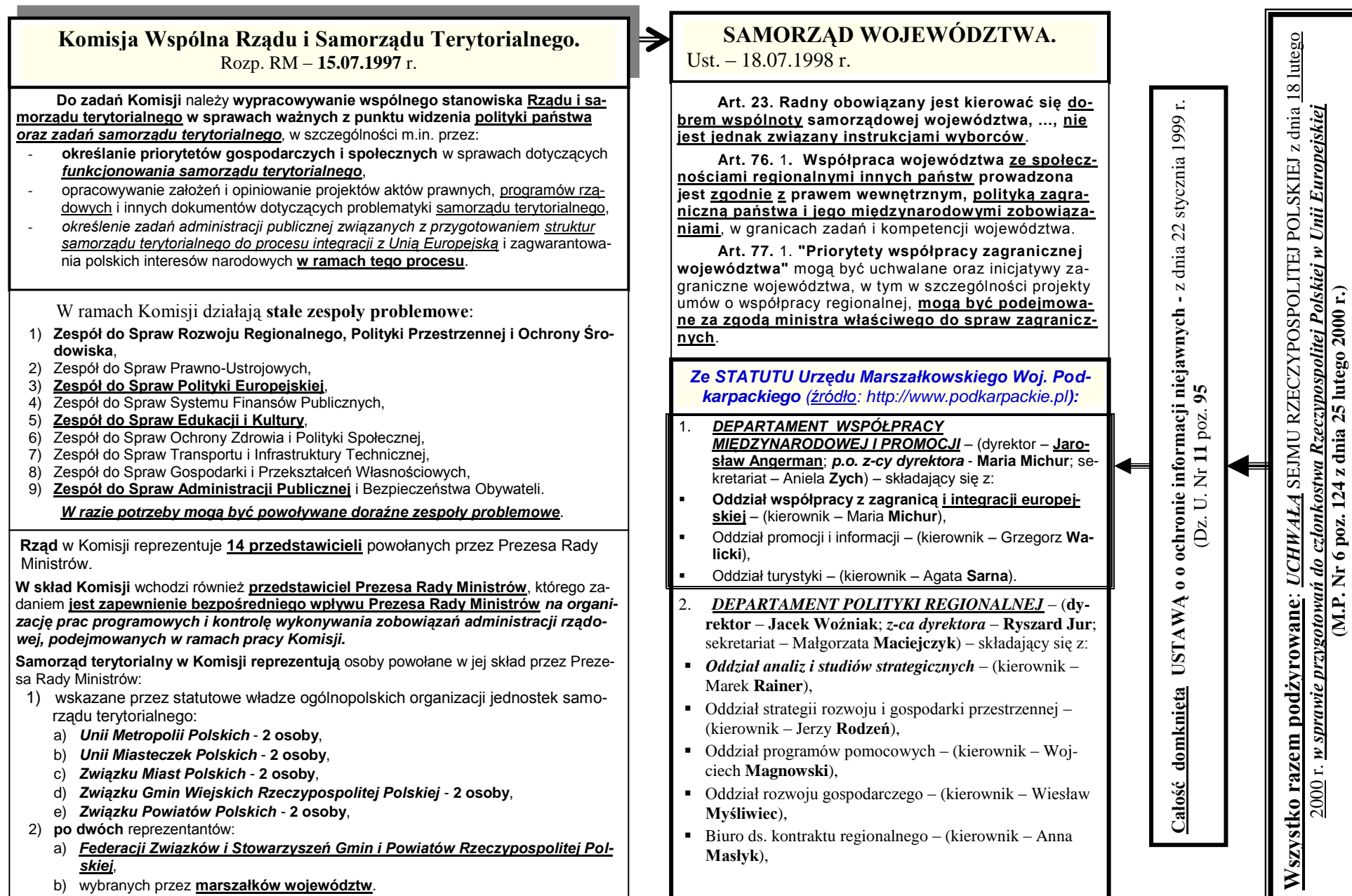
Trzeba nam dużo wiary, miłości, wytrwałości i czynu. Niech się tak stanie.

Pełnomocnik Stowarzyszenia „Rodzina Polska”
województwa podkarpackiego
mgr inż. Józef Bizoń

BRUKSELA

UKŁAD EUROPEJSKI ustanawiający stowarzyszenie między RP, a Wspólnotami Europejskimi (UE) – sporządzony w Brukseli 16.12.1991r. – podpisany w Warszawie 20.10.1992 r.





Narodowa Rada Integracji Europejskiej przy Prezisie Rady Ministrów

Nowa WRON-a?

11 kwietnia 2002r. Premier RP Leszek Miller (SLD) wręczył nominacje osobom powołanym do tego gremium. **Nominację m.in. otrzymał - i przyjął z rąk Leszka Millera (SLD) - Marian Krzaklewski – przewodniczący NSZZ „Solidarność”** (przewodniczący AWS w poprzedniej III kadencji Sejmu RP).

Rada powstała za czasów premiera Włodzimierza Cimoszewicza (SLD). Tradycję kontynuował premier Jerzy Buzek (AWS). Obecnie Leszek Miller (SLD) odświeżył jej skład i niemal dwukrotnie ją powiększył.

Zadaniem rady jest uruchomienie zmasowanego działania propagandowego (zwanego uruchomieniem dialogu społecznego) mającego na celu oglupienie Polaków (zwane przekonaniem ich) i zaakceptowanie przez nich pochłonięcia (zwanego wejściem) Polski przez struktury Unii Europejskiej.

Lista członków Narodowej Rady Integracji Europejskiej - (Nasz Dziennik z dn. 15.04.2002r.).

- | | | |
|---|---|---|
| <p>1. Książd abp Abel – prawosławny arcybiskup lubelski i chełmski</p> <p>2. Arendarski Andrzej – prezes Krajowej Izby Gospodarczej</p> <p>3. Baczyński Jerzy – prezes i redaktor naczelny „Polityki”</p> <p>4. Barczyk Kazimierz – przewodniczący <i>Federacji Związków i Stowarzyszeń Gmin i Powiatów RP</i></p> <p>5. Bochniarz Henryka – prezydent Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych</p> <p>6. Bodys Stanisław – prezes Zarządu <i>Unii Miasteczek Polskich</i></p> <p>7. Cywiński Bohdan – prof. Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego</p> <p>8. Domański Jerzy – redaktor naczelny „Przeglądu”</p> <p>9. Englert Jan - aktor</p> <p>10. Fąfara Paweł – redaktor naczelny „Życia”</p> <p>11. Fogler Marta – poseł na Sejm RP (PO)</p> <p>12. Gasperowicz Irena – przewodnicząca Wspólnoty <i>Litwinów w Polsce</i></p> <p>13. Geremek Bronisław – prof. Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk (były przewodniczący Unii Wolności)</p> <p>14. Goliszewski Marek – prezes Business Center Club</p> <p>15. Gołaś Andrzej – prezes Rady Fundacji <i>Unii Metropolii Polskich</i></p> <p>16. Grabowska Genowefa – senator (SLD)</p> <p>17. Harasimiuk Marian – rektor Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej</p> <p>18. Janowski Antoni – prezes Zarządu <i>Związku Powiatów Polskich</i></p> <p>19. Jurga Stefan – były rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza</p> <p>20. Kichler Jerzy – przewodniczący Zarządu Związku <i>Gmin Wyznaniowych Żydowskich</i> RP</p> <p>21. Klucziński Włodzimierz – rektor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego</p> <p>22. Kłoczowski Jerzy – prof. Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej</p> <p>23. Kolarska-Bobińska Lena – dyrektor Instytutu Spraw Publicznych</p> <p>24. Kopcewicz Jan – rektor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika</p> <p>25. Kozyra Robert – prezes Radia Zet</p> <p>26. Kroll Henryk – przewodniczący Społeczno-Kulturalnego Towarzystwa</p> | <p>Niemców w Polsce, poseł na Sejm RP</p> <p>27. Król Marek – redaktor naczelny „Wprost”</p> <p>28. Krzaklewski Marian – przewodniczący NSZZ „Solidarność”</p> <p>29. Kułakowski Jan – członek Komitetu Integracji Europejskiej</p> <p>30. Kwiatkowski Robert – prezes Zarządu TVP S.A.</p> <p>31. Lisek Krzysztof – prezes Zarządu Gdańskiej Fundacji Integracji Europejskiej</p> <p>32. Łukasiewicz Maciej – redaktor naczelny „Rzeczpospolitej”</p> <p>33. Malinowski Andrzej – prezydent Konfederacji Pracodawców Polskich</p> <p>34. Manicki Maciej – przewodniczący OPZZ, poseł SLD</p> <p>35. Mazowiecki Tadeusz – przewodniczący Rady Fundatorów Fundacja im. Roberta Schumana, polityk UW</p> <p>36. Miazek Ryszard – prezes Zarządu Polskiego Radia</p> <p>37. Michnik Adam – redaktor naczelny „Gazety Wyborczej”</p> <p>38. Mujżel Jan – przewodniczący Rady Strategii Społeczno-Gospodarczej</p> <p>39. ks. abp Muszyński Henryk – metropolita gnieźnieński</p> <p>40. Najder Zdzisław – prof. Akademii Polonijnej w Częstochowie</p> <p>41. Niemczycki Zbigniew – prezes Polskiej Rady Biznesu</p> <p>42. Nowicki Marek – prezes Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka</p> <p>43. Nowina-Konopka Piotr – rektor Kolegium Europejskiego w Natolinie, polityk UW</p> <p>44. Olechowski Andrzej – współtwórca PO, kandydat na prezydenta RP w ostatnich wyborach</p> <p>45. Oleksy Józef – przewodniczący Komisji Europejskiej Sejmu RP (SLD)</p> <p>46. Pielecki Wojciech – redaktor naczelny „Trybuny”</p> <p>47. Pilch Jerzy – pisarz</p> <p>48. Poznański Mariusz – przewodniczący <i>Związku Gmin Wiejskich RP</i></p> <p>49. Regulski Jerzy – prezes Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnej</p> <p>50. Reiter Janusz – prezes Centrum Stosunków Międzynarodowych</p> <p>51. Rocki Marek – rektor Szkoły Głównej Handlowej</p> | <p>52. Syrjusz-Wolski Marek – redaktor naczelny „Unii i Polski”</p> <p>53. Serafin Władysław – przewodniczący Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych</p> <p>54. Stawek Tadeusz – rektor Uniwersytetu Śląskiego</p> <p>55. Soska Jacek – prezes <i>Wiejskiego Centrum Integracji</i></p> <p>56. ks. Szostek Andrzej – rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego</p> <p>57. Szymczycha Dariusz – sekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP</p> <p>58. Trzciniński Janusz - prof. Uniwersytetu Wrocławskiego, przewodniczący Rady Legislacyjnej</p> <p>59. Uzok Piotr – prezes Związku Miast Polskich</p> <p>60. Wajda Andrzej – reżyser</p> <p>61. Walter Mariusz – członek Rady Nadzorczej ITI Holding</p> <p>62. Węgleński Piotr – rektor Uniwersytetu Warszawskiego</p> <p>63. Wieczorkiewicz Andrzej – Rada Krajowa Stowarzyszenia „Pro Europa”</p> <p>64. Wielowiejski Andrzej – przewodniczący Polskiej Rady Ruchu Europejskiego, senator RP (Blok 2001)</p> <p>65. Wittbrot Edmund – senator RP (Blok 2001)</p> <p>66. Zanusi Krzysztof – reżyser</p> <p>67. Zarębski Jan – przewodniczący <i>Konwentu Marszałków RP</i></p> <p>68. Ziejka Franciszek – rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego</p> |
|---|---|---|

Dz.U.94.11.38

1994-06-17 zm. Dz.U.95.63.326; 1994-07-01 zm. Dz.U.95.63.324;
 1996-09-01 zm. wyn. z M.P.97.10.74; 1997-07-01 zm. Dz.U.97.104.662
 1999-01-01 zm. Dz.U.99.30.288; 1999-07-10 zm. Dz.U.99.30.288
 2000-01-01 zm. Dz.U.00.21.263; 2001-01-01 zm. Dz.U.01.64.645

UKŁAD EUROPEJSKI – (wybrane aspekty)**ustanawiający stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską, z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z drugiej strony,***sporządzony w Brukseli dnia 16 grudnia 1991 r.***(Dz. U. z dnia 27 stycznia 1994 r.)**

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu **16 grudnia 1991 r.** został sporządzony w **Brukseli Układ Europejski** ustanawiający stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską a Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi.

Po zaznajomieniu się z powyższym układem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- **jest przyjęty, ratyfikowany i zatwierdzony,**
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia **20 października 1992 r.**

(Tekst Układu Europejskiego zawiera załącznik do niniejszego numeru)

ZAŁĄCZNIK**UKŁAD EUROPEJSKI****ustanawiający stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską, z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z drugiej strony**

Rzeczpospolita Polska zwana dalej "Polską" z jednej strony i

Królestwo Belgii,
 Królestwo Danii,
 Republika Federalna Niemiec,
 Republika Grecka,
 Królestwo Hiszpanii,
 Republika Francuska,
 Irlandia,
 Republika Włosa,
 Wielkie Księstwo Luksemburga,
 Królestwo Holandii,
 Republika Portugalska,
 Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

Umawiające się Strony Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali oraz Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zwane dalej "Państwami Członkowskimi" oraz Europejska Wspólnota Gospodarcza, Europejska Wspólnota Węgla i Stali i Europejska Wspólnota Energii Atomowej zwane dalej "Wspólnotą", z drugiej strony,

Biorąc pod uwagę doniosłość tradycyjnych więzi istniejących między Polską a Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi oraz wspólne wartości, które dzielą Strony,

Uznając, że Polska i Wspólnota pragną umocnić te więzi i ustanowić ściśle i trwałe stosunki, oparte na zasadzie wzajemności, które umożliwią Polsce uczestniczenie w procesie integracji europejskiej, umacniając i rozszerzając stosunki ustanowione w przeszłości, zwłaszcza w **Umowie w sprawie Handlu oraz Współpracy Handlowej i Gospodarczej podpisanej 19 września 1989 roku;**

Biorąc pod uwagę zaangażowanie Polski oraz Wspólnoty i jej Państw Członkowskich w umacnianie swobód politycznych i gospodarczych, które stanowią podstawę Stowarzyszenia;

Uznając znaczące osiągnięcia narodu polskiego w procesie szybkiego przechodzenia do nowego ładu politycznego i gospodarczego opartego na praworządności i prawach człowieka, włączając w to prawne i gospodarcze ramy dla gospodarki rynkowej i systemu wielopartyjnego z wolnymi i demokratycznymi wyborami;

Powołując się na zdecydowane zaangażowanie Polski i Wspólnoty Aktu Końcowego z Helsinek, dokumentów końcowych z kolejnych spotkań w Madrycie i Wiedniu, oraz **Karty Paryskiej Nowej Europy;**

Świadome znaczenia Układu o Stowarzyszeniu dla ustanowienia w Europie systemu stabilności opartego na współpracy, którego jednym z filarów jest Wspólnota;

Przekonane, że powinien istnieć związek między pełną realizacją Stowarzyszenia z jednej strony, a rzeczywistą realizacją przez Polskę reform politycznych, gospodarczych i prawnych z drugiej strony, jak również wprowadzeniem elementów niezbędnych dla realizacji współpracy i zbliżenia systemów obu Umawiających się Stron, szczególnie w świetle postanowień Konferencji KBWE w Bonn;

Pragnąc ustanowienia i rozwijania regularnego dialogu politycznego w sprawach dwustronnych i międzynarodowych będących we wzajemnym zainteresowaniu Stron;

Biorąc pod uwagę gotowość Wspólnoty do udzielania zdecydowanego poparcia dla realizacji reform i pomocy Polsce w przewyciężaniu gospodarczych i społecznych skutków restrukturyzacji;

Biorąc także pod uwagę dążenie Wspólnoty do wprowadzenia instrumentów współpracy i pomocy gospodarczej, technicznej i finansowej w **globalnym i wieloletnim wymiarze;**

Uznając przywiązanie Polski i Wspólnoty do wolnego handlu, a w szczególności do poszanowania praw i zobowiązań wynikających z Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu,

Świadome różnic gospodarczych i społecznych między Polską a Wspólnotą i uznając, że cele Stowarzyszenia powinny zostać osiągnięte poprzez odpowiednie postanowienia Układu;

Przekonane, że Układ o Stowarzyszeniu stworzy nowy klimat dla ich stosunków gospodarczych, a w szczególności dla rozwoju handlu i inwestycji jako instrumentów niezbędnych dla restrukturyzacji gospodarki i modernizacji technologicznej;

Pragnąc ustanowienia współpracy kulturalnej i rozwoju wymiany informacji;

Mając na uwadze fakt, że końcowym celem Polski jest członkostwo we Wspólnocie, a Stowarzyszenie zdaniem Stron pomoże Polsce osiągnąć ten cel;

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Ustanawia się Stowarzyszenie między Polską z jednej strony a Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi z drugiej strony.
2. Celem niniejszego Układu jest:
 - ustanowienie odpowiednich ram dla dialogu politycznego, który umożliwi rozwój bliskich stosunków politycznych między stronami;
 - popieranie rozwoju handlu i harmonijnych stosunków gospodarczych między Stronami, w celu sprzyjania dynamicznemu rozwojowi gospodarczemu i dobrobytowi w Polsce;
 - stworzenie podstawy dla pomocy finansowej i technicznej Wspólnoty dla Polski;
 - stworzenie właściwych ram dla stopniowej integracji Polski ze Wspólnotą. W tym celu Polska będzie spełniała niezbędne warunki;
 - popieranie współpracy w dziedzinie kultury.

CZĘŚĆ I

DIALOG POLITYCZNY

Artykuł 2

Strony ustanowią regularny dialog polityczny. Będzie on towarzyszył i umacniał zbliżenie między Polską i Wspólnotą, wspierał polityczne i gospodarcze przemiany zachodzące w Polsce i przyczyniał się do ustanowienia więzi solidarności. **Dialog polityczny i współpraca:**

- ułatwią pełną integrację Polski ze wspólnotą państw demokratycznych i jej stopniowe zbliżanie do Wspólnoty. Zbliżenie gospodarcze wynikające z niniejszego Układu przyczyni się do większej zbieżności politycznej;
- **doprowadzą do lepszego wzajemnego zrozumienia** i zapewnią rosnącą zgodność stanowisk w sprawach międzynarodowych, a zwłaszcza w sprawach, które mogą mieć istotne skutki dla jednej lub drugiej Strony;
- umożliwią każdej ze Stron rozważenie stanowiska i interesów drugiej Strony we wzajemnych procesach decyzyjnych;
- przyczynią się do umocnienia bezpieczeństwa i stabilności w całej Europie.

Artykuł 3

1. **Odpowiednie konsultacje** będą odbywać się między **Prezydentem Polski** z jednej strony a **Prezydentem Rady Europejskiej** i **Przewodniczącym Komisji Wspólnot Europejskich** z drugiej.
2. **Dialog polityczny na szczeblu ministerialnym** będzie odbywał się w **Radzie Stowarzyszenia**. Będzie ona ponosić

ogólną odpowiedzialność w każdej sprawie jaką Strony zechcą jej przedstawić.

Artykuł 4

- Strony ustanowią inne procedury i mechanizmy dialogu politycznego**, w szczególności w następujących formach:
- spotkania na szczeblu wyższych urzędników (**dyrektorów politycznych**) między przedstawicielami Polski z jednej strony a **Prezydium Rady Wspólnot Europejskich** oraz Komisją Wspólnot Europejskich z drugiej;
 - **pełne wykorzystanie kanałów dyplomatycznych** włączając w to **regularne udostępnianie informacji przez urzędników polskich w Warszawie**, konsultacje przy okazji międzynarodowych spotkań i kontakty pomiędzy przedstawicielami dyplomatycznymi w państwach trzecich;
 - zapewnienie Polsce regularnej informacji o działalności Europejskiej Współpracy Politycznej, odpowiednio na zasadach wzajemności,
 - każdy inny sposób, który może wnieść pożyteczny wkład w umocnienie, rozwój i zintensyfikowanie dialogu.

Artykuł 5

Dialog polityczny na szczeblu parlamentarnym odbywać się będzie w ramach **Parlamentarnego Komitetu Stowarzyszenia**.

CZĘŚĆ II

Zasady ogólne

Artykuł 6

1. **Stowarzyszenie obejmuje okres przejściowy w maksymalnym wymiarze dziesięciu lat, podzielony na dwa kolejne etapy**, każdy w zasadzie trwający pięć lat. Pierwszy etap rozpocznie się z dniem wejścia w życie niniejszego Układu.
2. Rada Stowarzyszenia będzie regularnie oceniać realizację niniejszego Układu i osiągnięcia Polski w procesie prowadzącym do systemu gospodarki rynkowej.
3. W ciągu dwunastu miesięcy poprzedzających zakończenie pierwszego etapu, Rada Stowarzyszenia zbierze się w celu podjęcia decyzji o przejściu do drugiego etapu, jak również o jakichkolwiek możliwych zmianach, jakie należy wprowadzić do postanowień odnoszących się do realizacji drugiego etapu. W tym celu Rada weźmie pod uwagę wyniki ocen wymienionych w punkcie 2.
4. Etapy, o których mowa w punktach 1 i 3 nie mają zastosowania w odniesieniu do części III.

Układ podpisał ówczesny Premier RP – Jan Olszewski – (ROP) – (tłumaczył się publicznie, że nie wiedział co podpisał, bo było to zaraz na początku jego kadencji).

Układ zawiera długi spis uregulowań dotyczący wszystkich dziedzin życia społecznego i gospodarczego - m.in. w zakresie:

SWOBODNY PRZEPIY W TOWARÓW (Produkty przemysłowe; Rolnictwo; Rybołówstwo; Wspólne postanowienia); **PRZEPIY W PRACOWNIKÓW, ZAKŁADANIE PRZEDSIĘBIORSTW, ŚWIADCZENIE USŁUG** (Przepty w pracowników; **Zakładanie przedsiębiorstw**; Świadczenie usług między Polską a Wspólnotą; Postanowienia ogólne); **PŁATNOŚCI, KAPITAŁ, KONKURENCJA I INNE POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE GOSPODARKI ZBLIŻANIE PRZEPISÓW PRAWNYCH** (Płatności bieżące i przepty w kapitału; Konkurencja i inne postanowienia dotyczące gospodarki; Zbliżanie przepisów prawnych); **WSPÓŁPRACA GOSPODARCZA** (Współpraca przemysłowa, Popieranie i ochrona inwestycji; **Przepisy i normy w dziedzinie przemysłu i rolnictwa oraz ocena ich zgodności**; Współpraca w dziedzinie nauki i techniki; **Edukacja i kształcenie**; Rolnictwo i sektor rolno-spożywczy; Energetyka; Współpraca w dziedzinie atomistyki; Środowisko naturalne; Transport; Łączność; Bankowość, ubezpieczenia i inne usługi finansowe; Polityka pieniężna; "Pranie" pieniędzy; **Rozwój regionalny**; Współpraca w dziedzinie socjalnej; **Turystyka**; Małe i średnie przedsiębiorstwa; **Informacja i audiowizualne środki przekazu**; Cia; Współpraca w dziedzinie statystyki; Ekonomia; Narkotyki **WSPÓŁPRACA KULTURALNA, WSPÓŁPRACA FINANSOWA**

Dz.U.99.82.929

2001-03-30 zm.Dz.U.00.120.1268

USTAWA z dnia 8 sierpnia 1996 r. – (Wypis częściowy)
o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów.
 (tekst jednolity)

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. Rada Ministrów (Rząd) działa kolegialnie.

Art. 2. 1. Rada Ministrów, wykonując ustanowione dla niej w konstytucji i ustawach zadania i kompetencje, rozpatruje sprawy i podejmuje rozstrzygnięcia na posiedzeniach.

2. Rada Ministrów może również rozstrzygać poszczególne sprawy w drodze korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk (drogą obiegową).

Art. 3. Przepisy ustawy dotyczące ministrów stosuje się również do osób, o których mowa w art. 147 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 2
Członkowie Rady Ministrów

Art. 4. 1. Pracami Rady Ministrów kieruje Prezes Rady Ministrów.

2. Prezes Rady Ministrów reprezentuje Radę Ministrów.

3. **Prezes Rady Ministrów:**

- 1) koordynuje i kontroluje pracę ministrów,
- 2) wykonuje zadania określone w odrębnych przepisach.

Art. 5. W celu wykonania zadań, o których mowa w art. 4, Prezes Rady Ministrów może w szczególności:

- 1) wyznaczyć ministrowi zakres spraw, w których minister ten działa z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów,
- 2) żądać informacji, dokumentów i sprawozdań okresowych lub dotyczących poszczególnych spraw albo rodzaju spraw od ministra, kierownika urzędu centralnego lub wojewody oraz od pracowników urzędów organów administracji rządowej po zawiadomieniu właściwego ministra, kierownika urzędu centralnego lub wojewody,
- 3) zarządzić przeprowadzenie korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk członków Rady Ministrów,
- 4) przewodniczyć w każdym z komitetów Rady Ministrów, bez względu na to, czy został powołany do składu komitetu, w trybie określonym w art. 11,
- 5) zwoływać posiedzenia, z udziałem właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych lub wojewodów i im przewodniczyć oraz brać udział w posiedzeniach komisji i komitetów sprawujących funkcje organów administracji rządowej i przedstawiać wnioski,
- 6) przekazać, z urzędu lub na wniosek właściwego organu albo na wniosek strony, sprawę należącą do właściwości więcej niż jednego ministra lub kierownika centralnego urzędu do załatwienia wskazanemu przez siebie ministrowi, zawiadamiając o tym wszystkie inne właściwe organy oraz strony,
- 7) rozstrzygać o zakresie działania ministrów w razie sporu kompetencyjnego między ministrami.

Art. 6. 1. W razie nieobecności Prezesa Rady Ministrów lub w innym wypadku czasowej niemożności wykonywania przez niego obowiązków w Radzie Ministrów, pracami Rady Ministrów kieruje wiceprezes Rady Ministrów

wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów lub jeden z ministrów, jeżeli wiceprezes Rady Ministrów nie został powołany.

2. Wiceprezes Rady Ministrów wykonuje, w imieniu Prezesa Rady Ministrów, zadania i kompetencje w zakresie powierzonym przez Prezesa Rady Ministrów.

3. Prezes Rady Ministrów i wiceprezes Rady Ministrów mogą łączyć swoje stanowisko ze stanowiskiem ministra.

Art. 7. 1. Członek Rady Ministrów uczestniczy, na zasadach określonych w konstytucji, w ustalaniu polityki państwa, ponosząc za treść i za realizację działań Rządu odpowiedzialność w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Członek Rady Ministrów jest obowiązany do inicjowania i opracowywania, w zakresie swojego działania, polityki Rządu, przedkładania inicjatyw i odpowiednich projektów aktów normatywnych na posiedzenia Rady Ministrów.

3. Członek Rady Ministrów realizuje politykę ustaloną przez Radę Ministrów.

4. Członek Rady Ministrów, realizując politykę ustaloną przez Radę Ministrów, w szczególności:

- 1) współdziała z innymi członkami Rady Ministrów,
- 2) nadzoruje działalność terenowych organów administracji rządowej,
- 3) współdziała z samorządem terytorialnym, organizacjami społecznymi i przedstawicielstwami środowisk zawodowych i twórczych,
- 4) występuje do Prezesa Rady Ministrów o powołanie zespołów międzyresortowych do wykonywania zadań wykraczających poza zakres jego działania,
- 5) po zawiadomieniu Prezesa Rady Ministrów powołuje rady i zespoły, jako organy pomocnicze w sprawach należących do zakresu jego działania.

Art. 8. Członek Rady Ministrów reprezentuje w swoich wystąpieniach stanowisko zgodne z ustaleniami przyjętymi przez Radę Ministrów.

Art. 12a. Prezes Rady Ministrów, na wniosek właściwego członka Rady Ministrów, może tworzyć komisje do kodyfikacji dziedzin prawa.

Art. 14. 1. Przy Prezesie Rady Ministrów działa Rada Legislacyjna.

2. Prezes Rady Ministrów powołuje członków Rady Legislacyjnej.

.....

Art. 14a. Przy Prezesie Rady Ministrów działa Rządowe Centrum Legislacji jako państwowa jednostka organizacyjna podległa Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 14b. Rządowe Centrum Legislacji, zwane dalej "Centrum", zapewnia koordynację działalności legislacyjnej Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i innych organów administracji rządowej.

Art. 14c. 1. Centrum zapewnia obsługę prawną Rady Ministrów, a w szczególności:

- 1) opracowuje stanowiska prawno-legislacyjne do rządowych projektów aktów prawnych,
- 2) koordynuje przebieg uzgodnień rządowych projektów aktów prawnych,
- 3) opracowuje pod względem legislacyjnym rządowe projekty aktów prawnych skierowane do rozpatrzenia przez Radę Ministrów,
- 4) opracowuje rządowe projekty aktów prawnych w zakresie ustalonym przez Prezesa Rady Ministrów,
- 5) redaguje Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej oraz Dziennik Urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski",
- 6) **współdziała z Komitetem Integracji Europejskiej w sprawie harmonizacji prawa polskiego z wymogami prawa Wspólnot Europejskich,**
- 7) współdziała z Radą Legislacyjną w zakresie opiniowania rządowych projektów aktów normatywnych pod względem ich zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz spójności z systemem prawa,
- 8) kontroluje wydawanie przez organy administracji rządowej przepisów wykonawczych do ustaw,
- 9) wykonuje inne zadania określone w odrębnych przepisach lub wskazane przez Prezesa Rady Ministrów.

2. **Prezes Rady Ministrów określa**, w drodze rozporządzenia, **tryb opracowywania projektów aktów prawnych przez Centrum**.

Rozdział 4

Posiedzenia Rady Ministrów

Art. 17. Prezes Rady Ministrów zwołuje posiedzenia Rady Ministrów, ustala ich porządek i im przewodniczy.

Art. 22. 1. Posiedzenia Rady Ministrów mają charakter poufny. Prezes Rady Ministrów zarządza tajność całości lub części posiedzenia ze względu na ochronę wiadomości stanowiących tajemnicę państwową lub służbową.

2. Rada Ministrów jest obowiązana informować opinię publiczną o przedmiocie posiedzenia oraz o podjętych rozstrzygnięciach. **Nie dotyczy to spraw**, w stosunku do których Prezes Rady Ministrów **zarządził tajność obrad**.

Art. 23. 3. Protokół ustaleń dorecza się członkom Rady Ministrów, wojewodom, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli oraz innym osobom wskazanym przez Prezesa Rady Ministrów.

Rozdział 6

Zakres i zasady działania ministrów

Art. 33. 1. Prezes Rady Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia:

- 1) **szczegółowy zakres działania ministra**, niezwłocznie po powołaniu Rady Ministrów, a jeżeli minister został powołany w innym czasie - niezwłocznie po jego powołaniu,

.....

Art. 38. W razie przyjęcia dymisji Rządu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, **dymisję składają** sekretarze i podsekretarze stanu oraz **wojewodowie i wicewojewodowie**. O przyjęciu dymisji Prezes Rady Ministrów rozstrzyga w ciągu trzech miesięcy od dnia powołania Rady Ministrów.

Art. 39. 1. Ministerstwo tworzy, znosi lub przekształca **Rada Ministrów**, w drodze rozporządzenia.

.....

2. **W skład ministerstwa wchodzi komórki organizacyjne:**

- 1) departamenty - do realizacji merytorycznych zadań ministerstwa,
- 2) biura - do realizacji zadań w zakresie obsługi ministerstwa,
- 3) sekretariaty - do obsługi ministra oraz komitetów, rad i zespołów,
- 4) wydziały - jako komórki organizacyjne wewnątrz komórek wymienionych w pkt 1 i 2.

3. **W każdym ministerstwie tworzy się w szczególności:**

- 1) **gabinet polityczny ministra**,
- 2) komórki organizacyjne, biura, wydziały lub wyodrębnione stanowiska do spraw:
 - a) prawnych,
 - b) informacji,
 - c) budżetu i finansów,
 - d) kadr, szkolenia i organizacji,
 - e) **integracji europejskiej i współpracy z zagranicą**,
 - f) informatyki,
 - g) zamówień publicznych,
 - h) administracyjno-gospodarczych,
 - i) obronnych,
 - j) kontroli, skarg i wniosków,
 - k) **ochrony informacji niejawnych**.

5. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje ministerstwu statut, w którym określa jego szczegółową strukturę organizacyjną.

6. Minister ustala, w drodze zarządzenia, regulamin organizacyjny ministerstwa określający zakres zadań i tryb pracy komórek organizacyjnych ministerstwa oraz jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra.

Rozdział 7

Przepis końcowy

Art. 40. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej.

USTAWA z dn. 8.08.1996 r.**o Komitecie Integracji Europejskiej.**

Art. 1. **Komitet Integracji Europejskiej**, zwany dalej "**Komitetem**", jest naczelnym organem administracji rządowej do spraw programowania i koordynowania polityki w sprawach związanych z integracją Polski z Unią Europejską oraz programowania i koordynowania działań dostosowawczych Polski do standardów europejskich, jak również koordynowania działań administracji państwowej w zakresie otrzymanej pomocy zagranicznej.

Art. 2. 1. Do zadań Komitetu należą w szczególności:

- 1) **koordynowanie procesów adaptacyjnych i integracyjnych Polski z Unią Europejską oraz inicjowanie, organizowanie i koordynowanie działań kształtujących te procesy, zwłaszcza w sferze gospodarczej i społecznej,**
- 6) podejmowanie działań mających na celu przygotowanie informacyjne, koncepcyjne i kadrowe dla procesów integracyjnych,
- 7) **współdziałanie z organizacjami samorządowymi, zmierzające do udziału tych organizacji w różnych strukturach instytucjonalnych Unii Europejskiej,**

Art. 4. 1. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Przewodniczący Komitetu,
- 2) Sekretarz Komitetu,
- 3) członkowie.

4. Członkami Komitetu są:

- 1) Ministrowie: Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych i Administracji, Gospodarki, Finansów, Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Pracy i Polityki Socjalnej, Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Sprawiedliwości,

7. W posiedzeniach Komitetu może uczestniczyć Prezes Narodowego Banku Polskiego i Prezes Rządowego Centrum Studiów Strategicznych.

Art. 7. 3. Przewodniczący Komitetu współdziała z organami państwowymi oraz organizacjami pozarządowymi w sprawach objętych zakresem działania Komitetu.

Art. 8. 1. Komitet wykonuje swoje zadania przy pomocy urzędu Komitetu, którym kieruje Przewodniczący Komitetu, z zastrzeżeniem art. 9 pkt 2.

Art. 9. W przypadku gdy funkcję Przewodniczącego Komitetu pełni Prezes Rady Ministrów:

- 1) **Sekretarza Komitetu oraz członków Komitetu**, o których mowa w art. 4 ust. 4 pkt 2, powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii członków Komitetu, o których mowa w art. 4 ust. 4 pkt 1,

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**z dnia **2.10.1996 r.**

w sprawie nadania statutu urzędowi Komitetu Integracji Europejskiej.

**STATUT URZĘDU KOMITETU
INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

§ 1. Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, zwany dalej "**urzędem Komitetu**", jest państwową jednostką organizacyjną obsługującą **Komitet Integracji Europejskiej**, zwany dalej "**Komitetem**".

§ 2. 1. Urzędem Komitetu kieruje Przewodniczący Komitetu przy pomocy Sekretarza Komitetu, sekretarza stanu, podsekretarzy stanu, dyrektora generalnego oraz dyrektorów komórek organizacyjnych wymienionych w § 4 ust. 1.

§ 4. 1. W skład urzędu Komitetu wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) **Gabinet Polityczny Przewodniczącego Komitetu,**
- 2) Sekretariat Urzędu Komitetu,
- 3) **Departament Harmonizacji Prawa,**
- 4) **Departament Legislacji Europejskiej,**
- 5) Departament Dokumentacji Europejskiej,
- 6) Departament Tłumaczeń,
- 7) **Departament Polityki Integracyjnej,**
- 8) Departament Analiz Stosunków Europejskich,
- 9) **Departament Kształcenia Kadr Administracji Publicznej i Studiów Europejskich,**
- 10) Departament Koordynacji i Monitorowania Pomocy Zagranicznej,
- 11) **Departament Programów Rozwoju Instytucjonalnego,**
- 12) **Departament do Spraw Obsługi Negocjacji Akcesyjnych,**
- 13) Departament Informacji Europejskiej,
- 14) **Departament Komunikacji Społecznej,**
- 15) Biuro Administracyjno-Finansowe,
- 16) Biuro Kadr.

UWAGA!

● **Przed uchwaleniem Konstytucji RP** wprowadzono jeszcze następujące akty prawne związane z UE:

- 1. Ustawę z dn. **08.08.1996 r. o Rządowym Centrum Studiów Strategicznych**.
- 2. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dn. **24.12.1996 r. w sprawie nadania statutu Rządowemu Centrum Studiów Strategicznych**.

● Prezesem w randze w randze ministra został do jesieni 2001r. Jerzy Kropiwnicki – czołowy działacz polityczny **ZChN**.

Konstytucja RPz dn. **2.04.1997 r.****Rozdział III
ŹRÓDŁA PRAWA**

Art. 87. 1. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia.

Art. 90.

1. Rzeczpospolita Polska może na podstawie umowy międzynarodowej przekazać organizację międzynarodowej lub organowi międzynarodowemu kompetencje organów władzy państwowej w niektórych sprawach.

Art. 91. 1. Ratyfikowana umowa międzynarodowa, po jej ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, **stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana**, chyba że jej stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy.

2. Umowa międzynarodowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową.

3. Jeżeli wynika to z ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską umowy konstytuującej organizację międzynarodową, prawo przez nią stanowiące jest stosowane bezpośrednio, mając pierwszeństwo w przypadku kolizji z ustawami.

**Rozdział VII
SAMORZĄD TERYTORIALNY**

Art. 172. 1. Jednostki samorządu terytorialnego mają prawo zrzeczania się.

2. Jednostka samorządu terytorialnego ma prawo przystępowania do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych oraz współpracy ze społecznościami lokalnymi i regionalnymi innych państw.

3. Zasady, na jakich jednostki samorządu terytorialnego mogą korzystać z praw, o których mowa w ust. 1 i 2, **określa ustawa**.

Dz.U.98.91.576

1998-12-28 zm.Dz.U.98.160.1060

1999-01-01 zm.Dz.U.98.155.1014 zm. Dz.U.98.162.1126

2000-02-23 zm.Dz.U.00.12.136

2000-07-15 zm.Dz.U.00.48.550 zm. Dz.U.00.48.552

2000-08-01 zm.Dz.U.00.26.306

2000-11-04 zm.Dz.U.00.88.985

2001-01-01 zm.Dz.U.00.62.718 zm. Dz.U.00.95.1041

2001-01-29 zm.Dz.U.00.91.1009

2001-05-30 zm.Dz.U.01.45.497

USTAWA z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa.

(Dz. U. z dnia 18 lipca 1998 r.)

**Wybrane aspekty z ustawy o samorządzie województwa
SAMORZĄD Województwa**

Art. 12. 1. Samorząd województwa, przy formułowaniu strategii rozwoju województwa i realizacji polityki jego rozwoju, współpracuje w szczególności z:

- 1) jednostkami lokalnego samorządu terytorialnego z obszaru województwa oraz z samorządem gospodarczym i zawodowym,
- 2) administracją rządową, szczególnie z wojewodą,
- 3) innymi województwami,
- 4) organizacjami pozarządowymi,
- 5) szkołami wyższymi i jednostkami naukowo-badawczymi,
- 6) (skreślony).

2. Wykonując zadania określone w ust. 1, samorząd województwa może również współpracować z organizacjami międzynarodowymi i regionami innych państw, zwłaszcza sąsiednich.

Art. 12a. 1. Sejmik województwa określa zasady, tryb i harmonogram opracowania strategii rozwoju województwa i programów wojewódzkich, uwzględniając w szczególności:

- 1) zadania poszczególnych organów województwa przy określaniu strategii rozwoju województwa i programów wojewódzkich,
- 2) tryb i zasady współpracy z podmiotami wymienionymi w art. 12.

2. Uchwała sejmiku województwa dotycząca spraw wymienionych w ust. 1 podlega publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Art. 13. 1. W sferze użyteczności publicznej województwo może tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjne, a także może przystępować do takich spółek.

2. Poza sferą użyteczności publicznej województwo może tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne oraz przystępować do nich, jeżeli działalność spółek polega na wykonywaniu czynności promocyjnych, edukacyjnych i wydawniczych służących rozwojowi województwa.

3. Zasady tworzenia przez województwo spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i spółek akcyjnych oraz przystępowania do nich określa ustawa.

Art. 14. 1. Samorząd województwa wykonuje zadania o charakterze wojewódzkim określone ustawami, w szczególności w zakresie:

- 1) edukacji publicznej, w tym szkolnictwa wyższego,
- 2) promocji i ochrony zdrowia,
- 3) kultury i ochrony jej dóbr,
- 4) pomocy społecznej,
- 5) polityki prorodzinnej,
- 6) modernizacji terenów wiejskich,
- 7) zagospodarowania przestrzennego,
- 8) ochrony środowiska,
- 9) gospodarki wodnej, w tym ochrony przeciwpowodziowej,
- 10) transportu zbiorowego i dróg publicznych,
- 11) kultury fizycznej i turystyki,
- 12) ochrony praw konsumentów,
- 13) obronności,
- 14) bezpieczeństwa publicznego,

15) przeciwdziałania bezrobociu i aktywizacji lokalnego rynku pracy.

2. Ustawy mogą określać sprawy należące do zakresu działania województwa jako zadania z zakresu administracji rządowej, wykonywane przez zarząd województwa.

3. Ustawy mogą nakładać na województwo obowiązek wykonywania zadań z zakresu organizacji przygotowań i przeprowadzenia wyborów powszechnych oraz referendów.

Art. 23. 1. Radny obowiązany jest kierować się dobrem wspólnoty samorządowej województwa. Radny utrzymuje stałą więź z mieszkańcami oraz ich organizacjami, a w szczególności przyjmuje zgłaszane przez mieszkańców województwa postulaty i przedstawia je organom województwa do rozpatrzenia, nie jest jednak związany instrukcjami wyborców.

Rozdział 6**Współpraca zagraniczna**

Art. 75. Sejmik województwa uchwała "Priorytety współpracy zagranicznej województwa", określające:

- 1) główne cele współpracy zagranicznej,
- 2) priorytety geograficzne przyszłej współpracy,
- 3) zamierzenia co do przystępowania do międzynarodowych zrzeszeń regionalnych.

Art. 76. 1. Współpraca województwa ze społecznościami regionalnymi innych państw prowadzona jest zgodnie z prawem wewnętrznym, polityką zagraniczną państwa i jego międzynarodowymi zobowiązaniami, w granicach zadań i kompetencji województwa.

2. Województwo uczestniczy w działalności międzynarodowych instytucji regionalnych oraz jest w nich reprezentowane na zasadach określonych w porozumieniu zawartym przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające jednostki samorządu terytorialnego.

3. Zasady przystępowania województwa do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych określają odrębne przepisy.

Art. 77. 1. "Priorytety współpracy zagranicznej województwa" mogą być uchwalane oraz inicjatywy zagraniczne województwa, w tym w szczególności projekty umów o współpracy regionalnej, moga być podejmowane za zgodą ministra właściwego do spraw zagranicznych.

2. Uchwały, o których mowa w ust. 1, zapadają bezwzględną większością głosów ustawowego składu sejmiku województwa.
3. Uchwała oraz zawarte umowy o współpracy regionalnej, o których mowa w ust. 1, przesyłane są przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

Dz.U.98.39.225

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓWz dnia **24.03.1998** r. – (wybrane aspekty)

w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do Spraw Negocjacji o Członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

§ 1. 1. Ustanawia się Pełnomocnika Rządu do Spraw Negocjacji o Członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, zwanego dalej "Pełnomocnikiem".

2. Pełnomocnikiem jest sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 2. 1. Do zadań Pełnomocnika należy przygotowanie koncepcji, koordynowanie procesu negocjacyjnego o członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej oraz negocjowanie traktatu między Rzeczpospolitą Polską a państwami członkowskimi Unii Europejskiej o członkostwie Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

2. Zadania określone w ust. 1 Pełnomocnik realizuje w szczególności przez:

- 1) przygotowanie harmonogramu prac w zakresie negocjacji,
- 2) inicjowanie i prowadzenie prac związanych z przygotowaniem projektów aktów prawnych i projektów organizacyjnych dotyczących negocjacji,
- 3) uczestniczenie w procesie przygotowania projektów instrukcji negocjacyjnych przewidzianych w odrębnych przepisach,
- 4) **koordynowanie przygotowania traktatu o członkostwie Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.**

3. Pełnomocnik **wykonuje zadania określone w ust. 2 zgodnie z instrukcjami negocjacyjnymi.**

§ 3. Pełnomocnik może, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, przedstawiać Radzie Ministrów do rozpatrzenia projekty aktów prawnych dotyczących zakresu jego działania.

§ 4. 1. Organy administracji rządowej są obowiązane do współdziałania i udzielania pomocy Pełnomocnikowi, w szczególności przez udostępnianie informacji dokumentów niezbędnych do realizacji jego zadań.

2. **Projekty aktów prawnych oraz innych dokumentów rządowych, wpływających na przebieg negocjacji, podlegają zaopiniowaniu przez Pełnomocnika.**

§ 5. 1. **Pełnomocnik przedstawia Radzie Ministrów i Komitetowi Integracji Europejskiej oceny i wnioski związane z zakresem jego działania.**

.....
3. Pełnomocnik informuje Prezesa Rady Ministrów oraz Ministra Spraw Zagranicznych i **Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej** o przebiegu negocjacji.

4. **Pełnomocnik uczestniczy w posiedzeniach Komitetu Integracji Europejskiej**, informując o wszystkich sprawach związanych z procesem negocjacji.

§ 6. Pełnomocnik może powoływać zespoły o charakterze opiniodawczym lub do opracowania określonych zagadnień oraz zlecać przeprowadzenie ekspertyz.

Dz.U.98.76.494

2001-06-05 zm.Dz.U.01.49.510

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓWz dnia **16.06.1998** r. – (wybrane aspekty)

w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do Spraw Obsługi Środków Finansowych Pochodzących z Unii Europejskiej.

§ 1. Ustanawia się Pełnomocnika Rządu do Spraw Obsługi Środków Finansowych Pochodzących z Unii Europejskiej do czasu uzyskania pełnego członkostwa w Unii Europejskiej, zwanego dalej "Pełnomocnikiem".

§ 2. 1. Funkcję Pełnomocnika pełni **Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów.**

2. Do zadań Pełnomocnika należą zagadnienia z zakresu zarządzania finansowego środkami pomocy przedakcesyjnej, w tym w szczególności:

- 1) **przyjmowanie i przekazywanie środków finansowych z Unii Europejskiej na wyodrębniony rachunek w Narodowym Banku Polskim**, zgodnie z planem finansowym opartym na **decyzjach programowych podjętych przez Radę Ministrów, po przedstawieniu przez Komitet Integracji Europejskiej,**
 - 2) zatwierdzanie planów finansowych, o których mowa w pkt 1,
 - 3) przekazywanie, na podstawie odrębnych umów, środków finansowych pochodzących z Unii Europejskiej instytucjom wdrażającym programy realizowane na podstawie decyzji, o których mowa w pkt 1,
 - 4) przekazywanie środków z budżetu państwa na współfinansowanie programów, o których mowa w pkt 3,
 - 5) zapewnienie płynności zasilania finansowego ze środków Unii Europejskiej do realizowania programów, o których mowa w pkt 3,
 - 6) **składanie sprawozdań Radzie Ministrów i Komitetowi Integracji Europejskiej** oraz formułowanie wniosków **w zakresie przygotowania Polski do włączenia w system finansowania Unii Europejskiej,**
 - 7) kontrola finansowa wydatkowania środków, o których mowa w pkt 3 i 4,
 - 8) **wydawanie i cofanie Aktu akredytacji** oraz podejmowanie decyzji w innych sprawach **wynikających z umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a Unią Europejską,**
 - 9) powoływanie organów opiniodawczych lub pomocniczych, o charakterze stałym lub doraźnym, w sprawach należących do zakresu działania Pełnomocnika.
3. **Pełnomocnik wykonuje zadania Krajowego Urzędnika Zatwierdzającego**, określone w umowach, o których mowa w ust. 2 pkt 8.

§ 3. **Organy administracji rządowej są obowiązane do współdziałania** i udzielania pomocy Pełnomocnikowi, w szczególności przez udostępnianie informacji niezbędnych do realizacji jego zadań.

Dz.U.96.106.495

1999-01-01 zm.Dz.U.98.106.668

2000-07-15 zm.Dz.U.00.48.550

2001-03-30 zm.Dz.U.00.120.1268

USTAWA z dn. 8.08.1996 r.**o Rządowym Centrum Studiów Strategicznych.**

Art. 1. Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, zwane dalej "**Centrum**", jest państwową jednostką organizacyjną, prowadzącą **prace służące Radzie Ministrów i Prezesowi Rady Ministrów** do programowania strategicznego, prognozowania rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zagospodarowania przestrzennego kraju.

Art. 2. 1. Do zadań Centrum należy w szczególności:

- 1) przygotowywanie i przedstawianie Radzie Ministrów:
 - a) prognoz i długookresowych, strategicznych programów rozwoju gospodarczego i społecznego,
 - b) **koncepcji i programów polityki zagospodarowania przestrzennego kraju oraz długofalowych strategii rozwoju regionalnego kraju.**
 - c) ocen międzynarodowych uwarunkowań sytuacji kraju oraz długofalowych koncepcji polityki zagranicznej,
 - d) **ocen funkcjonalności struktur państwa oraz propozycji ich przekształceń,**
- 2) analizowanie zgodności treści i przebiegu realizacji programów krótkookresowych oraz średniookresowych ze strategicznymi programami długookresowymi i informowanie Rady Ministrów o stwierdzonych niezgodnościach,
- 3) analizowanie stanu gospodarki z punktu widzenia realizacji programów strategicznych oraz regionalnych i informowanie Rady Ministrów o stwierdzonych zagrożeniach,
- 4) **przygotowywanie innych analiz, prognoz i programów zleconych przez Radę Ministrów i Prezesa Rady Ministrów,**
- 5) **wykonywanie zadań z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa**, stosownie do kompetencji ustalonych w odrębnych przepisach,
- 6) **współpraca z samorządem województwa.**

2. **Rada Ministrów określi**, w drodze rozporządzenia, **szczegółowy tryb i harmonogram prac nad długofalową strategią rozwoju regionalnego kraju**, uwzględniając w szczególności **wymogi konsultacji z organami samorządu województwa** oraz tryb i **harmonogram opracowania narodowej strategii rozwoju regionalnego.**

Art. 4. 1. Centrum kieruje Prezes.

2. Do powoływania i odwoływania Prezesa Centrum stosuje się przepisy ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 84, poz. 426, z 1995 r. Nr 38, poz. 184 i Nr 150, poz. 729 oraz z 1996 r. Nr 106, poz. 488). **Prezes Centrum wchodzi w skład Rady Ministrów.**

Dz.U.96.157.802

1997-06-04 zm.Dz.U.97.54.351

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**z dn. **24.12.1996 r.****w sprawie nadania statutu Rządowemu
Centrum Studiów Strategicznych.****STATUT RZĄDOWEGO CENTRUM
STUDIÓW STRATEGICZNYCH**

§ 2. 1. Centrum kieruje Prezes Centrum przy pomocy wiceprezesów Centrum, dyrektora generalnego oraz dyrektorów komórek organizacyjnych wymienionych w § 4 ust. 1.

2. **Zakres czynności osób wymienionych** w ust. 1, z wyłączeniem dyrektora generalnego, **ustala Prezes Centrum, zawiadamiając Prezesa Rady Ministrów** o zakresach czynności ustalonych dla wiceprezesów Centrum.

3. Prezes Centrum może upoważnić osoby, o których mowa w ust. 1, a także innych pracowników Centrum do załatwiania określonych spraw w jego imieniu.

§ 3. Prezes Centrum może tworzyć komisje, rady i zespoły, jako organy pomocnicze lub opiniodawczo-doradcze o charakterze stałym albo doraźnym, określając cel powołania, zakres zadań i tryb pracy tych organów, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. Nr 106, poz. 492).

§ 4. 1. W skład Centrum wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) **Gabinet Polityczny Prezesa Centrum,**
- 2) Sekretariat Centrum,
- 3) Departament Rozwoju Gospodarczego,
- 4) Departament Rozwoju Społecznego,
- 5) Departament Polityki Regionalnej i Przestrzennej,
- 6) **Departament Strategii i Integracji Międzynarodowej,**
- 7) **Departament Struktur Państwa,**
- 8) Departament Monitorowania i Analiz,
- 9) Departament Spraw Obronnych,
- 10) **Biuro Komunikacji Społecznej i Informacji,**
- 11) Biuro Finansów, Kadr i Administracji,
- 12) **Biura Rozwoju Regionalnego z siedzibami** w Białymstoku, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu.

2. Organizację wewnętrzną i **szczegółowy zakres zadań** komórek organizacyjnych wymienionych w ust. 1 oraz tryb pracy Centrum określa regulamin organizacyjny **wydany przez Prezesa Centrum** na wniosek Dyrektora Generalnego.

UWAGA. Prezesem „CENTRUM” został ustanowiony Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dniem **7.11.1997 r. Jerzy Kropiwnicki** – (ZChN /obecnie prezes ZChN/)

Dz.U.97.136.923

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW
z dnia **7.11.1997** r.

w sprawie ustalenia szczegółowego zakresu działania
Ministra-członka Rady Ministrów

§ 1. Minister-członek Rady Ministrów Jerzy Kropiwnicki, zwany dalej "Ministrem", **wykonuje zadania wyznaczone przez Prezesa Rady Ministrów**, zwłaszcza związane z kierowaniem Rządowym Centrum Studiów Strategicznych.

§ 2. Do zakresu działania Ministra należy w szczególności:

- 1) kierowanie Rządowym Centrum Studiów Strategicznych i nadzór nad realizacją jego zadań,
- 2) wypełnianie, określonych w odrębnych przepisach, zadań Prezesa Rządowego Centrum Studiów Strategicznych,
- 3) **przygotowywanie i przedstawianie Radzie Ministrów:**
 - a) prognoz i **strategicznych programów rozwoju gospodarczego i społecznego**,
 - b) **koncepcji polityki zagospodarowania przestrzennego kraju**,
 - c) ocen międzynarodowych uwarunkowań sytuacji kraju oraz długofalowych koncepcji polityki zagranicznej,
 - d) ocen funkcjonalności struktur państwa oraz propozycji ich przekształceń,
 - e) ocen działów gospodarki z punktu widzenia potrzeb obronnych oraz założeń do strategicznych programów rozwoju potencjału obronnego,
- 4) analizowanie zgodności treści i przebiegu realizacji programów krótkookresowych oraz średniookresowych ze strategicznymi programami długookresowymi i **informowanie Rady Ministrów o stwierdzonych niezgodnościach**,
- 5) ocena bieżącej sytuacji społeczno-gospodarczej państwa,
- 6) **analizowanie stanu gospodarki z punktu widzenia realizacji programów strategicznych** oraz **regionalnych** i informowanie Rady Ministrów o stwierdzonych zagrożeniach,
- 7) przygotowanie innych analiz, prognoz i programów zleconych przez Radę Ministrów i Prezesa Rady Ministrów,
- 8) **wykonywanie zadań z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa**, stosownie do kompetencji ustalonych w odrębnych przepisach,
- 9) **inicjowanie, programowanie i koordynowanie realizacji polityki regionalnej państwa**, z zastrzeżeniem kompetencji innych organów określonych w odrębnych przepisach,
- 10) studia, analizy i programowanie rozwoju sektora małych i średnich przedsiębiorstw,
- 11) **opiniowanie zgodności wojewódzkich studiów zagospodarowania przestrzennego** oraz programów zawierających zadania rządowe służące realizacji celów publicznych **z koncepcją polityki przestrzennego zagospodarowania kraju**.

§ 3. W granicach określonych przez **Prezesa Rady Ministrów Minister** realizuje swoje zadania przy pomocy **Rządowego Centrum Studiów Strategicznych**.

§ 4. 3. Zasady i formy współdziałania Ministra z organami samorządu terytorialnego i organizacjami pozarządowymi określa się w porozumieniach zawartych z tymi organami i organizacjami.

M.P.97.73.692

2000-08-18 zm.M.P.00.24.506

ZARZĄDZENIE Nr 106
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3.10.1997 r.

w sprawie powołania Międzyresortowego
Zespołu do Spraw Migracji.

§ 1. Powołuje się Międzyresortowy **Zespół do Spraw Migracji**, zwany dalej "Zespołem", jako organ opiniodawczo-doradczy Rady Ministrów.

§ 2. ⁽¹⁾ Do zadań Zespołu należy:

- 1) **przygotowywanie projektów założeń zmian strukturalnych i organizacyjnych** mających na celu realizację zadań państwa w zakresie polityki migracyjnej,
 - 2) wypracowanie rozwiązań dotyczących koordynacji działań organów administracji rządowej realizujących zadania w dziedzinie migracji,
 - 3) opracowanie programu zwalczania zjawiska nielegalnej migracji w Polsce.
- § 3.** 1. W skład Zespołu wchodzi:
- 1) przewodniczący - podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wyznaczony przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji,
 - 2) wiceprzewodniczący - przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów,
 - 3) członkowie wyznaczeni przez:
 - a) Ministra Spraw Zagranicznych,
 - b) Ministra Pracy i Polityki Socjalnej,
 - c) Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji,
 - d) ⁽²⁾ (skreślona),
 - e) Szefa Urzędu Ochrony Państwa,
 - f) Komendanta Głównego Policji,
 - g) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - h) **Przewodniczącego Konwentu Wojewodów**,
 - 4) sekretarz - wyznaczony przez przewodniczącego spośród pracowników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

2. Przewodniczący może zapraszać do udziału w pracach Zespołu przedstawicieli innych organów administracji publicznej.

§ 4. 1. Organy administracji rządowej są obowiązane do współdziałania i udzielania pomocy Zespołowi w realizacji jego zadań.

2. W toku wykonywania swoich zadań Zespół współdziała z organami samorządu terytorialnego oraz zainteresowanymi organizacjami społecznymi.

Dz.U.97.91.558

1998-03-06 zm. Dz.U.98.22.95

1999-07-30 zm. Dz.U.99.63.718

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW z dn. 15.07.1997 r.
w sprawie powołania **Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.**

§ 1. 1. Powołuje się Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, zwaną dalej "Komisją".

2. **Komisja działa przy Radzie Ministrów.**

§ 2. Do zadań Komisji należy wypracowywanie wspólnego stanowiska Rządu i samorządu terytorialnego w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz zadań samorządu terytorialnego, w szczególności przez:

- 1) **określanie priorytetów gospodarczych i społecznych** w sprawach dotyczących **funkcjonowania samorządu terytorialnego**,
- 2) **ocenę funkcjonowania i warunków rozwoju systemu samorządu terytorialnego**,
- 3) **inicjowanie prac** związanych z przygotowaniem aktów prawnych dotyczących samorządu terytorialnego,
- 4) **analizowanie informacji** o przygotowywanych aktach prawnych, programach rządowych i innych dokumentach dotyczących problematyki samorządu terytorialnego oraz prognozach ich skutków finansowych,
- 5) **opracowywanie założeń** i opiniowanie projektów aktów prawnych, **programów rządowych** i innych dokumentów **dotyczących problematyki samorządu terytorialnego**,
- 6) **określenie zadań administracji publicznej związanych z przygotowaniem struktur samorządu terytorialnego do procesu integracji z Unią Europejską** i zagwarantowania polskich interesów narodowych w ramach tego procesu.

§ 3. 1. Komisja obraduje na posiedzeniach plenarnych oraz w zespołach problemowych.

2. W ramach Komisji działają **stałe zespoły problemowe**:

- 1) **Zespół do Spraw Rozwoju Regionalnego, Polityki Przestrzennej i Ochrony Środowiska**,
 - 2) Zespół do Spraw Prawno-Ustrojowych,
 - 3) **Zespół do Spraw Polityki Europejskiej**,
 - 4) Zespół do Spraw Systemu Finansów Publicznych,
 - 5) **Zespół do Spraw Edukacji i Kultury**,
 - 6) Zespół do Spraw Ochrony Zdrowia i Polityki Społecznej,
 - 7) Zespół do Spraw Transportu i Infrastruktury Technicznej,
 - 8) Zespół do Spraw Gospodarki i Przekształceń Własnościowych,
 - 9) **Zespół do Spraw Administracji Publicznej** i Bezpieczeństwa Obywateli.
3. W razie potrzeby mogą być powoływane doraźne zespoły problemowe.
4. Komisja może korzystać z pomocy ekspertów.

§ 4. Do zadań stałych i doraźnych zespołów problemowych Komisji należy wykonywanie zadań określonych w § 2 w zakresie właściwości zespołów i przedstawianie Komisji wyników prac.

§ 5. 1. W skład Komisji wchodzi przedstawiciele Rządu i samorządu terytorialnego.

2. Rząd w Komisji reprezentuje 14 przedstawicieli powołanych przez Prezesa Rady Ministrów.

3. W skład Komisji wchodzi również **przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów**, którego zadaniem **jest zapewnienie bezpośredniego wpływu Prezesa Rady Ministrów na organizację prac programowych i kontrolę wykonywania zobowiązań administracji rządowej, podejmowanych w ramach pracy Komisji.**

4. Samorząd terytorialny w Komisji reprezentują osoby powołane w jej skład przez Prezesa Rady Ministrów:

- 1) wskazane przez statutowe władze ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego:
 - a) Unii Metropolii Polskich - **2 osoby**,
 - b) Unii Miasteczek Polskich - **2 osoby**,
 - c) Związku Miast Polskich - **2 osoby**,
 - d) Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej - **2 osoby**,
 - e) Związku Powiatów Polskich - **2 osoby**,
- 2) **po dwóch** reprezentantów:
 - a) Federacji Związków i Stowarzyszeń Gmin i Powiatów Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) **wybranych przez marszałków województw.**

5. W pracach Komisji i jej zespołów problemowych mogą uczestniczyć inne osoby wskazane przez Prezesa Rady Ministrów lub zaproszone przez współprzewodniczących Komisji, w szczególności osoby reprezentujące wnioskodawców spraw rozpatrywanych przez Komisję.

§ 6. 1. Pracami Komisji kierują współprzewodniczący:

- 1) **przedstawiciel Rządu**,
- 2) przedstawiciel samorządu terytorialnego, wskazany przez członków Komisji reprezentujących samorząd terytorialny ze swojego grona.

1a. Współprzewodniczących powołuje Prezes Rady Ministrów.

2. Do zadań współprzewodniczących należy:

- 1) przewodniczenie posiedzeniom Komisji,
- 2) ustalanie harmonogramu prac Komisji, w szczególności przez ustalanie terminów i programów kolejnych posiedzeń komisji przy uwzględnieniu wniosków zgłaszanych przez członków Komisji,
- 3) powoływanie doraźnych zespołów problemowych oraz ustalanie przedmiotu ich działania,
- 4) ustalanie składów osobowych stałych i doraźnych zespołów problemowych,
- 5) powoływanie współprzewodniczących zespołów problemowych,
- 6) **powoływanie ekspertów Komisji.**
- 7) zlecanie wykonania opinii i ekspertyz na rzecz Komisji.

§ 6a. Komisja rozpatruje sprawy wniesione przez:

- 1) **Prezesa Rady Ministrów**,
- 2) współprzewodniczących Komisji,
- 3) zespoły problemowe.

§ 7. 1. Pracami stałych zespołów problemowych kierują ich współprzewodniczący, reprezentujący Rząd i samorząd terytorialny.

2. Do zadań współprzewodniczących zespołów należy:

- 1) przewodniczenie posiedzeniom zespołów,
- 2) ustalanie harmonogramu prac zespołów, w szczególności przez sporządzanie okresowych informacji dla Komisji o pracach zespołów,
- 3) ustalanie terminów i zakresu tematycznego kolejnych posiedzeń zespołów.

§ 9. Posiedzenia Komisji i zespołów zwołuje odpowiednio współprzewodniczący Komisji lub zespołu reprezentujący Rząd, działając w uzgodnieniu ze współprzewodniczącym reprezentującym samorząd terytorialny, z własnej inicjatywy lub na wniosek współprzewodniczącego reprezentującego samorząd terytorialny.

Dz.U.98.91.576

1998-12-28 zm.Dz.U.98.160.1060	2000-11-04 zm.Dz.U.00.88.985
1999-01-01 zm.Dz.U.98.155.1014 zm. Dz.U.98.162.1126	2001-01-01 zm.Dz.U.00.62.718 zm. Dz.U.00.95.1041
2000-02-23 zm.Dz.U.00.12.136	2001-01-29 zm.Dz.U.00.91.1009
2000-07-15 zm.Dz.U.00.48.550 zm. Dz.U.00.48.552	2001-05-30 zm.Dz.U.01.45.497
2000-08-01 zm.Dz.U.00.26.306	

USTAWA z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa.

(Dz. U. z dnia 18 lipca 1998 r.)

**Wybrane aspekty z ustawy o samorządzie województwa
SAMORZĄD Województwa**

Art. 12. 1. Samorząd województwa, przy formułowaniu strategii rozwoju województwa i realizacji polityki jego rozwoju, współpracuje w szczególności z:

- 1) jednostkami lokalnego samorządu terytorialnego z obszaru województwa oraz z samorządem gospodarczym i zawodowym,
- 2) administracją rządową, szczególnie z wojewodą,
- 3) innymi województwami,
- 4) organizacjami pozarządowymi,
- 5) szkołami wyższymi i jednostkami naukowo-badawczymi.
- 6) (skreślony).

2. Wykonując zadania określone w ust. 1, samorząd województwa może również współpracować z organizacjami międzynarodowymi i regionami innych państw, zwłaszcza sąsiednich.

Art. 12a. 1. Sejmik województwa określa zasady, tryb i harmonogram opracowania strategii rozwoju województwa i programów wojewódzkich, uwzględniając w szczególności:

- 1) zadania poszczególnych organów województwa przy określaniu strategii rozwoju województwa i programów wojewódzkich,
- 2) tryb i zasady współpracy z podmiotami wymienionymi w art. 12.

2. Uchwała sejmiku województwa dotycząca spraw wymienionych w ust. 1 podlega publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Art. 13. 1. W sferze użyteczności publicznej województwo może tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjne, a także może przystępować do takich spółek.

2. Poza sferą użyteczności publicznej województwo może tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne oraz przystępować do nich, jeżeli działalność spółek polega na wykonywaniu czynności promocyjnych, edukacyjnych i wydawniczych służących rozwojowi województwa.

3. Zasady tworzenia przez województwo spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i spółek akcyjnych oraz przystępowania do nich określa ustawa.

Art. 14. 1. Samorząd województwa wykonuje zadania o charakterze wojewódzkim określone ustawami, w szczególności w zakresie:

- 1) edukacji publicznej, w tym szkolnictwa wyższego,
- 2) promocji i ochrony zdrowia,
- 3) kultury i ochrony jej dóbr,
- 4) pomocy społecznej,
- 5) polityki prorodzinnej,
- 6) modernizacji terenów wiejskich,
- 7) zagospodarowania przestrzennego,
- 8) ochrony środowiska,
- 9) gospodarki wodnej, w tym ochrony przeciwpowodziowej,
- 10) transportu zbiorowego i dróg publicznych,
- 11) kultury fizycznej i turystyki,

- 12) ochrony praw konsumentów,
- 13) obronności,
- 14) bezpieczeństwa publicznego,
- 15) przeciwdziałania bezrobociu i aktywizacji lokalnego rynku pracy.

2. Ustawy mogą określać sprawy należące do zakresu działania województwa jako zadania z zakresu administracji rządowej, wykonywane przez zarząd województwa.

3. Ustawy mogą nakładać na województwo obowiązek wykonywania zadań z zakresu organizacji przygotowań i przeprowadzenia wyborów powszechnych oraz referendów.

Art. 23. 1. Radny obowiązany jest kierować się dobrem wspólnoty samorządowej województwa. Radny utrzymuje stałą więź z mieszkańcami oraz ich organizacjami, a w szczególności przyjmuje zgłaszane przez mieszkańców województwa postulaty i przedstawia je organom województwa do rozpatrzenia, nie jest jednak związany instrukcjami wyborców.

Rozdział 6**Współpraca zagraniczna**

Art. 75. Sejmik województwa uchwała "Priorytety współpracy zagranicznej województwa", określające:

- 1) główne cele współpracy zagranicznej,
- 2) priorytety geograficzne przyszłej współpracy,
- 3) zamierzenia co do przystępowania do międzynarodowych zrzeszeń regionalnych.

Art. 76. 1. Współpraca województwa ze społecznościami regionalnymi innych państw prowadzona jest zgodnie z prawem wewnętrznym, polityką zagraniczną państwa i jego międzynarodowymi zobowiązaniami, w granicach zadań i kompetencji województwa.

2. Województwo uczestniczy w działalności międzynarodowych instytucji regionalnych oraz jest w nich reprezentowane na zasadach określonych w porozumieniu zawartym przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające jednostki samorządu terytorialnego.

3. Zasady przystępowania województwa do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych określają odrębne przepisy.

Art. 77. 1. "Priorytety współpracy zagranicznej województwa" mogą być uchwalane oraz inicjatywy zagraniczne województwa, w tym w szczególności projekty umów o współpracy regionalnej, moga być podejmowane za zgodą ministra właściwego do spraw zagranicznych.

2. Uchwały, o których mowa w ust. 1, zapadają bezwzględną większością głosów ustawowego składu sejmiku województwa.

3. Uchwała oraz zawarte umowy o współpracy regionalnej, o których mowa w ust. 1, przesyłane są przez marszałka województwa do ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

Struktura Organizacyjna Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego

5. **DEPARTAMENT ORGANIZACYJNY:** (dyrektor Urzędu – **Adam Pawluś**; z-ca dyrektora ds. gospodarczych i inwestycji – **Ryszard Pabian**; z-ca dyrektora ds. organizacyjnych – **Bogusław Kielar**; sekretariat) - składający się z:
 - Oddział kadr i szkolenia,
 - Oddział organizacji – (kierownik – **Jan Borek**),
 - Oddział administracyjno-gospodarczy – (kierownik – **Tomasz Jarecki**),
 - Biuro obsługi informatycznej – (kierownik – **Krystian Ciejka**),
 - kancelaria ogólna.
 - Stanowisko ds. socjalnych i BHP – (**Zofia Starzyńska**),
 - Archiwum zakładowe,
6. **KANCELARIA ZARZĄDU** – (dyrektor – **Zygmunt Nowak**; z-ca dyrektora – **Wojciech Trzaska**), składająca się z:
 - Sekretariat marszałka **Bogdana Rzońcy** – (**Marta Przewoźnik**; **Gabriela Myśliwiec**),
 - Sekretariat członka Zarządu **Władysława Ortyła** – (**Aneta Widak**; **Anita Wiśniewska**),
 - Sekretariat w-ceprzewodniczącego Zarządu **Wiktora Stasiaka** – (**Magdalena Mazur**),
 - Sekretariat członka Zarządu **Jana Solka** – (**Justyna Lipińska**),
 - Biuro Zarządu – (kierownik – **Helena Dzieciuch**),
7. **DEPARTAMENT EDUKACJI, KULTURY I KULTURY FIZYCZNEJ** – (dyrektor – **Czesław Nowak**; z-ca dyrektora – **Grażyna Janik**) – składający się z:
 - Sekretariat – (**Grażyna Niemiec**),
 - Oddział nauki i edukacji,
 - Oddział kultury i dziedzictwa narodowego – (kierownik – **Andrzej Szypuła**),
 - Oddział kultury fizycznej i sportu – (kierownik – **Tomasz Kloc**),
 - Biuro ds. inwestycji i remontów – (kierownik – **Józefa Wójcik-Mądry**),
8. **DEPARTAMENT BUDŻETU I FINANSÓW** – (skarbnik województwa – **Maria Niemiec**; z-ca dyrektora – **Dorota Wnuk**, sekretariat – **Anna Cierpicka**) – składający się z:
 - Oddział budżetu – (kierownik – **Janina Jastrząb**),
 - Oddział finansów – (kierownik – **Ewa Stawarz**),
 - Oddział funduszy celowych – (kierownik – **Bożena Tomaka**),
 - Oddział kontroli – (kierownik – **Teresa Pawluś**).
9. **BIURO PRASOWE** – (inspektor ds. kontaktów ze środowiskami masowego przekazu – **Katarzyna Fornal**),
10. **BIURO PRAWNE** – (koordynator pomocy prawnej – **Wiesław Durda**; sekretariat – **Agata Mysza**),
11. **DEPARTAMENT GEODEZJI, TRANSPORTU I GOSPODARKI MIENIEM** – (dyrektor – **Stanisław Nowak**; z-ca dyrektora – **Andrzej Janas**; sekretariat – **Agnieszka Kuna**),
12. **DEPARTAMENT ROLNICTWA I ŚRODOWISKA** – (dyrektor – **Dariusz Surma**; sekretariat – **Ewa Grata**) – składający się z:
 - Oddział rolnictwa i rozwoju wsi – (kierownik – **Adam Skiba**),
 - Oddział ochrony środowiska – (p.o. kierownika – **Waleria Doskocz**),
13. **DEPARTAMENT OCHRONY ZDROWIA I ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO** – (dyrektor – **Janusz Kaliszczak**; p.o. z-cy dyrektora – **Mariola Zajdel-Ostrowska**, sekretariat – **Agnieszka Jurusik**) – składający się z:
 - Oddział ochrony zdrowia – (kierownik – **Krzysztof Barwinek**),
 - Oddział polityki zdrowotnej – (kierownik – **Alicja Winiarska**),
 - Biuro ds. profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień – (p.o. kierownika – **Joanna Karnas**),
 - Oddział zabezpieczenia społecznego i polityki rodzinnej – (p.o. kierownika – **Barbara Bąba**),
 - Oddział kontroli świadczeń zdrowotnych – (kierownik – **Mariola Zajdel-Ostrowska**),
14. **DEPARTAMENT WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ I PROMOCJI** – (dyrektor – **Jarosław Angerman**; p.o. z-cy dyrektora – **Maria Michur**; sekretariat – **Aniela Zych**) – składający się z:
 - Oddział współpracy z zagranicą i integracji europejskiej – (kierownik – **Maria Michur**),
 - Oddział promocji i informacji – (kierownik – **Grzegorz Walicki**),
 - Oddział turystyki – (kierownik – **Agata Sarna**).
15. **DEPARTAMENT POLITYKI REGIONALNEJ** – (dyrektor – **Jacek Woźniak**; z-ca dyrektora – **Ryszard Jur**; sekretariat – **Małgorzata Maciejczyk**) – składający się z:
 - Oddział analiz i studiów strategicznych – (kierownik – **Marek Rainer**),
 - Oddział strategii rozwoju i gospodarki przestrzennej – (kierownik – **Jerzy Rodzeń**),
 - Oddział programów pomocowych – (kierownik – **Wojciech Magnowski**),
 - Oddział rozwoju gospodarczego – (kierownik – **Wiesław Myśliwiec**),
 - Biuro ds. kontraktu regionalnego – (kierownik – **Anna Maslyk**),
16. **WOJEWÓDZKIE BIURO WDRAŻANIA PROGRAMU AKTYWIZACJI OBSZARÓW WIEJSKICH** – (po. dyrektor – **Władysław Rzepka**),
17. **BIURO PEŁNOMOCNIKA DS. OCHRONY INFORMACJI NIEJAWNYCH** – (pełnomocnik – **Ryszard Główka**).

**ORGANIZACJA WEWNĘTRZNA DEPARTAMENTÓW I RÓWNORZĘDNYCH KOMÓREK
ORGANIZACYJNYCH ORAZ ZAKRESY ICH DZIAŁANIA** - Urzędu Marszałkowskiego Woj. Podkarpackiego
- (wybrane aspekty) -

§ 10

Do zadań wspólnych departamentów należy:

1. udzielanie wszechstronnej pomocy Członkom Zarządu w realizacji ich zadań,
2. **współdziałanie w opracowywaniu strategii rozwoju województwa,**
3. **współdziałanie w opracowywaniu planu zagospodarowania przestrzennego województwa,**
4. **współdziałanie w opracowywaniu wniosków i opiniowaniu studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin,**
5. **współdziałanie w opracowywaniu wniosków do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,**
6. **współdziałanie w opracowywaniu i realizacji programów wojewódzkich,**
7. współdziałanie w przygotowaniu, negocjowaniu i realizacji kontraktu regionalnego,
8. współdziałanie w przygotowywaniu i realizacji projektów finansowanych ze środków pomocowych,
9. współdziałanie ze Skarbnikiem Województwa w zakresie przygotowania projektu budżetu Województwa,
10. działanie na rzecz pozyskiwania środków pozabudżetowych na zadania realizowane przez departament,
11. wykonywanie planu wydatków w granicach kwot określonych w budżecie,
12. opracowywanie projektów uchwał Zarządu oraz realizowanie podjętych uchwał,
13. opracowywanie projektów uchwał Sejmiku oraz realizowanie podjętych uchwał,
14. opracowywanie projektów zarządzeń i pism okólnych Marszałka oraz realizacja wydanych zarządzeń,
15. **opracowywanie projektów odpowiedzi na interpelacje oraz wnioski radnych i komisji Sejmiku,**
16. opracowywanie projektów odpowiedzi na interwencje posłów i senatorów,
17. prowadzenie spraw z zakresu obronności i zarządzania kryzysowego, a w tym:

.....
18. współdziałanie z Departamentem Budżetu i Finansów w zakresie sprawozdań z wykonania budżetu województwa.

§ 12

**DEPARTAMENT EDUKACJI, KULTURY
I KULTURY FIZYCZNEJ**

Do zakresu działania Oddziału nauki i edukacji należy:

1. przygotowanie dokumentacji związanej z zakładaniem i prowadzeniem publicznych szkół i placówek o znaczeniu regionalnym, których prowadzenie należy do zadań samorządu województwa,
2. przygotowanie dokumentacji związanej z przekształceniem i likwidacją szkół i placówek wymienionych w punkcie 1,
3. opracowywanie pierwszych statutów dla nowo zakładanych i przekształcanych szkół i placówek,
4. sprawdzanie zgodności z prawem statutów uchwalonych przez rady pedagogiczne szkół i placówek,

5. planowanie i realizowanie **polityki kadrowej w odniesieniu do prowadzonych szkół i placówek,**
6. organizacja pracy szkół i placówek prowadzonych przez samorząd województwa poprzez:
 - a. współpracę z organem sprawującym nadzór pedagogiczny,
 - b. dostosowywanie warunków kształcenia do wymogów dokumentacji programowych oraz niesprawności uczniów kształcących się w placówkach oświatowo-wychowawczych,
 - c. powoływanie przewodniczących komisji do przeprowadzenia egzaminu z nauki zawodu, przygotowania zawodowego,
 - d. wyrażanie zgody na losowe zawieszanie zajęć w szkołach i placówkach,
 - e. **wydawanie zgody na zatrudnianie nauczycieli nie będących obywatelami polskimi,**
 - f. **udzielanie zgody na prowadzenie działalności innowacyjnej,** która wiąże się z dodatkowymi skutkami finansowymi,
 - g. wnioskowanie do Ministra Edukacji Narodowej o **wydanie opinii w kwestii utworzenia kolegium nauczycielskiego** lub wprowadzenia nowej specjalności albo nowego systemu kształcenia,
 - h. decydowanie w sprawach czasowego przeniesienia nauczyciela do pracy w innej szkole lub placówce,
 - i. wyznaczanie zadań rekrutacyjnych dla szkół i współpraca w tym względzie z WUP,
 - j. przedstawicielami pracodawców,
 - k. rozpatrywanie odwołań od decyzji dyrektora w sprawie skreśleń uczniów z listy uczniów,
7. ustalanie, w porozumieniu z kuratorem oświaty, terminów egzaminów wstępnych i rozmów kwalifikacyjnych do szkół policealnych i pomaturalnych,
8. **projektowanie rozwoju i kierunków kształcenia** w szkołach i placówkach prowadzonych przez Samorząd Województwa,
9. **współpraca z samorządem pielęgniarek i położnych** w sprawach kształcenia podyplomowego,
10. zabezpieczanie warunków i nadzór nad bezpiecznymi i higienicznymi warunkami nauki i pracy w szkołach i placówkach,
11. prowadzenie ewidencji wypadków w szkołach i placówkach oraz udział w pracach zespołu powypadkowego, a także prowadzenie kontroli przebiegu postępowania powypadkowego w przypadku wniesienia odwołania co do treści protokołu powypadkowego,
12. **prowadzenie ewidencji obcokrajowców uczących się w szkołach i placówkach,**
13. kwalifikowanie wniosków i podział środków finansowych niezbędnych do organizacji konkursów przedmiotowych w szkołach medycznych,
14. **prowadzenie ewidencji wyjazdów zagranicznych dzieci i młodzieży organizowanych przez szkoły i placówki,**
15. **opiniowanie projektów doskonalenia nauczycieli finansowanych w systemie grantów,**
16. przejmowanie dokumentacji likwidowanych szkół i placówek, z wyjątkiem dokumentacji przebiegu nauczania, którą przejmuje organ sprawujący nadzór pedagogiczny,
17. współpracy z szkołami wyższymi,

18. **współpraca z nauczycielskimi związkami zawodowymi**,
19. sporządzanie zbiorczych planów środków specjalnych na podstawie planów jednostek,
20. bieżąca analiza realizacji subwencji oświatowej i dotacji,
21. dokonywanie korekty budżetu jednostek,
22. dokonywanie korekty zbiorczych układów wykonawczych wydatków budżetowych na podstawie układów jednostek oraz w trakcie realizacji budżetu,
23. bieżąca kontrola jednostek oświatowych w zakresie prawidłowego wykorzystania otrzymanych środków finansowych,
24. **opracowywanie materiałów** dotyczących problemów finansowych jednostek oświatowych, **dla których organem prowadzącym jest Samorząd Województwa**,
25. planowanie i udział w kontrolach finansowo – gospodarczych:
 - a. działalności budżetowej (dochody i wydatki budżetowe),
 - b. **działalności pozabudżetowej** (środki specjalne),
 - c. organizacji i zarządzania jednostką,
26. udział w kontrolach problemowych, doraźnych i sprawdzających,
27. opracowywanie dla jednostek wzorów jednolitej dokumentacji rozliczeniowo – księgowej,
28. szkolenie i instruktaz księgowych podległych jednostek w zakresie:
 - a. planowania budżetu,
 - b. realizacji budżetu,
 - c. prowadzenia pozostałej działalności,
29. współdziałanie z Funduszem Pożyczek i Kredytów Studentów.

Do zakresu działania Oddziału kultury i dziedzictwa narodowego należy:

1. **realizacja polityki kulturalnej prowadzonej przez samorząd województwa**,
2. **sprawowanie mecenatu nad działalnością kulturalną poprzez wspieranie instytucji kultury i sztuki**,
3. **sprawowanie nadzoru nad działalnością statutową instytucji kultury**, dla których Województwo jest organizatorem,
4. prowadzenie rejestru instytucji kultury,
5. przygotowywanie projektów uchwał Sejmiku i Zarządu,
6. **przygotowywanie konkursu na stanowiska dyrektorów instytucji kultury**,
7. współpraca ze związkami i stowarzyszeniami społeczno-kulturalnymi, **współdziałanie ze społecznym ruchem kulturalnym**,
8. prowadzenie spraw związanych z **przyznawaniem nagród za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej**, upowszechniania i ochrony dóbr kultury,
9. prowadzenie spraw związanych z ustanawianiem i przyznawaniem stypendiów za twórczość artystyczną, upowszechnianie i ochronę dóbr kultury,
10. **opiniowanie wniosków** o nadanie resortowego odznaczenia „**Zasłużony dla kultury**”,
11. prowadzenie spraw merytoryczno-finansowych i kontrola realizacji zadań zleczonych stowarzyszeniom - w ramach dotacji,
12. **realizacja zadań z zakresu spraw związanych z edukacją kulturalną dzieci i młodzieży**,

13. **prowadzenie spraw dotyczących współpracy kulturalnej z zagranicą**,
14. promowanie osiągnięć kulturalnych i artystycznych regionu w kraju i za granicą,
15. prowadzenie Kalendarza imprez kulturalnych w województwie i Podkarpackiego Informatora Kulturalnego,
16. opracowywanie bazy danych o instytucjach i materiałach informacyjnych z dziedziny kultury i sztuki w regionie,
17. **współdziałanie z Funduszem Promocji Twórczości**.

§ 18

DEPARTAMENT WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ I PROMOCJI

1. *Pracą Departamentu kieruje dyrektor przy pomocy zastępcy dyrektora departamentu.*

2. *W Departamencie tworzy się komórki organizacyjne i stanowisko pracy, które przy znakowaniu spraw posługują się następującymi cyframi rzymskimi:*

6. **Oddział współpracy z zagranicą i integracji europejskiej I**,
7. Oddział promocji i informacji II,
8. Oddział turystyki III,
9. Stanowisko ds. współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego IV,
10. Sekretariat V.

3. Do zakresu działania Oddziału współpracy z zagranicą i integracji europejskiej należy:

4. **merytoryczne opracowywanie „Priorytetów współpracy zagranicznej Województwa Podkarpackiego”**,
5. realizacja „**Priorytetów współpracy zagranicznej Województwa**” uchwalonych przez Sejmik,
6. **uczestniczenie w pracach międzynarodowych zrzeszeń regionalnych** i innych formach współpracy regionalnej, w tym koordynacja współpracy zagranicznej z **regionami związanymi z Województwem umowami**:
 - a. o partnerstwie między regionami,
 - b. o współpracy między regionami,
9. **gromadzenie informacji o regionach współpracujących z Województwem**,
10. **obsługa merytoryczna kontaktów Marszałka, Członków Zarządu i Sejmiku z podmiotami zagranicznymi**:
 - a. organizacja pobytu w Województwie Podkarpackim przedstawicieli placówek dyplomatycznych oraz delegacji zagranicznych przyjmowanych przez władze regionu w zakresie merytorycznego przygotowania programu spotkań,
 - b. **organizacja wyjazdów służbowych za granicę** przedstawicieli Marszałka, Członków Zarządu i Sejmiku w zakresie merytorycznego przygotowania programu spotkań,
 - c. ewidencjonowanie korespondencji zagranicznej dotyczącej spraw określonych w literach a i b,
 - d. zabezpieczenie tłumaczeń z języków obcych dla potrzeb Marszałka, Zarządu i Sejmiku,
11. **pozyskiwanie informacji na temat środków pomocowych**,
12. opracowywanie materiałów informacyjnych i sprawozdawczych z dziedziny współpracy z zagranicą i integracji europejskiej

4. Do zakresu działania Oddziału promocji i informacji należy:

1. prowadzenie całokształtu prac związanych z realizacją programów wojewódzkich w za-kresie promocji regionu,
2. koordynacja działań promocyjnych Województwa, w tym : **współpraca z Podkarpackim Urzędem Wojewódzkim w Rzeszowie, jednostkami samorządu terytorialnego**, instytucjami okołobiznesowymi,
3. prowadzenie polityki informacyjnej w zakresie budowania korzystnego wizerunku Województwa ,
4. uczestniczenie w wystawach, targach, seminariach i innych formach promocji,
5. **współpraca z parlamentarzystami ziemi podkarpackiej, członkami rządu wywodzącymi się z Województwa**, przedstawicielami kultury i sportu w zakresie promocji Województwa,
6. monitorowanie wizerunku Województwa w kraju i za granicą ,
7. opracowywanie materiałów informacyjnych i sprawozdawczych z dziedziny promocji i informacji,
8. organizowanie sympozjów,
9. przygotowywanie projektów uchwał Zarządu w sprawie wyrażania zgody na używanie herbu Województwa na przedmiotach przeznaczonych do obrotu handlowego oraz zamieszczanie herbu na znaku towarowym.

5. Do zakresu działania Oddziału turystyki należy:

1. **opracowywanie projektu strategii rozwoju Województwa w zakresie turystyki,**
2. przygotowanie projektów podziału środków, przekazywanie ich oraz kontrola ich wydatkowania,
3. opracowywanie informacji i analiz dotyczących walorów turystycznych Województwa,
4. inicjowanie, podejmowanie i koordynowanie (w kraju i za granicą) działań promujących Województwo pod względem walorów turystycznych i kulturowych (targi „study - toury, press – toury, itp.),
5. **współdziałanie w zakresie realizacji strategii rozwoju i promocji województwa z organami jednostek administracji rządowej, organami samorządu terytorialnego**, organizacjami i stowarzyszeniami i instytucjami pozarządowymi, a także agencjami regionalnymi i **Euroregionem Karpackim**,

6. **współdziałanie z organami samorządu gminnego i powiatowego** na rzecz rozwoju turystyki, w tym współpracy regionalnej i przygranicznej **w ramach działań podejmowanych przez Marszałka**,
7. współdziałanie i współpraca z pozostałymi departamentami Urzędu w realizacji zadań służących promocji i rozwojowi turystyki w Województwie,
8. podejmowanie działań służących pozyskaniu pozabudżetowych środków finansowych na rozwój turystyki w Województwie,
9. sporządzanie rocznego kalendarza imprez turystycznych organizowanych na terenie Województwa,
10. **gromadzenie informacji dotyczących infrastruktury dla potrzeb turystyki,**
11. prowadzenie spraw z zakresu informacji turystycznej,
12. popularyzacja przedsięwzięć w zakresie rozwoju i promocji turystyki w Województwie poprzez współpracę z publikatorami,
13. opracowywanie materiałów informacyjnych i sprawozdawczych z dziedziny turystyki.

6. Do zakresu działania stanowiska ds. współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego należy:

6. **organizowanie i koordynowanie współpracy Województwa z jednostkami samorządu terytorialnego (powiatami, gminami),**
7. współpraca z jednostkami samorządu terytorialnego w zakresie realizowanych przez nie projektów o wymiarze regionalnym,
8. zabezpieczanie obsługi organizacyjnej **Konwentu Samorządowego Województwa Podkarpackiego** i Prezydium Konwentów Samorządowych Województwa Podkarpackiego,
9. **współpracowanie w redagowaniu czasopisma samorządu terytorialnego - „Podkarpacki Przegląd Samorządowy”**,
10. udział w pracach międzyregionalnych i międzynarodowych **komisji do spraw współpracy transgranicznej samorządów terytorialnych**.

Komentarz.

Niniejszy materiał został wybrany dla zilustrowania (i tylko w wybranych obszarach) decydującej roli sejmików wojewódzkich, a za ich pośrednictwem urzędów marszałkowskich, w zakresie współdziałania w wpychaniu Polaków do Unii Europejskiej, w nowej indoktrynacji – szczególnie w obszarach edukacji i kultury. Procesy te są bardzo groźne dla zachowania tożsamości narodowej Polaków, nie mówiąc już o oczywistym wykorzystaniu samorządów wojewódzkich w procesie likwidacji Państwa Polskiego na rzecz nowej międzynarodówki. Sejmik wojewódzki i urząd marszałkowski prowadzi i koordynuje te procesy w samorządach gminnych (powiatowych) na terenie swego oddziaływania. Dodajmy, że współpracuje też z innymi szeroko rozumianymi organizacjami społecznymi.

Dz.U.99.11.95

2000-02-23 zm.Dz.U.00.12.136
 2001-01-31 zm.wyn.zDz.U.00.39.462
 2001-02-01 zm.Dz.U.01.22.247
 2001-03-30 zm.Dz.U.01.27.298
 2001-04-08 zm.Dz.U.01.22.247
 2001-04-24 zm.Dz.U.01.22.247
 2001-06-25 zm.Dz.U.01.22.247
 2001-07-01 zm.Dz.U.01.56.580

**USTAWA z dnia 22.01.1999 r.
 o ochronie informacji niejawnych.**
 (Dz. U. z dnia 8 lutego 1999 r.)

Rozdział 1 - Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady ochrony informacji, które wymagają ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem, jako stanowiące tajemnicę państwową lub służbową, niezależnie od formy i sposobu ich wyrażania, także w trakcie ich opracowania, zwanych dalej "informacjami niejawnymi", a w szczególności:

- 1) organizowania ochrony informacji niejawnych,
- 2) klasyfikowania informacji niejawnych,
- 3) udostępniania informacji niejawnych,
- 4) postępowania sprawdzającego, w celu ustalenia, czy osoba nim objęta daje rękojmię zachowania tajemnicy, zwanego dalej "postępowaniem sprawdzającym",
- 5) szkolenia w zakresie ochrony informacji niejawnych,
- 6) ewidencjonowania, przechowywania, przetwarzania i udostępniania danych uzyskiwanych w związku z prowadzonymi postępowaniami o ustalenie rękojmi zachowania tajemnicy, w zakresie określonym w ankiecie bezpieczeństwa osobowego oraz w kwestionariuszu bezpieczeństwa przemysłowego,
- 7) organizacji kontroli przestrzegania zasad ochrony informacji niejawnych,
- 8) ochrony informacji niejawnych w systemach i sieciach teleinformatycznych,
- 9) stosowania środków fizycznej ochrony informacji niejawnych.

2. Przepisy ustawy mają zastosowanie do:

- 1) **organów władzy publicznej**, w szczególności:
 - a) Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) organów administracji rządowej,
 - d) **organów jednostek samorządu terytorialnego**,
 - e) sądów i trybunałów,
 - f) organów kontroli państwowej i ochrony prawa,
- 2) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i ich jednostek organizacyjnych, zwanych dalej "Siłami Zbrojnymi",
- 3) Narodowego Banku Polskiego i banków państwowych,
- 4) państwowych osób prawnych i innych niż wymienione w pkt 1-3 państwowych jednostek organizacyjnych,
- 5) przedsiębiorców, jednostek naukowych lub badawczo-rozwojowych, ubiegających się o zawarcie lub wykonujących umowy związane z dostępem do informacji niejawnych albo wykonujących na podstawie przepisów prawa zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, związane z dostępem do informacji niejawnych.

3. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw o ochronie tajemnicy zawodowej lub innych tajemnic prawnie chronionych.

M.P.00.6.124

**UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ
 POLSKIEJ**

z dnia **18 lutego 2000 r.**
 w sprawie **przygotowań do członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.**

Świadome, zaplanowane i terminowe działanie Rządu w zakresie inicjatyw ustawodawczych, mające na celu harmonizację prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej, jest warunkiem koniecznym trwałego umiejscowienia Polski w strukturach cywilizacji euroatlantyckiej. Sejm podejmuje niniejszą uchwałę kierując się interesem Rzeczypospolitej Polskiej - obecnie państwa stowarzyszonego, a w przyszłości państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

1. **Wobec krótkiego czasu, jaki pozostał do upływu wskazanego przez Rząd terminu gotowości Polski do członkostwa w Unii Europejskiej (31 grudnia 2002 r.), Sejm zwraca uwagę na potrzebę aktywniejszego działania Rządu w zakresie dążenia do osiągnięcia spójności polskiego systemu prawa z prawem europejskim oraz koordynacji działań, a także czytelnego skorelowania kompetencji i funkcji Komitetu Integracji Europejskiej, Rządowego Centrum Legislacji oraz departamentów zajmujących się harmonizacją prawa w poszczególnych ministerstwach.**

2. Sejm zwraca uwagę, iż Rząd, licząc się z realiami procesu ustawodawczego, powinien do końca lipca 2000 r. skierować do łaski marszałkowskiej projekty podstawowych aktów prawnych, konieczne do dostosowania prawa polskiego do prawa wspólnotowego. W tym zakresie, w związku z, Sejm uznaje, iż formuła aktualizowania Narodowego Programu Przygotowania Polski do Członkostwa (NPPPC), umiejscawianie odpowiedzialności za terminowość realizacji określonych zadań w poszczególnych ministerstwach i urzędach centralnych **oraz sposób wypełniania przez Komitet Integracji Europejskiej funkcji programowania i koordynowania działań dostosowawczych nie są wystarczająco efektywne**. Stwarza to zagrożenie dla przyjętej przez Rząd daty gotowości do członkostwa Polski w Unii Europejskiej.

3. W związku z powyższym Sejm oczekuje od Rządu:

- a) **nadania zdecydowanego priorytetu** pracom dostosowującym prawo polskie **do prawa Unii Europejskiej** w zakresie przygotowywania projektów ustaw,
- b) przedstawienia całościowego i kompletnego harmonogramu rządowych inicjatyw ustawodawczych i wpisania go w program dostosowania prawa polskiego do prawa wspólnotowego,
- c) odniesienia się w harmonogramie do konkretnych ustaw,,
- d) **konsekwentnego i jednolitego prezentowania stanowisk przez przedstawicieli Rządu** w trakcie prac nad ustawami w Sejmie oraz bardziej aktywnego uczestnictwa przedstawicieli Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej w pracach komisji sejmowych, w tym sprawnego wydawania opinii końcowych do projektów ustaw, nad którymi Sejm zakończył prace w II czytaniu,
- e) wskazania jednego podmiotu, który z woli Rządu i Prezesa Rady Ministrów ponosić będzie odpowiedzialność za sprawność i koordynację prac

4. **Sejm deklaruje wolę aktywnego współdziałania z Rządem w realizacji zgłoszonych w uchwale postulatów. Sejm dołoży wszelkich starań, aby respektować priorytety prac ustawodawczych, eliminować opóźnienia na etapie procesu legislacyjnego i ułatwić Rządowi realizację zobowiązań wynikających z Konstytucji, Układu Europejskiego i negocjacji akcesyjnych.**

5. **Mając na względzie cel, jakim jest członkostwo Polski w Unii Europejskiej, oraz formalne działania obowiązującej zasady dyskontynuacji, Sejm zwraca się do wszystkich partii i stronnictw politycznych, aby w Sejmie IV kadencji uznały wypracowane z ich udziałem rozwiązania i kompromisy, których nie zdołano uchwalić w trakcie obecnej kadencji.**

Dr Jerzy Kropiwnicki

Minister Rozwoju Regionalnego i Budownictwa

Jerzy Janusz Kropiwnicki urodził się 5 lipca 1945 roku w Częstochowie.

W 1968 roku ukończył studia na Wydziale Handlu Zagranicznego Szkoły Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie (obecnie Szkoła Główna Handlowa). Pracę doktorską obronił na Wydziale Ekonomiczno-Socjologicznym Uniwersytetu Łódzkiego w 1973 roku.

Od 1968 roku jest pracownikiem naukowym Uniwersytetu Łódzkiego, adiunktem na Wydziale Ekonomiczno-Socjologicznym tej uczelni.

W 1980 roku zakładał "Solidarność" na Uniwersytecie Łódzkim i w regionie łódzkim oraz był członkiem władz regionu. Od czerwca 1981 roku był wiceprzewodniczącym Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemi Łódzkiej, a od września - członkiem Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

W okresie stanu wojennego został aresztowany i skazany na 6 lat pozbawienia wolności i 4 lata pozbawienia praw publicznych za kontynuowanie działalności i kierowanie akcją protestacyjną. W lipcu 1984 roku został zwolniony na mocy amnestii. Uniewinniony w lipcu 1990 roku.

Po wyjściu na wolność w 1984 roku działał w podziemnej, a później półjawnej "Solidarności" oraz Duszpasterstwach Ludzi Pracy. Kierował również pracami niejawnego Ośrodka Badań Społeczno-Zawodowych "S" w Łodzi. Wydał w podziemiu kilka książek i tłumaczeń.

W 1989 roku był jednym z założycieli Zjednoczenia Chrześcijańsko-Narodowego. W latach 1991-93 pełnił funkcję wiceprezesa Zarządu Głównego tej partii. Od roku 1993 jest przewodniczącym Komisji Ekonomicznej ZChN, a od 1997 - prezesem Zarządu Regionu Łódzkiego. Pod jego kierownictwem powstał program gospodarczo-społeczny partii. Od maja 2000 r. jest wiceprezesem ZChN.

Dwukrotnie, w latach 1977-78 i 1990-91, przebywał na stypendium w USA w Instytucie Badań Problemów Ubóstwa Uniwersytetu Wisconsin.

W listopadzie 1991 roku został odznaczony przez Prezydenta RP na Wychodźstwie Krzyżem Kawalerskim Polonia Restituta.

Od października 1991 do maja 1993 był posłem Sejmu I kadencji. W rządzie Jana Olszewskiego był ministrem pracy i polityki socjalnej, w rządzie Hanny Suchockiej - ministrem-kierownikiem Centralnego Urzędu Planowania.

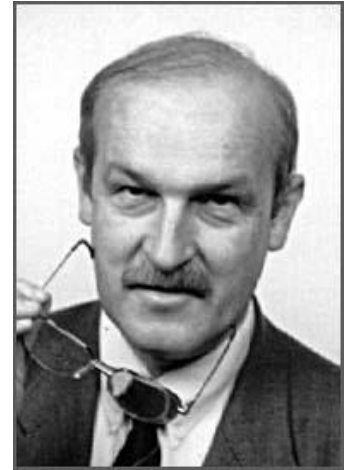
We wrześniu 1997 został wybrany posłem z listy okręgowej AWS w Łodzi.

W dniu 31 października br. powołany został na stanowisko ministra - członka Rady Ministrów. Kieruje pracą Rządowego Centrum Studiów Strategicznych.

Od 16 czerwca 2000 roku jest ministrem rozwoju regionalnego i budownictwa.

Jest autorem licznych publikacji naukowych, felietonów prasowych i radiowych.

Żonaty, jeden syn.





Prof. dr hab. Mirosław Piotr Pietrewicz

Prezes Rządowego Centrum Studiów Strategicznych

Mirosław Piotr Pietrewicz urodził się 2 stycznia 1941 roku w Nowej Wsi, woj. podlaskie. W 1963 roku ukończył studia na Wydziale Ekonomiki Produkcji w Szkole Głównej Planowania i Statystyki (obecnie: Szkoła Główna Handlowa). Pracował w Instytucie Finansów, a następnie w Katedrze Finansów SGH, gdzie w 1970 roku obronił pracę doktorską, a w 1978 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego. W latach 1978-85 był kierownikiem Zakładu Polityki Agrarnej w Instytucie Rozwoju Wsi i Rolnictwa Polskiej Akademii Nauk. Następnie ponownie pracował w Katedrze Finansów SGH. W 1987 roku otrzymał tytuł naukowy profesora. W latach 1987-90 był prodziekanem Wydziału Finansów i Statystyki SGH.

W pracy naukowej i publicystycznej zajmował się zagadnieniami finansowania rolnictwa oraz problematyką finansów publicznych ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień finansów samorządu terytorialnego i systemu podatkowego. Jest autorem lub współautorem kilkunastu książek naukowych i popularnonaukowych oraz ponad 100 artykułów.

W 1961 roku wstąpił do Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, w którym pełnił wiele funkcji społecznych, m.in. członka komisji przy Naczelnym Komitecie.

W latach 1986-88 był społecznym członkiem Komisji Planowania przy Radzie Ministrów. W latach 1990-94 był członkiem Rady Naukowej przy Prezesie Narodowego Banku Polskiego, a w latach 1992-93 - członkiem Społecznej Rady Planowania.

W latach 1991-93 oraz 1997-2001 jako członek zespołu ekspertów Naczelnego Komitetu Wykonawczego Polskiego Stronnictwa Ludowego, był współautorem programów ekonomicznych PSL.

Od 26 października 1993 roku do 30 września 1996 roku był Ministrem-Kierownikiem Centralnego Urzędu Planowania, a od 1 października 1996 roku do 30 października 1997 - Wiceprezesem Rady Ministrów i Ministrem Skarbu Państwa. Był posłem III kadencji Sejmu RP (1997-2001), pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Komisji Finansów Publicznych.

W dniu 14 lutego 2002 roku objął stanowisko Prezesa Rządowego Centrum Studiów Strategicznych.

Żonaty. Czwooro dzieci.

Dz.U.01.4.30

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 9 stycznia 2001 r.

w sprawie szczegółowego trybu i harmonogramu prac nad długofalową strategią rozwoju regionalnego kraju.

(Dz. U. z dnia 23 stycznia 2001 r.)

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Rządowym Centrum Studiów Strategicznych (Dz. U. Nr 106, poz. 495, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, zwane dalej "Centrum", w terminie **do dnia 31 marca 2001 r.** opracuje **projekt długofalowej strategii rozwoju regionalnego** kraju, zwanej dalej "strategią".

§ 2. 1. Prezes Centrum występuje do właściwych ministrów z wnioskiem o przekazanie do Centrum, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia, materiałów dotyczących rozwoju regionalnego w zakresie poszczególnych działów administracji rządowej w okresie obowiązywania strategii.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Centrum określa zakres niezbędnych materiałów.

§ 3. Prezes Centrum przedstawia projekt strategii do konsultacji zarządom województw, które mogą zgłaszać pisemne uwagi w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektu strategii.

§ 4. Prezes Centrum przedstawia projekt strategii do zaopiniowania Państwowej Radzie Gospodarki Przestrzennej, w zakresie **odpowiadającym Koncepcji Polityki Przestrzennego Zagospodarowania Kraju**, o której mowa w odrębnych przepisach.

§ 5. Zmian strategii dokonuje się w trybie przewidzianym w rozporządzeniu.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

SPRÓBUJ POMYŚLEĆ

Ks. prof. dr Stanisław Trzeciak urodził się 25 października 1873r. w Rudnej Wielkiej koło Rzeszowa. Ukończył gimnazjum w Rzeszowie, studia teologiczne na uniwersytecie we Fryburgu Szwajcarskim, w Wiedniu, w Rzymie, w Krakowie (doktorat) i w Jerozolimie. W latach 1903-1905 prowadził w Egipcie i Palestynie prace badawcze nad tamtejszą przyrodą i chorobami, zwłaszcza trądem. W latach 1906-1907 sekretarz konsystorza biskupiego w Przemyślu. Od 1907 do 1918r. profesor Akademii Duchownej w Petersburgu. W czasie I-wszej wojny światowej współzałożyciel Polskiego Towarzystwa Pomocy Ofiarom Wojny.

W czerwcu 1918r. powrócił do kraju. Brał udział w obronie Lwowa. W 1921r. zainicjował akcję mającą na celu pomoc dzieciom powracającym z Rosji. W latach 1923-1928 proboszcz w parafii w Dębowcu (Diecezja przemyska). Od 1928r. rektor kościoła św. Jacka w Warszawie, następnie proboszcz parafii św. Antoniego. Zginął od niemieckiej kuli w czasie powstania warszawskiego 9 sierpnia 1944r.

Ks. prof. dr Stanisław Trzeciak był współredaktorem „Przeglądu Kościelnego”, współpracownikiem „Monumenta Judaica”, autorem kilkudziesięciu prac naukowych poświęconych kwestii żydowskiej. Podczas debat sejmowych w 1936r. występował w komisjach jako rzeczoznawca rytuału rzezi „Schechita”. Powszechnie uchodził za najlepszego wśród polskich duchownych katolickich znawcę Talmudu. Jego dorobek naukowy został w szerokim zakresie wykorzystany przez prof. Feliksa Konecznego w pracy nad „Cywilizacją żydowską”.

W książce jego autorstwa pt. „TALMUD O GOJACH a kwestia żydowska w Polsce” w rozdziale XXXIX (str. 175) zatytułowanym „*Stowarzyszenie Żydów-Chrześcijan i inne obce agentury*” napisał:

Cytat – „Wśród różnych zakłamywań i omamień łatwowiernego Narodu Polskiego jest Stowarzyszenie Żydów-Chrześcijan powstałe w Warszawie i zatwierdzone w Komisariacie Rządu w r. 1930 dnia 13 stycznia za nr 969 nr BP. 5062/29. – Podpisany pod owym zatwierdzeniem P. Mieczysław Lissowski.

O zatwierdzenie ubiegała się ambasada angielska. Wśród siedmiu założycieli jest Józef Emanuel Landsman, obywatel angielski, należący do kościoła anglikańskiego. W jego mieszkaniu w Warszawie, przy ul. Sewerynow 3, znajduje się wymienione Stowarzyszenie. Ma ono oprócz Warszawy swoje organizacje w radości koło Warszawy, w Łodzi, w Krakowie, we Lwowie, w Brześciu z. B., w Stołpcach i w Pińsku.

Całą tę akcję misyjną prowadzi w Polsce kościół anglikański.

Niektórzy z jej członków podpisują się bezprawnie tytułem „Ksiądz”.

Wśród założycieli figurują: Ks. pastor Herman Charls Carpenter, kapelan kościoła anglikańskiego, Ks. Józef Emanuel Landsman z kościoła anglikańskiego, obywatel angielski, Ks. misjonarz Piotr Gorodiszcz z misji Barbikańskiej, misjonarz Józef Fajans z misji Barbikańskiej.

Członkowie zachowują imiona żydowskie. Na zebraniu 11 listopada 1936 r., kiedy radzono według jakiej etyki mają postępować owi "żydzi-chrześcijanie", odpowiedział wiceprezes Stowarzyszenia, że „**Stowarzyszenie ma ideologię chrześcijańską, a przy tym każdy członek może mieć swoje zapatrywanie**”. „**Walne zebranie wypowiedziało swą zgodę na oświadczenie p. Wolfina**”. – Prawdziwie po żydowsku!

Ta uchwała walnego zebrania wyjaśnia całe to zakłamanie żydów, którzy pozostając w duszy żydami, używają tylko jako firmy nazwy chrześcijańskiej.

Wszystko tu wskazuje, jakim celom i komu ma służyć ta obca agentura. Ostatni czas, by znikła z granic Polski. Zbyt widocznym jest niebezpieczeństwo dla Państwa Polskiego, szkodliwym jest również i dla Kościoła, bo wprowadza zamieszanie pojęć religijnych i będzie rozsądnikiem sekciarstwa, zgubnym jest także społecznie, bo żydzi, poszywając się pod nazwę chrześcijańską, a w duszy pozostając żydami, łatwiej będą mogli wyzyskiwać społeczeństwo polskie i większe jeszcze będą mu przynosili szkody.

Do tego radzą u obcych agentur, zatruwających ducha polskiego, szkodliwych dla państwa i Kościoła **Jest to najlepszy środek przenikania ducha żydowskiego do naszego społeczeństwa, by je od wewnątrz osłabić i rozsadzić, by je dzielić i niszczyć**. – *Koniec cytatu.*

Książka ta oraz wiele innych pozycji niedostępnych w innych księgarniach, pozwalające lepiej zrozumieć otaczającą nas rzeczywistość i toczące się w Polsce procesy od ponad 12-tu lat (biegnące w tym samym kierunku mimo zmian partii rządzących), jest do nabycia:

(Józef Bizoń)

Nie udawać zdumionego niewiniątka!

W przeddzień kolejnej rocznicy paktu Ribentrop Mołotow przedstawiciele AWS, SLD, PO i UW (później dołączyło PSL) podpisali w Warszawie „Pakt na Rzecz Integracji z Unią Europejską”. Z tego tytułu prezes ZChN Stanisław Zając w podpisany przez siebie oświadczeniu wyraził zdumienie i zaniepokojenie z powodu tego faktu. W oświadczeniu ZChN czytamy, że stoi ono na stanowisku, że przyszła Europa może być jedynie Europą Ojczyzn. Czy to pomroczość jasna, czy cynizm i obłuda?

Widowiskowe i nagłośnione podpisanie „Paktu na Rzecz Integracji” było aktem politycznym w terminie nieprzypadkowo dobranym. Stało się ono możliwe tylko dlatego, że 1,5 roku wcześniej (18 lutego 2000r.) Sejm RP podjął Uchwałę w sprawie przygotowań do członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, która to uchwała staje się listem żelaznym gwarantującym bezkarność dotychczasowych władców Polski z okresu ostatnich 10-ciu lat, ale nie tylko z tego okresu. Podjęcie tej Uchwały (której treść opublikowano w Monitorze Polskim Nr 6, poz. 124 - z dnia 25.02.2000r.) było bardzo istotnym i zasadniczym aktem prawnym oraz było aktem politycznym – jakoś dziwnie przemilczanym przez media.

To wówczas w rzeczywistości zawiązał się „Pakt na Rzecz Integracji z Unią Europejską”, za którym głosował również prezes ZChN Stanisław Zając – wicemarszałek Sejmu RP.

W wymienionej Uchwale Sejmu RP z dnia 18.02.2000r. czytamy m.in.:

„Świadome, zaplanowane i terminowe działanie Rządu w zakresie inicjatyw ustawodawczych, mające na celu harmonizację prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej, jest warunkiem koniecznym trwałego umiejscowienia Polski w strukturach cywilizacji euroatlantyckiej. Sejm podejmuje niniejszą uchwałę kierując się interesem Rzeczypospolitej Polskiej - obecnie państwa stowarzyszonego, a w przyszłości państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”

„W związku z powyższym Sejm oczekuje od Rządu:

- a) nadania zdecydowanego priorytetu pracom dostosowującym prawo polskie do prawa Unii Europejskiej w zakresie przygotowywania projektów ustaw,
- b) przedstawienia całościowego i kompletnego harmonogramu rządowych inicjatyw ustawodawczych i wpisania go w program dostosowania prawa polskiego do prawa wspólnotowego,
- c) odniesienia się w harmonogramie do konkretnych ustaw, zakresu i kierunku zmian poszczególnych ustaw oraz zdefiniowania potrzeby uchwalenia nowych ustaw, pożądanego terminu uchwalenia ustawy lub nowelizacji przepisów obowiązujących oraz terminu planowanego wejścia ich w życie - adekwatnej do poszczególnych obszarów negocjacji akcesyjnych,
- d) konsekwentnego i jednolitego prezentowania stanowisk przez przedstawicieli Rządu w trakcie prac nad ustawami w Sejmie oraz bardziej aktywnego uczestnictwa przedstawicieli Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej w pracach komisji sejmowych, w tym sprawnego wydawania opinii końcowych do projektów ustaw, nad którymi Sejm zakończył prace w II czytaniu,
- e) wskazania jednego podmiotu, który z woli Rządu i Prezesa Rady Ministrów ponosić będzie odpowiedzialność za sprawność i koordynację prac dostosowawczych oraz zdyscyplinowaną realizację harmonogramu inicjatyw ustawodawczych w tym zakresie.

Sejm deklaruje wolę aktywnego współdziałania z Rządem w realizacji zgłoszonych w uchwale postulatów. Sejm doloży wszelkich starań, aby respektować priorytety prac ustawodawczych, eliminować opóźnienia na etapie procesu legislacyjnego i ułatwić Rządowi realizację zobowiązań wynikających z Konstytucji, Układu Europejskiego i negocjacji akcesyjnych.

Mając na względzie cel, jakim jest członkostwo Polski w Unii Europejskiej, oraz formalne działanie obowiązującej zasady dyskontynuacji, **Sejm zwraca się do wszystkich partii i stronnictw politycznych, aby w Sejmie IV kadencji uznały wypracowane z ich udziałem rozwiązania i kompromisy, których nie zdołano uchwalić w trakcie obecnej kadencji.**”

Z treści uchwały wynika jasno i niezbicie wola głosujących:

- **na gruzach cywilizacji lacińskiej (do której należy Polska) ma być budowana nowa cywilizacja „euroatlantycka” – bez Boga, rzecz jasna,**
- **nie będzie referendum w sprawie przystąpienia Polski do UE (wpisano; „w przyszłości państwa członkowskiego UE”),**
- **działania Rządu i wszystkich sił politycznych mają być podporządkowane dyktatowi Brukseli,**
- **posłowie następnej kadencji mają to realizować z uwagi na obowiązujące zasady dyskontynuacji.**

D

Za tą Uchwałą głosowały w całości kluby **SLD i UW** oraz **56 posłów z AWS**, a w tym: 1. **Stanisław Zając** – prezes ZChN, vice-marszałek Sejmu; 2. **Gabriel Janowski** – (przewodniczący Sejmowej Komisji Rolnictwa /LPR/); 3. **Jarosław Kaczyński** – Prawo i Sprawiedliwość (PiS); 4. **Adam Słomka i Tomasz Karwowski** – KPN Ojczyzna; 5. **Marian Krzaklewski** (AWS). - Kto i jak głosował na stronie internetowej: www.rodzinapolska.pl.

Podjęta Uchwała ma również tę zaletę, że w razie „wypadku przy pracy” - tj. dojścia kiedyś do władzy sił autentycznie polskich – będzie stanowiła istotny element obrony przed odpowiedzialnością karną dzisiejszych władców Polski, o czym doskonale wie prezes ZChN Stanisław Zając jako zawodowy prawnik i adwokat.

ZChN w swym programie (na użytek wyborców) uzależnia swój stosunek do UE od analizy zysków i strat. Do dzisiaj bidule nie wiedzą, że suwerenność i niepodległość nie jest przedmiotem kupczenia, chociaż jak widać dla niektórych jest to kwestia ceny (zysków i strat).

Pełnomocnik Stowarzyszenia
„Rodzina Polska” woj. podkarpackiego
mgr inż. Józef Bizoń (tel.: (17) 87-14-862

Artykuł również na stronie internetowej: <http://www.rodzinapolska.pl>

Sprzedali Polskę i Polaków Unii Europejskiej AW\$LD

M.P.00.6.124

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 18 lutego 2000 r.

w sprawie przygotowań do członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

(M.P. z dnia 25 lutego 2000 r.)

Świadome, zaplanowane i terminowe działanie Rządu w zakresie inicjatyw ustawodawczych, mające na celu harmonizację prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej, jest warunkiem koniecznym trwałego umiejscowienia Polski w strukturach cywilizacji euroatlantyckiej. Sejm podejmuje niniejszą uchwałę kierując się interesem Rzeczypospolitej Polskiej - obecnie państwa stowarzyszonego, a w przyszłości państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

1. Wobec krótkiego czasu, jaki pozostał do upływu wskazanego przez Rząd terminu gotowości Polski do członkostwa w Unii Europejskiej (31 grudnia 2002 r.), Sejm zwraca uwagę na potrzebę aktywniejszego działania Rządu w zakresie dążenia do osiągnięcia spójności polskiego systemu prawa z prawem europejskim oraz koordynacji działań, a także czytelnego skorelowania kompetencji i funkcji Komitetu Integracji Europejskiej, Rządowego Centrum Legislacji oraz departamentów zajmujących się harmonizacją prawa w poszczególnych ministerstwach.

2. Sejm zwraca uwagę, iż Rząd, licząc się z realiami procesu ustawodawczego, powinien do końca lipca 2000 r. skierować do łaski marszałkowskiej projekty podstawowych aktów prawnych, konieczne do dostosowania prawa polskiego do prawa wspólnotowego. W tym zakresie, w związku z obserwowaną praktyką weryfikowania kolejnych harmonogramów działań dostosowawczych pod wpływem zaistniałych opóźnień, Sejm uznaje, iż formuła aktualizowania Narodowego Programu Przygotowania Polski do Członkostwa (NPPPC), umiejscawianie odpowiedzialności za terminowość realizacji określonych zadań w poszczególnych ministerstwach i urzędach centralnych oraz sposób wypełniania przez Komitet Integracji Europejskiej funkcji programowania i koordynowania działań dostosowawczych nie są wystarczająco efektywne. Stwarza to zagrożenie dla przyjętej przez Rząd daty gotowości do członkostwa Polski w Unii Europejskiej.

3. W związku z powyższym Sejm oczekuje od Rządu:

- nadania zdecydowanego priorytetu pracom dostosowującym prawo polskie do prawa Unii Europejskiej w zakresie przygotowywania projektów ustaw,
- przedstawienia całościowego i kompletnego harmonogramu rządowych inicjatyw ustawodawczych i wpisania go w program dostosowania prawa polskiego do prawa wspólnotowego,
- odniesienia się w harmonogramie do konkretnych ustaw, zakresu i kierunku zmian poszczególnych ustaw oraz zdefiniowania potrzeby uchwalenia nowych ustaw, pożądanego terminu uchwalenia ustawy lub nowelizacji przepisów obowiązujących oraz terminu planowanego wejścia ich w życie - adekwatnej do poszczególnych obszarów negocjacji akcesyjnych,
- konsekwentnego i jednolitego prezentowania stanowisk przez przedstawicieli Rządu w trakcie prac nad ustawami w Sejmie oraz bardziej aktywnego uczestnictwa przedstawicieli Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej w pracach komisji sejmowych, w tym sprawnego wydawania opinii końcowych do projektów ustaw, nad którymi Sejm zakończył prace w II czytaniu,
- wskazania jednego podmiotu, który z woli Rządu i Prezesa Rady Ministrów ponosić będzie od-

powiedzialność za sprawność i koordynację prac dostosowawczych oraz zdyscyplinowaną realizację harmonogramu inicjatyw ustawodawczych w tym zakresie.

4. Sejm deklaruje wolę aktywnego współdziałania z Rządem w realizacji zgłoszonych w uchwale postulatów. Sejm dołoży wszelkich starań, aby respektować priorytety prac ustawodawczych, eliminować opóźnienia na etapie procesu legislacyjnego i ułatwić Rządowi realizację zobowiązań wynikających z Konstytucji, Układu Europejskiego i negocjacji akcesyjnych.

5. Mając na względzie cel, jakim jest członkostwo Polski w Unii Europejskiej, oraz formalne działanie obowiązującej zasady dyskontynuacji, Sejm zwraca się do wszystkich partii i stronnictw politycznych, aby w Sejmie IV kadencji uznały wypracowane z ich udziałem rozwiązania i kompromisy, których nie zdołano uchwalić w trakcie obecnej kadencji.

6. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązuje Rząd do przedstawienia w terminie do dnia 31 maja 2000 r. bilansu:

- kosztów poniesionych przez państwo polskie w dotychczasowym procesie preakcesyjnym oraz uzyskanych korzyści,
- szacunku wysokości niezbędnych nakładów, które poniesie państwo polskie w planowanym procesie integracji europejskiej, oraz planowanego zakresu przewidywanych korzyści.

Wyniki imienne głosowania posłów

nad UCHWAŁĄ SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ z dnia 18 lutego 2000 r. w sprawie PRZYGOTOWANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ DO CZŁONKOSTWA W UNII EUROPEJSKIEJ
Całe SLD było 'za'

1. z klubu/koła AWS (Akcja Wyborcza Solidarność):

Za uchwałą głosowali:

Anusz Andrzej, Arciszewska-Mielewczyk Dorota, Arkuszewski Wojciech, Arndt Paweł, Balazs Artur, Barczyk Kazimierz, Barzowski Jerzy, Bielecki Czesław, Buzek Jerzy, Chrzanowski Zbigniew, Daszkiewicz Edward, Fabisiak Joanna, Goliński Marian Tomasz, Górny Józef, Graś Paweł, Gwiżdż Jerzy, Hall Aleksander, Iwanicki Stanisław, Janiak Kazimierz, Janiszewski Jacek, Janowski Gabriel, Kamiński Krzysztof, Kapera Kazimierz, Kilian Tadeusz, Komołowski Longin, Komorowski Bronisław, Koźlakiewicz Mirosław, Krzaklewski Marian, Kukliński Mirosław, Langowska Grażyna, Łączkowski Paweł, Marcinkiewicz Kazimierz, Mozolewski Józef, Niemiec Szymon Józef, Niesiołowski Stefan, Niewiarowski Ireneusz, Pawlus Tadeusz, Piechowiak Grzegorz, Płażyński Maciej, Pośrednik Marian, Rejczak Jan, Rybicki Jacek, Sekula Mirosław, Senkowski Zbigniew, Skrzypek Władysław Józef, Smirnow Andrzej, Styczeń Mirosław Andrzej, Szkaradek Andrzej, Szwed Stanisław, Szweda Bernard, Szymański Antoni, Tchórzewski Krzysztof, Tworowski Jacek, Welnicki Tomasz, Wrona Tadeusz, Zajac Stanisław, Zlotowski Kosma, Żak Piotr.

Wstrzymali się od głosu:

Biernacki Marek, Dykty Henryk, Grzonkowski Stanisław Marian, Libicki Marcin, Smereczyńska Maria Władysława, Swoszowski Mirosław, Woźnicki Andrzej Maciej.

Nieobecni byli:

Brzeski Andrzej, Cegielska Franciszka, Jurgiel Krzysztof, Steinhoff Janusz, Szczygieł Mieczysław,

Szeremietiew Romuald, Widzyk Jerzy Jacek, Wójcik Dariusz.

Przeciw uchwale głosowali:

Pozostali posłowie AWS, których nazwisk nie wymieniono jako tych którzy byli: za uchwałą, wstrzymali się od głosu, nieobecni podczas głosowania.

2. Pozostałe kluby/koła tzw. prawicowe (SLD w całości głosował za uchwałą).

klub/koło	za uchwałą	przeciw uchwale	wstrzymali się
KPN-Ojczyzna	<i>Janiszewski Michał, Karwowski Tomasz, Kraus Janina, Słomka Adam</i>		Zapałowski Andrzej
ROP:	<i>Dorn Ludwik, Kaczyński Jarosław</i>	Olszewski Jan, Włodarczyk Wojciech	
PRS (Polska Racja Stanu):	<i>Grabowski Dariusz, Kędra Ryszard</i>		Wędrychowicz Adam
NIEZALEŻNI:	<i>Jagieliński Roman, Kröll Henryk, Paździor Helmut, Rulewski Jan</i>	Macierewicz Antoni	
PP (Porozumienie Polskie):		Grabowski Mariusz Krzysztof, Krutul Piotr, Łopuszański Jan, Nowina-Konopka Halina, Olszewski Mariusz, Sobeczka Anna, Tomczak Witold	

ZBIORCZE WYNIKI GŁOSOWANIA Nr 4 - POSIEDZENIE 71 - Dnia 17/02/2000 Godz. 09:13

PKT 2. PORZ. DZIEŃ. PIERWSZE CZYTANIE PROJEKTU UCHWAŁY W SPR. PRZYGOTOWANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ DO CZŁONKOSTWA W UNII EUROPEJSKIEJ

Głosowało – 434, Za – 272, Przeciw – 148, Wstrzymało się – 14, Nie głosowało - 25

Klub/Koło	Liczność	Głosowało	Z a	Przeciw	Wstrzymało się	Nie głosowało
<u>AWS</u>	186	177	56	114	7	9
<u>SLD</u>	161	150	150	0	0	11
<u>UW</u>	59	55	52	1	2	4
<u>PSL</u>	26	25	0	22	3	1
<u>PP</u>	7	7	0	7	0	0
<u>KPN-Oicz</u>	5	5	4	0	1	0
<u>niez.</u>	5	5	4	1	0	0
<u>ROP</u>	4	4	2	2	0	0
<u>PPS-RLP</u>	3	3	2	1	0	0
<u>PRS</u>	3	3	2	0	1	0

Źródło - sejmowa strona internetowa:

<http://orka.sejm.gov.pl/SQL.nsf/glosowania?openAgent&3&71&4> (strona dostępna tylko dla nielicznych uprawnionych).

Pełny materiał z tego głosowania i głosowania za Balcerowiczem na prezesa NBP opublikowało Stowarzyszenie „Rodzina Polska” na stronie internetowej:

<http://www.rodzinapolska.pl>

Zapoznaj się z imiennym wykazem głosowania wyboru Leszka Balcerowicza na prezesa NBP. Stanowi on pewien komplet informacji do niniejszej ulotki. **Jedynie posłowie Porozumienia Polskiego w obu głosowaniach wszyscy byli przeciw.**

Za Balcerowiczem był m.in. cały klub AWS z nielicznymi wyjątkami:

- **przeciw byli:** Dąbrowski Józef, Goryszewski Henryk, Kropiwnicki Jerzy, Sikora Waldemar Mieczysław;

- byli na sali ale **nie oddali głosu:** Giedrońc Roman, Pupa Zdzisław;

- **nieobecni byli:** Biela Adam, Chrzanowski Andrzej, Jackowski Jan Maria, Jurgiel Krzysztof, Kamiński Krzysztof, Kleitz-Żółtowska Maria, Nieduszyński Witold, Piątkowski Jan, Piotrowski Leszek, Sołtyk Grażyna. Za też był cały klub UW (3 posłów było nieobecnych).

Cały klub SLD tym razem dla niepoznaki głosował przeciw Balcerowiczowi (główną sprawę załatwili w głosowaniu nad Unią Europejską, teraz pod publiczność mogli być przeciw).

Razem z SLD i UW Polskę i Polaków sprzedali Unii Europejskiej m.in.:

1. Stanisław Zajac – prezes ZChN, vice-marszałek Sejmu /również za Balcerowiczem/;
2. Gabriel Janowski – przewodniczący sejmowej komisji rolnictwa, kreujący się teraz na obrońców rolników (aktualnie wszedł do Ligi Polskich Rodzin);
3. Jarosław Kaczyński – Prawo i Sprawiedliwość (PiS);
4. Adam Słomka i Tomasz Karwowski – KPN Ojczyzna;
5. Marian Krzaklewski /również za Balcerowiczem/ ;
6. Józef Górny /również za Balcerowiczem/ – Stowarzyszenie Rodzin Katolickich.

Będą budowali nową cywilizację euroatlantycką. Nie pytając Narodu

Polskiego przesadzają o wejściu Polski do UE.



Pełnomocnik Stowarzyszenia „Rodzina Polska”
woj. podkarpackiego – mgr inż. Józef Bizoń.



To dopiero początek niewoli Narodu Polskiego pod Unijnym - brukselskim butem

16 grudnia 1991 r. Układem Europejskim ustanowiono rząd kolonialny nad Polską w postaci Rady Stowarzyszenia.

Układem tym dokonano handlu Polską pomiędzy Moskwą a Brukselą, a Narodem Polskim dobito targu, jak niewolnikami. Dla uspienia czujności Narodu Polskiego wymówiono ludziom, że Polska jest wolna, niepodległa i suwerenna – **ot tak, dla pozoru.** Konstytucją RP z 1997 r. przypieczętowano ten stan rzeczy (art. 87 i art. 91).

16 grudnia 1991 r. - (dokładnie w 10-tą rocznicę pacyfikacji Kopalni „Wujek”) sporządzono w Brukseli „Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Rzeczypospolitą Polską, z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z drugiej strony” - było to **za rządów Jana Krzysztofa Bieleckiego.** Tym razem postanowiono spacyfikować całą Polskę.

20 października 1992 r. - (czyli prawie rok później), Układ Europejski **przekazano do Warszawy** - i nastąpiły rządy Jana Olszewskiego.

27 stycznia 1994 r. - (czyli po ponad 2-ach latach), po uprzednim parafowaniu Układu przez Premiera Rządu RP i ratyfikowaniu go przez Prezydenta RP Lecha Wałęsę, Układ Europejski opublikowano w Dzienniku Ustaw Nr 11, poz. 38. Dostępny jest również na stronach internetowych: www.opoka.org.pl (dział „integracja”) oraz www.ukie.gov.pl (oficjalna strona Komitetu Integracji Europejskiej).

Publikacja Układu nastąpiła po objęciu władzy przez koalicję SLD-PSL jesienią 1993 r. (z Premierem Oleksym na czele) i przy całkowitej ciszy w mediach na temat jego istnienia. Do chwili obecnej media milczą na temat tego Układu, a dla celów dezinformacji przebąkuje się od czasu do czasu o istnieniu jakiejś tam umowy stowarzyszeniowej lub układu stowarzyszeniowego - czyli podając nazwy nie istniejącego aktu prawnego pod takimi tytułami. Konstytucja RP z 1997 r. wprowadziła zapisy tego Układu, **jako podstawę dalszego stanowienia prawa w Polsce** (art. 87 Konstytucji - patrz również art. 91 konstytucji RP)

Treść zawartego Układu Europejskiego przez długi czas była tajna, a i dzisiaj po 8 latach od chwili jego oficjalnego opublikowania jest znana tylko wąskiej grupie osób - głównie osobom czynnie zaangażowanym we wcielaniu w życie jego postanowień, ze skutkami, których dzisiaj każdy Polak boleśnie doświadcza.

Zmowa milczenia (od tzw. lewicy do tzw. prawicy) **staje się oczywista po zapoznaniu się z treścią zawartego i realizowanego od 12 lat Układu Europejskiego.**

1. Układem tym powołano faktycznie rząd kolonialny nad Polską nazywając go **Radą Stowarzyszenia** - (art. 102 Układu). W tym celu zawartym układem wyposażono Radę Stowarzyszenia w niezbędne kompetencje prawne z mocą wiążącą dla Rządu RP i ciał parlamentarnych RP (Sejm, Senat). Owa Rada Stowarzyszenia została powołana dla realizacji zadań wynikających z zawartego Układu Stowarzyszeniowego. Rada ta podejmuje decyzje, wydaje zalecenia, rozstrzyga spory - wynikające ze stosowania lub interpretacji Układu Europejskiego - poprzez wydanie decyzji. **Podjęte decyzje są wiążące dla stron Układu. Strony zobowiązane są do podjęcia działań dla realizacji decyzji Rady Stowarzyszenia.**

W skład Rady Stowarzyszenia (tj. Rządu stojącego ponad Rządem Rzeczypospolitej Polskiej) wchodzi (art. 103 Układu):

- członkowie Komisji Wspólnot Europejskich,
- członkowie Rady Wspólnot Europejskich,
- członkowie Rządu Polskiego.

Z grubsza rzecz ujmując mamy skład Rady Stowarzyszenia w stosunku 2:1 na niekorzyść członków Rządu Polskiego. W zapisach Układu podano, że decyzje Rady Stowarzyszenia zapadają za

zgoda stron Układu, ale zaraz przewidziano też sytuację, gdyby takiej zgody nie było ze strony np. członków Rządu Polskiego - (art. 105 Układu). Wówczas powołuje się trzech arbitrów, których decyzja zapada większością głosów i ich decyzja jest wiążąca dla Rządu RP. Jednego arbitra wystawiają członkowie Wspólnot Europejskich, jednego członkowie Rady Wspólnot Europejskich i jednego członkowie Rządu Polskiego. Teraz dokładnie mamy skład arbitrów w stosunku 2:1 na niekorzyść Polski i łatwy do przewidzenia wynik głosowania arbitrów. Zbudowany mechanizm jest prosty; możesz się sprzeciwić, ale i tak ostatecznie wyjdzie na nasze i zrobimy to - co będziemy chcieli zrobić z Polską.

2. Obszary spraw regulowane Układem Europejskim.

W Układzie tym znalazły się zapisy dotyczące regulacji wszystkich sfer życia narodowego i państwowego. W tym miejscu, dla bardzo pobieżnego zilustrowania obszarów objętych uregulowaniami Układu Europejskiego, wymienimy tylko same tytuły zawartych w Układzie jego części, rozdziałów, wyszczególnionych artykułów: „**Dialog polityczny**; Zasady ogólne; **Swobodny przepływ towarów**; Produkty przemysłowe; **Rolnictwo**; Rybołówstwo; Wspólne postanowienia; Przepływ pracowników; **Zakładanie przedsiębiorstw**; Świadczenie usług między Polską a Wspólnotą; Płatności bieżące i przepływy kapitału; Konkurencja i inne postanowienia dotyczące gospodarki; **Zbliżanie przepisów prawnych**; Współpraca gospodarcza; Współpraca przemysłowa; Popieranie i ochrona inwestycji; **Przepisy i normy w dziedzinie przemysłu i rolnictwa oraz ocena ich zgodności**; Współpraca w dziedzinie nauki i techniki; **Edukacja i kształcenie**; Rolnictwo i sektor rolno-spożywczy; **Energetyka**; Współpraca w dziedzinie atomistyki; Środowisko naturalne; Transport; Łączność; Bankowość, ubezpieczenia i inne usługi finansowe; Polityka pieniężna; „Pranie” pieniędzy; Rozwój regionalny; Współpraca w dziedzinie socjalnej; Turystyka; Małe i średnie przedsiębiorstwa; **Informacja i audiowizualne środki przekazu**; **Cła**; Współpraca w dziedzinie statystyki; **Ekonomia**; **Narkotyki**; **Współpraca kulturalna**; **Współpraca finansowa**; **Postanowienia instytucjonalne, ogólne i końcowe** - (w tej części zawarto zapisy dotyczące Rady Stowarzyszenia).

3. Przykładowe szczegółowe zapisy Układu Europejskiego dotyczące:

a) ROLNICTWA:

Art. 20 ust. 3 - „Polska zniesie stopniowo ograniczenia ilościowe importu produktów rolnych pochodzących ze Wspólnoty ...”

Art. 20 ust. 6 - „Biorąc pod uwagę potrzebę pogłębiania zgodności polityki rolnej w Polsce i we Wspólnocie oraz dążenie Polski do członkostwa we Wspólnocie, obie strony podejmą regularne konsultacje w Radzie Stowarzyszenia dotyczące strategii i praktycznej realizacji ich odpowiedniej polityki.”

Art. 25 ust. 1 - „Z dniem wejścia w życie Układu w handlu między Polską a Wspólnotą **žadane nowe cła importowe lub eksportowe lub inne opłaty o podobnych skutkach nie będą wprowadzone, ani już stosowane nie będą podwyższone.**”

Uzyskany efekt: - zalew rynku polskiego dotowaną żywnością z krajów UE i jednocześnie pogłębiająca się nędza na wsi - niemożność sprzedaży polskich produktów rolnych, polskich produktów żywnościowych - upadek rolnictwa polskiego, aż do jego całkowitego zniszczenia. Miejsce polskich pól uprawnych mają zastąpić lasy - 3,7 mln. ha polskich gruntów ma być wyłączone z produkcji rolniczej i zalesiona.

b) ZAKŁADANIA PRZEDSIĘBIORSTW:

Art. 44 ust. 1 lit. (ii) - “W okresie przejściowym określonym w art. 6, Polska ułatwi podejmowanie działalności na swoim terytorium przedsiębiorstwom i obywatelom Wspólnoty. W tym celu Polska: - od dnia wejścia w życie niniejszego Układu, **zapewni w odniesieniu do działalności przedsiębiorstw założonych w Polsce przez przedsiębiorstwa i obywateli Wspólnoty traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie własnych przedsiębiorstw i obywateli. ... Polska zmieni ustawodawstwo i przepisy w celu zapewnienia takiego traktowania, nie później niż do końca pierwszego etapu określonego w art. 6.**”

Uzyskany efekt w połączeniu z zapisami innych artykułów: - świadome i celowe wy-

zreczenie się władz polskich wspierania przedsiębiorczości Polaków i w efekcie upadek całych dziedzin polskiego przemysłu, polskiego handlu, wejście na polski rynek zachodnich supermarketów, upadek polskich zakładów przetwórstwa, ciągle rosnące rzesze bezrobotnych pozostających bez środków do życia, pogłębiająca się nędza ludzi w miastach.

Przytaczanie, niektórych tylko zapisów Układu Europejskiego zamknijmy przytoczeniem zapisów art. 68 Układu (Rozdział III - zbliżanie przepisów prawnych) - „Strony uznają, że istotnym warunkiem wstępnym integracji gospodarczej Polski ze Wspólnotą jest zbliżenie istniejącego i przyszłego ustawodawstwa Polski do ustawodawstwa istniejącego we Wspólnocie. Polska podejmie wszelkie starania w celu zapewnienia zgodności jej przyszłego ustawodawstwa z ustawodawstwem Wspólnoty.”

W tym miejscu przypomnijmy, że do kompetencji Rady Stowarzyszenia należy ocena, czy owo „zbliżenie przepisów prawnych” jest już wystarczające, czy też jeszcze nie. **W praktyce oznacza to, że Sejm i Senat RP „zaklepuje” prawa przygotowane przez obcych i dla obcych potrzeb, co ładnie nazwano jako dostosowywanie polskiego prawa do wymogów prawa Unii Europejskiej.** W polskim parlamencie powołano specjalną komisję czuwającą nad tym, aby pod obrady Sejmu RP wchodziły tylko ustawy z zapisami zgodnymi z wolą obcych - można zmieniać w nich jedynie mało znaczące drobiazgi. Strażnikiem całego procesu legislacyjnego jest veto Prezydenta RP.

Art. 6 Układu stanowi: „Stowarzyszenie obejmuje okres przejściowy w maksymalnym wymiarze 10-ciu lat, podzielony na dwa kolejne etapy, każdy w zasadzie trwający pięć lat. Pierwszy etap rozpocznie się z dniem wejścia w życie niniejszego Układu.” Układ Europejski zawarto na czas nieokreślony, z możliwością jego wypowiedzenia notą Rządu Polskiego - (art. 118 Układu). Układ wszedł w życie końcem 1992 r. i 10-cioletni okres przejściowy minął końcem 2002 r. szumnym szczytem w Kopenhadze z udziałem Premiera RP Leszka Millera. Teraz ma nastąpić ostatni akt aneksji Polski i jawnego już (nie skrywanego pod płaszczykiem Rady Stowarzyszenia) nią rządzenia przez obcych przy użyciu stanowionego prawa przez obcych.

Leszek Miller nie miałby z czym jechać do Kopenhagi, gdyby wszystkie kolejne rządy RP od 1992 r. nie realizowały skrupulatnie dyktatu Brukseli poprzez realizację Układu Europejskiego. Żaden z działających w tym czasie Rządów RP nie skorzystał z klauzuli wypowiedzenia tego Układu - nawet nie zagroził możliwością jego wypowiedzenia. Żaden też z Rządów RP nie poinformował Narodu Polskiego o skutkach realizacji zapisów tego Układu. Publicznie milczeli, jak zakłęci, posłowie i senatorowie tego okresu. Dlaczego???

O współdziałaniu wszystkich sił politycznych tamtego okresu czasu dobitnie świadczy Uchwała Sejmu RP z dnia 18 lutego 2000 r. (Sejmu ponoć w większości prawicowego i ponoć z prawicowym rządem na czele) w sprawie przygotowań do członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej - opublikowana w Monitorze Polskim Nr 6, poz. 124 z dnia 25 lutego 2000 r.

W Uchwale tej czytamy: „Świadome, zaplanowane i terminowe działanie Rządu w zakresie inicjatyw ustawodawczych, mające na celu harmonizację prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej, jest warunkiem koniecznym trwałego umiejscowienia Polski w strukturach cywilizacji euroatlantyckiej. Sejm podejmuje niniejszą uchwałę kierując się interesem Rzeczypospolitej Polskiej - obecnie państwa stowarzyszonego, a w przyszłości państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”

Dalej w uchwale czytamy, że Polska ma być gotowa do członkostwa w UE do dnia 31 grudnia 2002 r., dlatego też następuje wyliczenie w Uchwale jakie działania należy podjąć dla przyspieszenia i skoordynowania działań celem skutecznego wepchnięcia Polski w objęcia UE oraz wyliczono zadania jakie musi podjąć Rząd RP, a także zawarto deklarację aktywnego współdziałania Sejmu z Rządem RP w realizacji zgłoszonych w Uchwale postulatów., tak by ułatwić Rządowi realizację zobowiązań wynikających z Układu Europejskiego i negocjacji akcesyjnych. Uchwała zawiera też fragment będący swoistym „testamentem politycznym” dla przyszłej kadencji Sejmu (czyli obecnej IV kadencji) i przyszłego Rządu. W omawianej Uchwale Sejmu zapisano: „Mając na względzie cel, jakim jest członkostwo Polski w Unii Europej-

skiej, oraz formalne działanie obowiązującej zasady dyskontynuacji, Sejm zwraca się do wszystkich partii i stronnictw politycznych, aby w Sejmie IV kadencji uznały wypracowane z ich udziałem rozwiązania i kompromisy, których nie zdołano uchwalić w trakcie obecnej kadencji.”

Koalicja SLD PSL UP z Rządem Leszka Millera na czele - wypełniła ów „testament” złożeniem w Kopenhadze przez Millera (SLD) i Kalinowskiego (PSL) w grudniu 2002 r. sprawozdania z wykonania zapisów Układu Europejskiego i z zapisów zobowiązań negocjacyjnych, czyli z posłusznej realizacji dyktatu obcych za pośrednictwem Rady Stowarzyszenia. Za co Miller z Kalinowskim zostali pochwaleni przez mocodawców z Brukseli i orzeczono, że teraz nastał właściwy już moment do jawnego wcielenia Polski do Unii Europejskiej.

Za tą Uchwałą Sejmu RP (będąca w istocie Uchwałą zdrady narodowej) głosowali w Sejmie wszyscy posłowie SLD i UW, 12 posłów z tzw. klubów prawicowych, 56 posłów z AWS (osoby zajmujące znaczące pozycje w Sejmie), a wśród nich za tą Uchwałą głosowali: 1. Zając Stanisław - ówczesny prezes ZChN i vice-marszałek Sejmu RP (głosował również za objęciem przez L. Balcerowicza funkcji Prezesa Narodowego Banku Polskiego), z zawodu adwokat, obecnie będąc radnym Sejmiku Województwa Podkarpackiego twierdzi, że jest niezależnym (ciekawae od kogo niezależnym?); 2. Janowski Gabriel - przewodniczący Komisji Rolnictwa; 3. Kaczyński Jarosław - aktualnie partia Prawo i Sprawiedliwość (PiS); 4. Krzaklewski Marian - Przewodniczący klubu AWS i zarazem przewodniczący NSZZ :S” (głosował również za Balcerowiczem na Prezesa NBP); 5. Słomka Adam i Karwowski Tomasz - KPN Ojczyzna; 6. Kędra Ryszard - (z Sanoka - aktualnie Liga Polskich Rodzin); 7. Józef Górny - (z Rzeszowa - wypromowany na posta przez Stowarzyszenie Rodzin Katolickich, głosował również za L. Balcerowiczem). Pełny tekst Uchwały znajduje się w podanym wyżej Monitorze Polskim oraz na stronie internetowej Stowarzyszenia „Rodzina Polska”, gdzie podano również pełny wykaz kto i jak głosował za Uchwałą - adres: www.rodzinapolska.pl (po wejściu na stronę należy odszukać po lewej stronie „kluby” i wybrać „klub podkarpacki”).

1. Polska od chwili zawarcia Układu Europejskiego z 16 grudnia 1991 r. jest już w szponach Unii Europejskiej.
2. Czy zdajesz sobie sprawę z tego, że to co obecnie mamy, to już jest Unia Europejska w wydaniu dla Polski i Polaków i że to UE rządzi już na całego w Polsce ze skutkami, które tak boleśnie doświadczasz.
3. Jak sądzisz, czy możesz liczyć na „dobrodziejstwa” płynące z UE, gdy w sposób skryty przed Narodem Polskim UE już u nas jest i rządzi na całego w Polsce za pomocą sprzedajnych ludzi? Myślisz, że Unia ich wymieni, a niby po co?
4. Jak sądzisz, co się stanie, gdy postużą się Tobą i powiesz tak UE, czy spokornieją, czy też dopiero wówczas pokażą na całego Polakom jak się nami rządzi, a raczej jak nas urządzają?
5. Czy teraz rozumiesz, że naganiacze Polaków do Unii Europejskiej nie mają wyjścia, jak tylko wszelkimi sposobami agitować za UE, aby uniknąć gniewu Narodu Polskiego i uniknąć odpowiedzialności za ruinę Polski?

POLAKU!!! Głosując za wejściem Polski do Unii Europejskiej składasz swój podpis pod wyrokiem wydanym na Ciebie przez obcych. Nie idąc do referendum również podpisujesz wyrok wydany na siebie. **Powiedz NIE Unii, a mówiąc TAK Polsce w nadchodzącym referendum wyzwolisz się z niewoli narzuconej nam przez obcych.**

Ojczyznę wolną racz nam wrócić Panie.

Klub Podkarpacki Stowarzyszenia „Rodzina Polska”

Pełnomocnik - mgr inż. Józef Bizoń; www.rodzinapolska.pl (Klub podkarpacki)